دەزگای چاپ و بالاوكردنەوەي

ِن**ج**یرهی روٚشنبیری

*

خاوەنى ئىمتىاز: شەوكەت شىّخ يەزدىن سەرنووسەر: بەدران ئەھمەد ھەبىب * * *

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، همولیر س. پ. ژماره: ۱ www.araspublisher.com

رۇمان

Santiago De Compostela

سانتياگۇ دى كۈمپۇستيلا

ناوی کتیّب: Santiago De Compostel سانتیاگتِ دی کوّمپوّستیّلا – روّمان نووسینی: فهرهاد پیربال براد ۱۱۹ ۱۱۹ درهیّنانی هونهری: بهدران تُهجمهد حهبیب درهیّنانی هونهری: بهدران تُهجمهد حهبیب بهرگ: شکار عهفان نهقشبهندی نووسینی سهر بهرگ: محهمهد زاده تیریّژ: ۱۱۰۰ دانه سهرپهرشتیی کاری چاپخانه: ئاورپه حمان مهحمود چاپی یهکهم – چاپخانهی وهزاره تی پهروه رده، ههولیّر – ۲۰۰۲ له همولیّر ژماره له کتیّبخانهی بهریّوه بهرایه تیی گشتیی روّشنبیری و هونهر له همولیّر ژماره (۳۸)ی سالی ۲۰۰۲ی دراوه تیّ

Santiago De Compostela

رۇمان

سانتياگۇ دى كۈمپۇستيلا

فهرهاد پیربال

پیشکهشه به « تهرزه»، به و مالهی که بووه نیشتیمانیکی رزگارکراوی بچکوله بو خوم...

1

له تولووز، تهنیا چارهگه سهعاتیک بوو له شهمهنده فه دابه زیبووم، ههستم بهبرسیتی و هیلاکی ده کرد. له نزیک ویستگای شهمهنده فه د چاوم به دهوروبه ری خوّمدا ده گیّرا بو ئه وهی چیّشتخانه یه کی خوّش بدوّزمه وه و بچم نانیّک بخوّم. له کوّتاییدا چووم له دالانی به رسیّبه ری چیّشتخانه یه ک لهسه رکورسیه ک دانیشتم.

ههر که دانیشتم و دانهنیشتم، قوله پهشینک هات له بهردهمم پاوهستا. جانتایه کی گهوره ی په بوو، لهسهر میزه که ی بهردهمم کردییه وه. من که جاری داوای هیچ خواردنی کم نهکردبوو، وامزانی ئه و قوله پهشه گارسونه و خواردنی بو هیناوم؛ به لام که چاوم به ناوه وه ی جانتا کراوه کهی که وت (پر بوو له ئهنگوستیله و سه عات و گواره و ددانه فیل و ملوانکه ی زیوین)، یه کسه رتی گهیشتم!

قوله پهش به زمانیکی فه پهنسیی ئه و تو که دیار بوو له باکووری ئه فریقاوه فیری ببوو، زهرده خهنه یه کی دم:

- مسيق، ناتەوى ديارىيەكى جوان بۆ خۆشەويستەكەت ببەيتەوە؟

به ههناسهساردی و هیلاکییهوه، گوتم:

- نا، سوپاس.

قوله ردش له من دوورکه و ته وه هه مان شتی لهگه ل پیاوه سهر رووتاوه که ی نزیک من دووباره کرده وه. منیش، پشتم به کورسییه که دابوو، به پشته دهستم به هیواشی عاردقه ی نیچه و انم سرییه وه و هه ناسه یه کی قوولی حه سانه و م هه گیتشا.

من پیّش ئهوهی سهری خوّم هه لگرم و به ولاتان کهوم، له دهربهدهری زوّر ده ترسام، ده ترسام تهبای ئهم قوله رهشه، سنووقیّکی پر له سهعات و گواره و ددانه فیل و ملوانکه به ملمهوه بکم و له شهقامه کانی ئهوروپادا بسووریّدهوه، یان بچم له چیّشتخانه کاندا به شهو کار بکهم، یان لهناو میتروّکاندا دانیشم روّژنامه بفروّشم، تهنیا بو ئهوهی ههندی پارهم دهست بکهویّت و له دووره ولاتیدا مهمره و مهری پیّی بژیم.

نهریان برّی ده گینرامهوه، دهیگوت که له بههاری سالّی ۱۹۸۲، دوای نُهوهی سنووری نیّوان عیراق و تورکیای به قاچاغ برپوه و گهیشترّته نهستهمبوّل، لهوی، بی نُهوهی هیچ کهسیّک بناسی، کاتی پارهی لیّ براوه، چوّن ههموو روّژیّک، سهر له بهیانیان زوو، له گهرهکی دیوانلی له نهستهمبوّل، چووه ریزهی گرتووه: دوو دهسته بهیانیان زوو، له گهرهه و له بهردهرگای ویستگهی شهمهنده فهره کاندا، یان له بهردهم نوقتهی وهستانی پاصه کاندا، نهو بلیتانهی تهنیا به لیره یه ک قازانج فروّشتوّتهوه «که نُهو لیره یه ناکاته تهنانهت نرخی یه ک جگهره ش!» و چوّن له نهستهمبوّل تهنیا پوپیروژن و نافره ته میهره بانه کان سکیان پی سووتاوه و نهو بلیتانهیان لی کریوه!

نهریان دەردیکی کوشندهی بهدهست بی پارهیی و برسیتییهوه له ئهستهمبول دیبوو، ههموو جار دهیگوت: «تورک زوّر بی ئینسافن». حهمهزیادیش به ههمان شیّوه: ههتا له دیهشق بووه ههر به کریّکاری و ئیشی قبورکاری ژیاوه، که گهیشتوته ئیتالیاش بو ماوهی سی ههفته له شاری قینیس له پوّلیس رایانگرتووه و دهیان سهراو و دهراویان پی کردووه، ئنجا لهویّشهوه – لهبهر ئهوهی قیزهی میسر به پهساپوّرتهکهیهوه ههبووه – گهراندوویانه تهوه میسر؛ لهکوّتاییشدا، ههر لهویّ، له قاهیره «له ریّگهی پیاویّکهوه که به ریّککهوت باب و باپیرانی کوردی دیاربهکر بوونه و له بهریّوهبهرایهتیی کاروباری سهفهرکردنی بیگاناندا کاری کردووه و بهزهیی به حالی حمه دیاده اهاتوتهوه توانیویهتی بگاته میوونخ؛ ئیتر لهو روّژهشهوه تاکو ئیستا له گوندیکی نزیک شاری میوونخ گیرساوه تهوه و لهویّ، لهگهلّ چهندین پهناههندهی دیکهی کورد و (۲) لبنانی میوونخ گیرساوه تهوه و لهویّ، لهگهلّ چهندین پهناههندهی دیکهی کورد و (۲) لبنانی میوونخ گیرساوه تهوه تا پاش نیوه روّ – ناو میتروّ و گوّرستانه کانیان پیّ پاک ئیتر ههر له بهیانییه و تا پاش نیوه روّ – ناو میتروّ و گوّرستانه کانیان پیّ پاک نامه کانیدا ههمیشه دهنوسی، دهنی:

- گهواد، من پارهي تهيارهم نييه، ده تو وهره سهريّکم لي بده!

له دووره ولآتی و ئاوارهیی خومدا، وه ک ئهوان و بهقه د ئهوان، دهردی بی پارهیی و به دووره ولآتی و ئاوارهیی خومدا، وه ک ئهوان و بهقه د ئهوان، دهردی بی پارهیی و برسینتیم له ئهورووپا نهچینستوه: ته نیا حهوت مانگ له ئوردووگای په ناهه ندانی شاری ئوسلو مامه وه؛ ئیبتر له ئوسلو که مافی په ناهه ندهییم بو ده رچوو، یه کسه ر باشیشم کرد - چوومه ژنیف، لهویشه وه به قاچاغ سنورم بری و هاتم بو پاریس، بو (موزاخت)؛ بو موزاخت ی په لکه زیرینه ی رهنگ و تابلو و پورتریت، موزاخت کارکردنی فریاگه ری ده ردی برسیتی و بی پارهیی؛ ئه و موزاخته ی ته نیا پینج سه عات کارکردنی یه ک روژ، پینج صه د دولارم پی ده به خشی؛ باشیشم کرد. ئا. باش بوو ئه و جه ربه زه یه م

له دالآنی بهرسیّبهری چیّشتخانهکهدا تهماشای قوله پوشهکهم دهکرد: بهردهوام دهسوو پایهوه و جانتا پهشهکهی، یهک یه به بهردهم دانیشتووهکاندا دهکردهوه، بهلام بی نهوهی کهس هیچی لیّ بکپیّ، پووی دهکرده لای میّزیّکی دیکه.

من لهو دهمه دا غه می غوربه ت و هه ستی پر سوینی بی و لاتیی خوّم به وه ده ره و انده وه که من ههر هیچ نه بی و ه وه که ته مقد و هه من ههر هیچ نه بی و وه ک که مقد و وه که من ههر هیچ نه بی و وه که من ههر هیچ نه بی که و که که ما ده وه که ماندوو بوون ناچیتره: که و که که دله ماوه ی هه فت مه ده که وی که وی که وی که وی که وی که وی که می که وی که می که وی که که وی که ماوه ی ته نیا دروستکردنی تابلویه کدا ده ست ده که وی .

- جياوازيي من لهگهڵ ئهودا چييه؟

– رەسمێک به ئارەزووى خۆتان بكەن!

ئیتر ئیمهش، قوتابیهکان، پیننووس و دهفتهری رهسممان دهردههینا و دهکهوتینه نیگارکینشان. هیننده ی پی نهده چوو، ناجییه فهندی دوای یهک دوو جار ها توچوّکردن به ناو پوّلهکه دا داوای له «تهها لووته»ی چاودیّری پوّلهکهمان دهکرد بوّ نُهوهی بیّت، له جیاتی نُهو، له بهرده م تهخته پوشه که رابوهستی. ئیتر ناجییه فهندی بوّ خویشی، ده چووه ددره و تا دوایین دهقیقه کانی ههمان وانه نهده گهرایه وه. قوتابییه کان، ههموومان، دهمانزانی که ناجییه فهندی ئیتر لهم ماوه یه دا له ژووری مهرسه م، که بوّ نُهو بریتی بوو له ژووری عاره قخواردنه وه، وا خهریکی عاره ق خواردنه وه یه!

گوڭنۆش!

گولنوشی میهرهبان، گولنوشی گوله نهخشه رهنگاورهنگ جوانهکانی سهر بهرگهبالیف و پهرده و چهرچهفهکان، گولنوشی خوشکم! تاقه کهسینک بوو که لهو روژگاره دوورهدهستهی ئهوسای ههرزهکاریدا نیگارهکانی منی خوش دهویست. ههموو جار دهات لاپهرهکانی دهفتهری رهسمهکهمی یهک یهک ههلدهدایهوه و کونجکولانه له نیگارهکانم ورد دهبوده:

- ئا دەى بزانم چ وينەيەكى تازەت كردووه!

جاریکیان نیگاریکی ئه وم قوّپیه کردبوو، که ئه و پیّشتر لهسه ر پهرده ی په نجه ره به کی ماله وه مان، لهسه ر پهروّیه کی جاوی سپی به دانتیّل و داوی ره نگینی بریقاوه چنیبوی: ویّنه ی سواریّک بوو، به رانک و چوّغه ی کوردی و کلاّویّکی پهرداره وه، له سهر ئهسپیّک، تاژییه کی ره پیّش خوّی دابوو، بوّ راو ده چوو. گولّنوّش که نیگاره که منی بینی، بیّ ئه وه ی دلّی بیّ ته ریقم بکاته وه، به سه رسور مانیّکی که یفخوّشییه وه، به سه رسور مانیّکی که یفخوّشییه وه، به سه رده ده در در دوسمه که مدا نوشتایه وه:

- ئاى، شەيتان! ئەم وينەيەت لە ئەوەكەى من زۆرە جوانترە!

واتى دەگەم ئىتر ھەر لەو رۆژەوە بوو كە ئاشنايەتىي «تايبەتى» نيواغان دەستى پى كرد: ھەموو ھەفتەى جارىك، بەردەوام، دەھات دەيگوت:

- وەيش! ئەوە بۆ پێم ناڵێيت كە لاپەرەكانى دەڧتەرى رەسمەكەت تەواو بووە؟ دەچوو جانتا چكۆلانە رەشەكەى خۆى لەناو قەدى نوێنەكانى ژوورە بچكۆلەكەمان دەردەھێنا، «روبعێك» يا چەند درھەمێكى دەدامێ، دەيگوت:

- هانێ، بچۆ پەراوێكى تازە بۆ خۆت بكړه!

گوڭنۆشى مىھرەبان! چ ساڭيك بوو، نازانم! كاتتى شووى كرد، ئىتر گوڭنەخش و

فەرھاد ييربال

- تەنيا ئەوەيە كە تۆ بەھرەي رەسمكردنت ھەيە، بەلام ئەو ئەم بەھرەيەي تۆي نييە.
 - وانييه.
 - چۆن؟
- چەند كەسى دىكە بەھرەى رەسىمكردنىشىيان ھەيە و لەناو مىيترۆكاندا سوال ەكەن؟
 - كەواتە..
- مەسەلەكە پەيوەندىيى بە تواناى جەربەزەيى و خواستىكى سەركىتشانەيشەوە ھەيە لەلاي مرۆۋدا.
 - تۆلەبىرتە؟
 - -چى؟
- وتت که ئهو وه خته ی له ژنیف بووی، به دروستکردنی کاریکاتیر دهستت پی کردووه.
 - له نیگارکیشه پهناههنده یونانییه کانهوه فیری «ئهم جوّره کاسبییه» بووم.
- له ئەورووپا، له زۆربەی پايتەختەكاندا، ئەوانەی تەنانەت يەك تۆزقالىش دەستى رەسمكردنيان ھەيە، روودەكەنە ئەم ھونەرە.
 - بهتایبهت له قهراغ رووبار و دهریاکاندا...
 - به لين، دهزانم: ستاندينک دادهنين و کاريکاتير..
- لهم جوّره شویّنانه تووریسته کان زیاتر وه ک خیّریّک دهسهه قی کاریکاتیره کا هان دده نیر.
- له کوتایی ئهم گفتوگویهدا «ڤینوّس» که دیار بوو دهیویست هانم بدات و دلّم داتوه، گوتی:
- ههر چۆنێک بێ، ئهم هونهرهی که تۆ ناوی دەنێی «کاسبی» ههرگیز وهک ددۆزهکردن تهماشای نهکراوه!

جگهرهیهکم داگیرساند و کهوقه بیرکردنهوهی زهمانی مندالیم. حهزم دهکرد وهبیر خومی بهیننمهوه: له سهرهتادا چون دهستم کرده نیگارکیشان؟ چون خووم دایه نهم هونهره! کهی بوو؟

لهو دەمەدا يەكسەر سەر و قرى بە رۆن بريقاوەى مامۆستاى وانەى رەسمم ھاتەوە بەرچاو. ئەرى ناوى چى بوو؟ ئا. ناجى – ناجىييە فەندى! لە قوتابخانەى ناوەندىي ھەلەبجە، ھەموو سى شەممەيەك، پاش نيوەرۆ، كاترمير سى و نيو، كاتى دەھاتە پۆلەكەو، يەكسەر بۆنى عارەقى زەحلاوى بالاو دەبۆوە. ناجىيە فەندى لەناو پۆلەكەدا، بى ئەودى سەيرى ھىچ قوتابىيەك بكا، يەك دوو جار، بە دريرى و پانىي پۆلەكە

- ئاخر، ئىتر؛ ئەمە جەنگە كورى خۆم.

- جهنگی نیّوان دوو حکوومه تی عیّراق و ئیّرانه؛ جهنگی من نییه. من جهنگم لهگهل که سدا نییه.

- ناشبیته ییشمهرگه؟

- حەزناكەم ژيانم سەرتاپاي لەناو ئەشكەوتان و لە ناو تەراشان بەھەدەر بروا.

- ناشبیت به جاش..

- نهخینر؛ نامهوی سومعه و کهرامهتم بشکیت و تا ههتایه ههر رووزهزردی میللهته کهم بم.

باوكم، ليه تووره بوو:

- ئێ، ده، كــوړم؛ ئەمــرۆ ھەمــوو خــهڵک يان جــاشن، يان عــهسكەرن، يان بشمەرگە...

باوکم راستی دهکرد: جهنگی عیراق و ئیران خهانکی به بیلایهن نههیشتبوّوه. له رووی باوکم راوهستام:

- وايه، بهلام من نابمه هيچيان.

باوکم توورهتر، هاواری کرد:

- ئى، دە ھەر رۆژىكە ئىستىخبارات و پۆلىس لىنمان وەژوور دەكەون و قۆلبەندت دەكەن، بەبەر چاوى ھەموو خەلكەوە گوللەبارانت دەكەن! ئەو وەخىتەش دايكت لەحدىمەتان شىت دەبىت و منىش دەبى لە داخى ھەمووتان خۆم بكورم!

گوڵنۆش نەيھێشت نائارامى لەوە زياتر رۆحم بكرۆژێ: پێنج صەد دۆلارەكەى لەناو دەستم دەرھێنا و پەستايە گيرفاغەوە:

- ھەڭيگرە!

من تهماشاي ئهوم دهكرد.

گوتى: دڵ له دڵ مهده. برق!

گولننوش ئەمەى گوت و تەماشاى دايكمى دەكرد «كە لەسەر پيپيىلكەيەكى شكاوى حەوشەكەمان بەتەنيا دانىشىتبوو، دەگريا». پاشان گولننوش بە دەنگيتكى گرياناوى و لەھەمان كاتدا بە ئازايەتىيەوە وتى:

- له دووره ولاتیدا تو ئهگهر بشمریت، به مردنی خوّت دهمریت؛ نهوهک لهم جهنگه نهفرهتبار و بی مانایهدا بکوژرییت.

من چاوهکانم لهوکاته دا پر ببوون له فرمیسک، وتم:

- دەترسىم.

نیگاری سهر بهرگه بالیف و پهرده و چهرچهفهکانیش له مالهکهمان کوتاییان پی هات. قهلهمرونگ و تابلو و لاپهره رونگاورونگهکانی منیش، تهنیا مانهوه. همرچوّنی بی، وا تی دهگهم ههر له سوّنگهی ئه و یادگاره شیرینانهی روّژگاری جارانهان بوو، که له سهرهتای بههاری سالّی ۱۹۸۲دا، کاتی من خهریک بووم سهری خوّم ههلدهگرت و به یه کجاری مالم به جی هیشت؛ له روّژی مالناواییمدا، پینج صهد دوّلاری کاشی له دهست نام، گوتی:

- هانتي دارا، ئهم پينج صهد دۆلارهم ليي وهربگره.

من سەيرى پينج صەد دۆلارە غەمگىنەكەى ناو دەستى خۆمم دەكرد و خەرىك بوو بگريم، ئەو گوتى:

- هه لّی گره، دارا، نهوه ک له ههنده ران، له و لاتی غهریبیدا بوّ فلّیهه یه کیان بوّ قهله مرونگیک دهست له نهم و نهو پان بکهیته وه.

من لهو دەمهدا ههستیکی سوگواریی قووڵ، لهتاو ئهوهی که چهند ساتیکی دیکه دهروّیستم (گوڵنوٚش و دایکم و دهزگیرانه کهشم، ههموو ئاشنا و خوٚشهویستیکی دیکهشمم بهجیّ دههیّشت) تهبای دهستیکی ژههراوی، چپنووکی له روّحم گیر کردبوو. قوڵپی گریانیکی به سوّز له سینهمدا پهنگی دهخواردهوه.

من تهنیا دوو ریّگام له بهردهم مابوو: یا دهبووایه جلوبهرگی سهربازی لهبهر بکهم و بچم بوّ جهنگ و، ببم به ئامیّریّکی دهست دکتاتوّریه تی حزبی به عس؛ یانیش دهبووایه سهری خوّم هه لگرم و به و لاتان که وم.

- كورم، ئاخر، تۆ زانكۆت تەواوكردووه...
 - ئىخ! ؟
 - ناچيته عهسكهري؟

وتم: لهوهي كه جاريكي ديكه نهتانبينمهوه.

ئهمهم وت و ئيتر له پرمهى گريانم دا.

- مسيوو!

دەنگى بارمانەكە رايچلەكاندم.

«توولووز!». سهرم بهرز کردهوه و سهیری بارمانه کهم کرد، زهرخهنهیه کی بوکردم. تم:

فەرھاد پيربال

«نيو مريشكي سوورهكراو، تكايه»، «لهگهڵ فريت و شهربهتيّكي پرتهقاڵ».

2

ستاند و بزرد و جانتاکهمم خسته سهر شاغهوه، جانتایهکی دیکهش به دهستهی چهپمهوه، بهرهو ناو بازار بهری کهوتم.

هیلاکیی نهخهوتن، ماندوویی ههشت سه عاتی ناو شهمه نده فه رکه مینک له گیانم تهریب و و نه باش بوو، به ده م نانخواردنه وه ئیسراحه تینکی باشم کرد. بیرم له وه ده کرده وه که ده بووایه بچم له ناو بازار ئوتیّلیّک بدوّزمه وه بوّنه وهی که لوپه له کانمی تی بهاویّم.

ئەمە يەكەم جارم بوو لە پاريسەوە بىتىم بۆ تووللووز. ناو شارەكە شارەزا نەبووم. وەك ھەر گەرىدەيەكى نامىۆ كە تازە دەگاتە ناو شارىتىك، غەرىبانە دەرۆيشىتىم و چاوم بە دەروروبەرى خۆمدا دەگىرا.

دوو شـهقـامی دریّری پان و پوّړ له بهرده مما دریّر ببـوونه وه. جـویّبـاریّکی ئارام له ناوه راستدا له یهکتری جودا کردبوونه وه. ههر دوو کهناری جویّباره که، ویّړای ههر دوو شوّستهکان، به دارکاژ و دارچناری بلّند و سهرکه ش چنرا بوون. چلّه پوّپ و لقه کانیان، زوّر بهرزتر له لوتکهی ئاپارتمان و بینایه و دوکانه کان (که زوّربهیان به کهرپووچی سوور بینا کرابوون) به کـزهایه کی فیّنک هیّورهیّور ده له نجانه وه. نهشته و ئارامییه کی خوّشیان پیّ ده به خشیم.

نووڭووز!

شاری (توولنووز لوّتریک)، ئهو هونهرمهنده گهورهیهی که له تیاتروّخانهی (ئاشی سوور) له پاریس سهری نایهوه و رهنگی سوور کوشتی! سهیره، ئهو هونهرمهنده بوّچی ئهم شاره ئارام و خوّشهی خوّی جیّ هیّشت و هاته پاریس؟ بوّچی هاته ناو ئهو ئاشه سووره روّحرهتینه؟

دویّنی شهو، پیش ئهوهی سواری شهمهنده فه ربم و پاریس بهجی بهینلم، لهگهل

نهریمان، خهلیل، بیخان، شازاد، سیامهند.. ههر بهبوّنهی ئهم سهفهره له ناکاوی منهوه، له قاوهخانهکهی (موّغاخت) دانیشتبووین باسی «رِهنگی سوور» و فیگهره رووتهکانی ئهو هونهرمهندهمان دهکرد.

نهریمان دهیزانی که من لهم سهفهرهمدا نیازم وایه چهند رِوّژیکیش له توولووز بینمهوه، وتی:

- كەواتە دارا، تۆكاتى دەچىتە توولووز، سەرئىكىش لە مىۆزەخانەكەي توولووز لۆترىك دەدەي!

- باوەرناكەم.

- بۆ؟

- چونکه مۆزەخانەکەى توولووز لۆترىک لە شارۆچکەيەکى دىکەيە بە ناوى ئەلبى، نزيکەى سەعات و نيوټک لە سەنتەرى شارەكەوە دوورە.

نەريمان دىسانەوە كونجكۆلانە دەيويست قسەم لى دەربىتنى:

- ئەدى دواى تووللووز؟

- ئىخ؟

-يەكراست بەرەو بەرشەلۆنە دەرۆى؟

دەمويست وەلامى بدەمەوە بلنىم «جارى نازانم» ، سيامەند وتى:

- بەخوا تۆش سەيرى، دارا.

وتم: بوّ؟

وتى: ئەدى بەم ھاوينە خۆشە كەس پاريسى بەجى ھىشتووە بۆ بەرشەلۆنە؟

- باشه، تۆ دەچىتە تووللووز يان دەچىتە بەرشەلۆنە؟

شازاد لهجياتي من وهلامي دايهوه:

- دەچىتە توولووز، لەوىشەوە دەچىتە بەرشەلۆنە.

بيّجان كهبابي دهجوو، وتي:

پیاو بهم گهرمایه تا له پاریسهوه دهگاته بهرشهلوّنه، لهناو گهرمای شهمهندهفهر،
 پیسقانی دهرزیّ.

خەلىل لە شوپنى خۆيەوە، بە دەنگى بەرزى سوعبەتاويى خۆيەوە تىنى ھەلكرد:

- ئەو لە بەرشەلۆنەش خوارتر دەروا.

– بەرەو كوێ؟

- بەرەو كەنارەكانى زەرياي ئەتلەنتىك...

-کەس نازانى بەرەو چ گوندىك!

- مەگەر تەنيا خوا بزانى دارا بەرەو كوى سەرھەلدەگرى.
 - سەفەرى عومره..
 - دهچیّته «جهزیرهی واق واق»!

بهم قسهیهی خهلیل، ئیتر ههموویان دایانه قاقای پیکهنین. منیش، بیدهنگ، شهرابه ههنارییهکه نهشئهیهکی خوّشی پی بهخشیبووم، زهردهخهنهیهکی کرد و به خوّشهویستییهوه تهماشای خهلیلم دهکرد. ههمیشه دلم به لههجه خوّش و قسه خوّشهکانی خهلیل دهکرایهوه.

ناگام لی بوو، نهو شهوه، لهبهر ئهم سهفهره لهناکاوهی من، هاوریّکانم گالتهکردن و رابواردنیان به «دختوّر نووری» بهتهواوهتی لهبیر چووبوّوه. شهوانی جاران که دادهنیشتین، ههر کاتی بیانویستایه بکهنه گوّلمهزیّک و بیانویستایه شهوبیّرییهک به سوعبهت و پیّکهنین و قسمی خوّش بهسهر ببهن، «دختوّر نووری» و دوکانهکهیان دهکرده بنیّشته خوّشهی سهر زارییان. ههموو جاریّک تهنیا ئهوهنده بهس بوو که یمکیّکیان له ئهوی دیکهی بپرسیایه:

- ئەرى دختۆر نوورى خەبەرى چىيە؟

ئيتر دەستيان پي دەكرد.

نووریی بهستهزمان! خه لکی قامیشلی، سیزده ساله ئاوارهی ئهم ئهورووپایه بووه و ئیستا له پاریس گیرساوه تهوه. له بهرامبهر باغی لووگزهمبوورگ بو خوّی کووشکیّکی بچکوّلانهی کردوّتهوه و روّژنامه و گوقاران ده فرقیّ به قسمی خهلیل، گوایه جاریّکیان نووری گیّراویه تیهوه که ئهوکاتهی هیّشتا له قامیشلی بووه، پیش ئهوهی سهری خوّی هه لّبگریّ و ئاوارهی ئهورووپا ببیّت، له روّژی مالناواییدا به دایکی خوّی گوتوه:

- دایه، دهچم له زانکویه کی پاریس له پزیشکی دهخوینم، ده به دختور.

ئیتر لهو روّژهوه که ئهم قسهیهی، لهو چیّشتخانهیهی موّفاخت، بوّ خهلیل و هاوریّکانی گییّساوه تموه؛ بوّته پیّکهنین و ههرا. ههر لهو روّژهوهش ناویان لیّ ناوه «دختوّر نووری»: چونکه له جیاتی ئهوهی له پاریس ببیّته دختوّر، هاتووه دوکانیّکی له بهردهم باغی لووکزهمبوّرگ کردوّتهوه و روّژنامه دهفروّشیّ!

ئهوهیه ئیتر، ژیانی منیش له پاریس وه ک ئهم نوکته سارد و غهمگینه سالآنیکی زور بوو ببووه شتیکی روتین و سواو. تا له پاریس مابایه تهوه، دهبوایه ههموو روز، ههموو روز به ههمان شیوه، ههر ههمان شت ببیستمهوه: هیچ شتیکی تازه له ژیانم رووینهدا.

من ئەوا حەوت سالىي رەبەقە لە پارىس دەۋىم. ئەگەر حەوت سالىي دىكەشى تىا

بمینمهوه، ژیانم - دلنیام - ههر ئهوه دهبی که بوو: بهیانیان، کاتژمیر حهوت و نیوی به پانی رهین بهوه، میترو بگره «نیو سهعت لهناو میتروّ» بچوّ سهر کار، پاش نیوهروّ بگەرپوه ژووره بچكۆلەكەت، بەيەلە نانپك بخۆ، دووشپك بگرە، دىسان راكەرە بەردو مۆنماخت؛ ستادەكەت ھەلدە و چاوەرى بە تا كەسىنىك دى و دادەنىشىنى، ئۆتۆماتىكيانە وينديه كى بديدلهى بازرگانيايندى بۆبكيشه، ياشان كەسيكى تر، تابلزيهكى تر، دووى تر، سيّى تر؛ ئينجا كه ئيّـوارهش داديّ، ديسانهوه سـتاد و بوّرد و كهلويهلهكانت بيينچەوە، ھەلتەك ھەلتەك، بەرەو چىشتخانەكەي مۆنماخت تا نىپوەشەوان بەدەم خواردن و خواردنه وه و گوی له سوعبهت و پیکهنین و ههرای هاوریکانت بگره که چون به دختور نووری یا به په کتری راده بوټرن و پاشمله باسی په کتر ده کهن؛ ئینجا نیوه شهوانیش که تهواو سهرخوّش دهبیت و ههستی بیّکهسی و غهریبایهتی و فیگارییهکی بن سهر و شوین به تهواوهتی گیانت داگیر دهکا، به داهیزراوی و رهتاوییهوه دوایین میتروی نیوهشهو بگره، بچورهوه ژووره سارد و تاریکهکهی خوّت: دانیشه، بهدیار قاوەيەكى ساردەوە، ھۆن ھۆن بەسەر وينە فۆتۆگرافىيەكانى سيزدە سال يېش ئېستەتەوە بگری! حدیف! خوّشیی هدموو ژیانت، لدواندیه تدنیا ئدو شدواندی پشووی شدممه و يه كشمه مووان بيّت، كه جار جار له گه ل (رووزين)، يان له گه ل ههر ئافره تيّكي ديكه، كه ئەو شەوە پنى خۆش بووە لەگەلت بنتە مالەوە و شەونكى جياوازت لەگەل بەسەر ببات؛ ئەدى چى؟ چى لەناو ئەو حــەوت سـاللەي رابردووي ژيانت لە پاريس بەدى دەكەيت كە ئەمىرۇ دلنت خۆش بكا و داھاتووت - ھىچ نەبى بۇ ماوەيەكى كەم -مسـوّگهر بكا!؟ هاورێكانت ئارەزووى خوٚيانه، لهوانهيه ئهوان چێڗێكى تايبهت لهم

سهیره! بهدریژایی نهو سی شهوهی دوایی، لهوه تهی له شازادیان بیستبوّوه که من نیازی سهفه ریّکم ههیه، هاوریّکانم، یه ک یه ک، ههر له خهلیله وه تا ده گاته بیّجان و به به جه همت وهلی و کامه ران، ههموو ئیّواره یه ک، ههر که ده گهیشتنه چیّشتخانه که و داده نیشتن، یه کهم پرسیاریان لهباره ی سهفه ره کهی منه وه بوو! ههستیان ده کرد که نهم سهفه ره لهناکاوه ی من سهفه ریّکی ناسایی نییه، تووشی ناموّیی و سهرسورمان هاتیون.

- كۆنە يارىكى لە شارى ئەلبى ھەيە. تا ئەلبى دەچىت و دەگەرىتەوە.
 - نهخير، بهيه كجارى پاريس بهجي دههيلٽيت و ناگهريتهوه.

رۆتىن و لەم شىرە ژيانەي خۆيان بېيىن.

- حهتمهن ژنیکی کهترهی دهولهمهندی باشووری دوزیوهتهوه و «شووی پتی دهکا».
 - باشه لیّره، له پاریس، له چیی کهمه؟ ئهم کوره زور شیّته!
 - ئەگەر مەسەلەكە ژن و ژنخوازى بيت، خۆ ئيرە بۆ ئەو مەسلامحەتترە.
 - وهلا راست دهکا: پاریس پره له ژنه جوولهکهی پورتوگالیی کهترهی جوان..

- دارا گیان، ئیمه ههموه مان ههریه که و حهوت ههشت ساله له پاریس دووره ولاتين، زهلامي وا ههيه ههژده ساله ئاوارهيه و ولاتي خوّى نهديوه. ئيمه تازه تهواو بووين؛ بۆ ھەر كويىدك بچين، ھەر ئاوارەين..

- بو ههر والاتيك بجين ههر بي والاتين.

- دانيشه، لهناومان عينهوه!

سیامهند رووی کرده بیجان:

- ستاد و جانتا و كهلويهلهكاني نابينن!

بيّجان، وتبي:

- ئى باشه باش .. ئىمه هەر ھىچ نەبى لەبەرئەوەى ھەموومان كوردىن؛ با پىمان بِلَّيْت بِوْ كُويْ دِهْجِيْ، بِوْ كَامْ شَارِ؟ ئَهْگُهُرْ خُواْ نَهْكَا شَتَيْكَى بِهُسَهُرُهَاتَ!

لهودهمه دا لهگهل شازاد تهماشای په کترمان ده کرد. سیامه ند وتی:

- راست دهکا، دارا! بۆکام شار دهچی، بۆلای کنی؟ با بزانین! بهراستی.

منيش ئيتر گهيشته تينم، وتم:

- دەچمە سانتياگۆ.

نەريان، سەرسورماو، يەكسەر گوتى:

- سانتياگۆ لەكوپيە؟

– كام سانتياگۆ؟

شازاد لەسەرەخۆ بۆي روون كردنەوە:

- شارۆچكەيەكى بچكۆلەيە لە باكوورى ئىسپانيا..

بيّجان گوتي:

- من باوهرناکهم ئهم شاره لهسهر نهخشهی جوگرافیای دنیادا بوونی ههبیت.

- لەسەر سنوورى زەرياى ئەتلەنتىكە.

خەلىل دەنگى بەرزكردەوە:

- نالنيم! دهچيته جهزيرهي واق واق.

- سانتياگۆ دى كۆميۆستێللا.

سيامهند رووي له من كرد:

- بۆ دەچىتە ئەو شوپنە لاتەرىك و دوورە، دارا؟

خەليل گوتى:

سيامهند ئهم قسهيهي خسته سهر قسهكهي پيشووي بينحان:

- خواخواشیانه میرد به پیرهکوریکی روزهه لاتیی وهک ئهو بکهن.

- دارا زور موعجيبي ئەندرى بروتۇنە، دەچى بۆئەوەي لە ئاسەوارەكانى باشوور ورد

نەرىمان، بنى ئەوەي ئاگادارى ھۆ و ئامانجى سەفەرەكەشم بنى، ئەو وەلامەي دانەوە.

- ئنجا برۆتۆن چووە ئەفرىقا.

- جا كيّ ناليّ ئهويش لهويوه ناچيته ئهفريقا ؟

هاوريّكانم، ههموويان، كونجكوّلانه حهزيان دهكرد بزانن لهم سهفهرهدا بهرهو كويّ دهچم؟ دهچمه كام ولات، كام شار؟ بزچى دهچم؟ بهرهو لاى كنى؟ تاكهى ههر لهوى دەميننمهوه! منيش ئيتر له شهوى يهكهم و تهنانهت له شهوى دووهميشدا، وهلامى هيچ یه کین کیانم نه ده دایه وه ، هه میشه ده مگوت: «جاری نازانم».

خەلىل وازى لى نەدەھىنام، دەيگوت:

- چ نازاني؟

- نازانم دەچم يان نا.

دویننی شهو، پیش ئهوهی چیشتخانه که بهجی بهییلم و بهرهو ویستگهی شەمەندەفەرى ئۆستەرلىچ بەرى بكەوم، ستاد و بۆرد و جانتا و كەلوپەلەكانى خۆمم ئاماده كردبوون و له تهنيشت ميّزهكهم، له پال خوّمم دانا بوون؛ كاتيّ سيامهند هاته ناو چینشتخانهکه، جانتا و کهل و پهله پیچراوهکانی منی بینی، یهکسهر، پیش ئهوهی بچی لهسهر کورسییهک، له دهوری میزه دریژهکهمان دابنیشیت، تهماشایهکی جانتا و کهلوپهلهکانی تهنیشت میزهکهی منی کرد و وهرسوورایهوه لای کورسییه چوّلهکهی

- ئەوە بەراستىتە، دارا؟

- چي؟

- سەفەر دەكەي!

تهماشای نهریانم دهکرد، که دوای ئهو هاته ژوورهوه؛ گوتم:

- بەلىي.

سيامهند ديار بوو ييي ناخوش بوو:

- بەراستى دارا، ئەم سەفەرە لەناكاوەي تۆ، لە جۆرە سەرھەلگرتنيك دەچىخ.

نەرىمان وتىي:

- تۆبلى تەنانەت لە جۆرە شىتىيەكىش!

هه ار هه للى دايه:

- كاكه، بهسه! وازى لتى بينن با بروا! بوو به چى؟
- خەلىل بە خۆتى ھەلقورتاندنى شازاد كەمىك سەغلەت ببوو، رووى لە بىخان كرد:
- بهدووای هونهردا دهگهرێ، قهیناکه؛ بهلام با کاک شازاد مزایهداتمان لهسهر نهکا!
 - مزايهداتي چيم کردووه؟
- تۆچونكە خۆت شاعيرىت و نازانى رەسم بكەيت، واتى دەگەي ئىمەي ھونەرمەند ههموومان «له مونارت كهوتووين و» بازرگاني به رهسمهوه دهكهين؛ تهنيا دارا هونەرمەندى راستەقىنەيە.
 - نەختر..
 - با، له شويني تريش ئهم قسهيهت كردووه.
 - من ليرهدا دهبوايه قسهيه ک بکهم، گوتم:
 - ئى بۆچى؛ چما من بۆ خۆشم پۆرترىت ناكەم؟
 - خەلىل رووى لە نەرىمان بوو كە ھەر پىنى دەگوت «بىبرەوه». لەناكاو گوتى:
- ئني، من چيم گوتووه؟ ده ڵێم: گوند و سروشت و ئهم جوّره شوێنانه بوٚ ئێمه دهري ناهێنێ. تەنانەت ئێستا كوردستانيش، بە نيسبەت ئێمەوە، وەك گوندێک وايە، گوندیّکی پیسی سهدهکانی ناوهراست؛ چیتر ناتوانین تیّیدا بژین..
 - شازاد بەسەر خەلىلدا گرژ بۆوە:
- كه خەلكى وەك تۆچىتر ناتوانن بگەرىنەوە لە كوردستان بژين، ئەمە لەبەر ئەوە نیه که کوردستان گوندیّکی پیسی سهدهکانی ناوهراسته.
 - ئەدى لەبەر چىيە؟
- لەبەرئەوەي ئەمرۆ، ئەگەر خەڭكى وەك تۆ بگەرىتەوە كوردستان، نە شەھادەيەكت هه یه پیّی ته عین ببیت، نه کاسبییه ک لیّره فیّر بوویته.. دهست و پیّ سپی، لهویّ چی بكەيت! بەراستى، تۆ بە كەڭكى چىي كوردستان دىيت، بۆچى بگەرىيتەوە؟
- بۆخۆمان ليره، هەتا ھەتايە بازرگانى بە رەسم و ھونەرەكەمانەوە دەكەين و بۆ خۆمان ھەر پارە كۆدەكەينەوە.. وا نىيە؟
 - ئەمە تۆ خۆت دانى يىدا دەنىيى.
- توش بو خوت تا هه تایه بی ئیش و بی پاره و بی مال و حال ههر خوت به شيعره کانت و به شههاده ی دکتوراکه ته وه هملبکیشه.

- فەرھاد ييربال
 - باييرهگهورهي لهوي نيژراوه؛ دهچيته سهر مهزاري.
 - نهریمان و بینجان به قسه کهی خهلیل دایانه قاقای یینکهنین.
 - كەس لەوى دەناسى؟
 - وتم: «بهلّي».

شازاد زەردەخەنەپەكى كەپفخۆشانە روخسارى گەشاندەوە، وەك ئەوەي ئېتر نهێنيەك بدركينني، لهسهر ئاوازي خويندنهوهي شيعره خوشه پر له ههستي غهريبيه كاني، رووي کرده من:

- لمويّ، گوڵ و دەزگيران و ئاسمان و ماڵ و ولات و.. همموو شتيّكي ديكهي ليّيه! خمليل ههر دوو دهستي بهرز كردهوه، وهك ئهوهي ئيتر دللي به تهواوهتي ئاوي خواردبيتهوه، بهدهم پيکهنينهوه وتي:
- ئەوي، گوڵ و دەزگىران و ئاسمان و ماڵ و ولات و. . ھەموو شتێک، ھەموو شتيّكي ديكهي ليّيه! ئهڵڵاه.. شيعره! كورينه، ساحهقي وايه ئيّمهش ههموومان بەگەلى بكەوين!
 - شازاد گوتی:
 - ئنجا به راستى ئەوى شويننى رەسم كردنه!
 - خەليل گوتى:
 - گوند و سروشت و ئهم جوّره شوێنانه بوّ ئێمه دهري ناهێنێ، کاکه!
- ئيمه تازه له پاريس راهاتووين؛ كيلۆمەتريك له پاريس دووربكهوينهوه دەمرين. .
 - له برسان...
 - له بيّ مالّييان..
 - له بيّ يارهييان...
 - شازاد گوتى:
 - دارا بهدووای یارهدا ناگهرێ.
 - خەلىل گوتى:
 - بەلىق، دارا بەدواى باپىرەگەورەى خۆيدا دەگەرى: لە سانتياگۆ نيژراوه.
 - شازاد گوتى:
 - خەلىل، بەس ھێندە ئىھانەي ئەو برادەرە ئازىزەي خۆت بكە!
- ئیےاندی چیم کردووه؟ ده لیّم لهوانهیه بهدووای گوّری باپیرهگهورهی خوّیدا بگەرى.
 - نەخير، بەدوواي ھونەردا دەگەرى.

- بەراست.

بيّجان به غهمگينييهوه گوتي:

- شازاد بگەرپتەوە كوردستان و . . دارا سەرى خۆى بەرەو سانتياگۆ ھەلبگرى . . ئيتر پاريسمان لئ چۆل دەميننيتەوه.

نهریمان رووی کردهوه دارا:

- هەر بەيەكجارى لەوى دەۋىت؟

- هەر بەيەكجارى لەوى دەۋىم.

- كەواتە ئىدى چىتر نايەيتەوە پارىس.

- لەو انەيە.

چۆن؟

- جارجار، به سهفهر.

له وكاته دا، ديسان بيده نگييه كي سه رسورمين بالي به سهر دانيشتني سهر میزه که ماندا کیشا. ته ماشه یه کی شازادم کرد، پاشان ته ماشایه کی کاتژمیری قه د ديواري چيشتخانه کهم کرد و ههانسامهوه گوتم:

- درەنگە.

شەمەندەفەرەكەم سەعاتىكى تر بەرى دەكەوت.

كاتى خەرىك بووم چىشتخانەكەي مۇنماخت بەجى بهيىلم و بچمە ويستگەي شهمهندهفهر، نهريمان و بيجان و شازاد لهگهلم ههلسانهوه، بيجان وتي:

- تا ويستگهى شهمهندهفهر لهگه لت ديين.

سيامهند و خهليل لهسهر ميزهكه، له شوينني خوّيان نهبزووتن، سيامهند دهستي تەوقەي بۆ درێژكردم، وتى:

- دەي، دارا سەفەرىكى خۆش.

ئينجا خەلىل لەناكاو ھەلسايەوە، پىكەنى و باوەشى بۆ كردمەوە:

- دارا گیان، ببووره، من ناتوانم بیم بهریت بکهم، چاوهریی (کریستین) دهکهم. پیش ئەوەي بگەينە ئیسگەي شەمەندەفەر، لەریگادا بیبجان بە ئاوازیکي غەمگىنەۋە دەنگوت:

- دارا، که دەرۆى، بەراستى شوينت لەناومان ديار دەبىخ. نامەمان لى مەبرە!

- هەلبەتا؛ چونكە ئەو پۆرترپتە بازرگانىيەي كە تۆ بۆ توورىستەكانى مۆنماختى ده که یت، له کوردستان به دوو دیناریش که س لیّت ناکری !

- ئەدى بۆچى كە دەلىيم كوردستان گوندىكى سەدەكانى ناوەراستە؛ لىيم توورە دەبى؟ له ولاتيكدا هونهر نرخى نهبيت و جوانى قهدرى نهگيريت.. گوو بهو ولاته! توش لهم پاریسـه ههر له برسـان بـکړووزێرهوه و با ههر بهلهدیه بهخـێـوت بکا.. همی شـاعـیـری

شازاد گوتى:

- تۆ خـۆشت بەلەديە كـەم بەخـيـوى نەكردووى، خـەليل. باش نيـيـه من بيـر لە چارەسەرتىك بۆ خۆم دەكەمەوە.

- چارەسەرەكەت ئەوەيە كە چاوەرى بكەيت حزبە كوردستانىيەكان مفاوەزاتىك لهگهل رِژیم بکهن بوّئهوهی توش بتوانیت بهیه کجاری بگهریّیتهوه سلیّمانی. ههر بوّیهش ئهم قسانه دهکهیت و ئیمهت لهلا بوته بازرگان و «هونهرمهندی ساخته»!

نەرىمان گوتى:

- بەسيەتى، خەلىل!

خەلىل ھێور نەدەبۆوە:

- ئاخر، پيم ده لني كه هونه ره كهي من له كوردستان به دوو ديناريش كهس نايكريّ! ئەو بۆخۆيشى، ئەو شەھادەي دكتۆرايەي وەرى گرتووە، خەلكى ئيرە بە دوو فرەنكى سووتاو ليني ناكرن.

شازاد یه ک قسهی دیکهی کرد و ئیتر بیدهنگ بوو:

- خـه ڵکى وه ک ئيروه، تازه له پاريس راهاتوون؛ كـيلوٚمـهتريٚک له پاريس دو و رېکهو نه و ه ، دهمرن.

بيده نگيه كيى له ناكاو بالى بهسه رميزه كه دا كيشا. پاشان، بيجان له سه ره خو بیّده نگییه کهی شکاند؛ رووی له من کرد و به هیّمنییه وه وتی:

کهی دهگهرێيتهوه، دارا؟

وتم: «ناگەريمەوه».

نەرىمان بە حەپەساويەوە، بەلام بەھىيمنى، يەكسەر سەرى بەرزكردەوە:

- ھەر بەيەكجارى؟

- بەيەكجارى.

- ئچ بۆ؟

- دەچم لەوى دەۋىم.

رووم له شازاد كرد:

- شازاد، جاربهجار شيعره تازهكانتم بوّ بنيّره!

شازاد وتى: «باش». پاشان گوتى:

- به لام خوّ شيعريش ههر ههمان ئهو جيهانه يه كه تازه چيتر نايبينينهوه!

که گهیشتینه ناو ویستگای شهمهندهفهرهکه، نهریان ناونیشانی یهک دوو برادهری نيگاركينشي ئيسيانيي خوّي دامي، وتي گوايه كه وهختي خوّي له ڤيهننا پیشانگایهکی هاوبهشی لهگهلیان کردوتهوه و باش دهیانناسی، ههروهها پیشنیهادی ئەوەى لى كردم كە لەسەر رىگەمدا لە (بەرشەلۆنە) دەتوانم چەند شەويك لەلاي ئەو برادهرانهی بمینمهوه، بهم بونهیهوه بهرشهلونهش ببینم.

كامەران دەفتەريكى بچكۆلانەي لە باخەلنى دەرھينا:

- قەرەنى جەمىلىش لەوى دەۋى.

نهریمان، که زووزووه نامهی ئهو هاوری نیگارکیشهمانی بهدهست دهگهیشت، وتی:

- نا، لهوي نهماوه. ئيستا چۆته «مۆسكۆ».

بيّجان لايهرهكاني دهفتهرهكهي دهيشكني:

- ئادريسەكەي جەعفەرىشىم لايە.

- جەعفەر كاكەيى؟

من وتم: «نا، باوهرناكهم».

- چي؟

- باوەرناكەم لە بەرشەلۆنە بىنىمەوە.

وتم: تەنىا چەند رۆژنىك لە توولووز دەمىنىمەوە، بۆ ئەوەى ھەندى پارەى دىكەم دەست بكەويت. ئىتر لەوپوه يەكسەر بەرى دەكەوم، دەرۆم.

- يەكسەر بەرەو سانتياگۆ؟

له ليواري هيللي شهمهندهفه رهكان راوه ستابووين. بيجان رووي لي كردم:

-سانتياگۆ له بهرشهلۆنهوه چهند دووره، دارا؟

شازاد پیش من، بهزهردهخهنهیه کی پر نهشئهوه، وهالامی دایهوه:

- بیست و حهوت سهعاتی ناو شهمهندهفهر.

- ههركه گهیشتیته ئهوی و له شوینیک گیرسایتهوه، ئادرهسی خوتمان بو بنیره! شازادیش دهیگوت:

- ئەوەيە ئىتر، ئىمەش لىرە، وەك جاران درىۋە بە ۋيانە رۆتىنە ئاوارەييەكەي خۆمان دەدەين.

- به رۆژ كاركردن و به شهو ئيره.

- سیامهند ههر کریکارییهکهی خوی و کارگه پر مهکینه و دووکه ل و ئاسن و وايهره کاني. بينجان ههر تهرجهمه کردني فارسي - فهرهنسي و دايهره چکولانه کهي له يلاس ديتالي. بههجهت وهلي خوّى و بينجوه يشيلهكهي له كوختهكهي خوّيدا له قاتي حهوتهمی ئاپارتمانه کهی له ژاڤیّل. کامهران و مامهند و نهریمان و خهلیلیش ههر نیگار كيشان و مۆنماختەكەيان..

شازاد هینشتا قسه کهی خوّی ته واو نه کردبوو، نه ریمان به زهرده خهنه یه کی غهمگینه وه يێ کەنى:

- شازادیش، ههر حهراسه تی شهوانی ئوتیله کهی و شیعره کانی...

شازاد رووی کرده من:

- ئەوەيە ئىتر، باش دەكەي دەرۆي، دارا گيان!

ههموومان، بيدهنگ، لهژير دارعهلهتريكه دريژهكاني سهرشوستهكهدا دهروشتين و هیچ قسهمان نهدهکرد. لهوکاتهدا ههستم به سوگواری و غهمگینیهک دهکرد که من دروستم كردبوو. سهبارهت بهمه، زور دلم تهنگ بوو. ههستم به بيزهوهنيي خوّم دهكرد. من مادام بریارم دابوو بروم و بهیه کجاری پاریس جی بیّلم، نه دهبوایه به کهس بلیّم که دەرۆم. لەو كاتەدا، ئەو رۆژەم بىر ھاتەوە، كە چەند سالىنىك لەممەوبەر مال و برادهره کانی خوّم له هه لهبجه بهجی هیشت؛ خهریک بووم بهیه کجاری مال و حال و ولاته که مم به جنی ده هینشت و به ره و غهریبی به رئ ده که و تم: له دوّلی گولان، له و دیو هه له بجه، حمكيم و حيكمه ت و كه ريم و سهردار، جانتا و كه لوپه له كانيان بق هه لگرتبووم و دهیانویست تا ئه و کاتهی له گزرستانه کهی گولان ده په رمه وه و له سنوور ئاوادەبم، بەريم بكەن. حيكمەت دەگريا، دەيگوت:

- دارا گیان، وا دەرۆي. بەم نزیكانە ئیمەش ھەر وەك تۆ ھەللەبجە بەجى دیلاین و دەكەوينە دوورەولاتى.

لهسهر شوّستهکه، بهدهم بیر هاتنهوهی یادگارییهکانی ئهو روّژگاره دووره دهست و شیرینه، هیّور هیّور ههنگاوم دهنا و له دلّی خوّمدا دهمگوت: «نُهوهتا، وا دیسانهوه له كۆمەلايك برادەر و خۆشەويىسىتى دىكەم دادەبرىيم»، «پارىس بەجىي دەھىيىلىم و بەرەو گوندیکی نهدیتی و نمناسراو سهری خوّم هملّدهگرم» ، «ئهوهتا.. وا دیسانهوه ولاتیک شازاد رووی خسته سهر من. سهیری چاوهکانیم کرد، وتم:

- راست دەكەي.

خەلىل ھەلىدايى وتى:

ده وهللاهی، کوری کوریشمان چیتر ولات نابینیتهوه. ههتا ماوین ههمیشه ههر
 له دوورهولاتی و ناوارهییدا ژیان بهسهر دهبهین.

دختور نووري وتى:

- كورد ههميشه ئاوارهيه! ههميشه ئاواره بووه، ههر به ئاوارهييش دهمينيتهوه.

فەليل گوتى:

- كورينه، بهخوا، نووري دختوره و دهيزاني.. راست دهكا!

بهههجهت وهلى له سوچى ميزهكهوه، دەنگى ههلبرى:

- ئى باوكم ئاخر، ئيتر له پاريسهوه بهرهو كوي ؟

بهم قسمههی بههجمت وهلی زوّر سهغلهت بووم، چونکه یهکسهر ئهو قسمههم بیر هاتموه کمه شازاد بوّی گیرابوومهوه: بههجمت وهلی چهند روّژیک لهمهوبهر، ههر لهبارهی ئهو سهفهرهی منهوه، لهناو جهماعهتدا، گوتبووی:

- ليني گەرين جانم؛ منداله، تاكو ئيستاش هەر غەريبى دايكى دەكا.

هەروەھا گوتبووى:

- ئەگەر ناوى خوشكىكى يان ناوى گەرەكەكەي بىنىن، سەعاتىك دەگرىتى.

جهماعهتیش ئیتر دابوویانه قاقای پیکهنین.

به هجهت وهلی و ابزانم تهمهن سی و نو ساله. حه قده سالتی رهبه قه له پاریس ده ژی، دکتورایه کی له بارهی «ئاینی مهسیحیهت له کوردستاندا» وهرگرتووه، جار جار ده هاته ناومانه و و خوی هه لده کسید سا، ده یگوت: «دووصد لا په رهم به سله له سهر مهسیحییه کانی کویه نووسیوه» به لام به چی ده چی؟ هه میشه که باس دیته سه رباسی کوردستان، به بیزیکه وه ده لی:

- من ناگەريمەوە، ھەرگيز ناگەريمەوە.

شهویکیان که دیسان ههموومان پیکهوه له دهوری میزیک دانیشتبووین و چهند کهسیکی فهرهنسیمان لهگه لدا بوو، له گهرمهی دهمه قالی و گفتوگوکردندا لهبارهی «دوواکهوتوویی خه لکی خومان و پیشکهوتنی ژبانی ئهورووپیه کان» به هجهت وهلی به یه کیک له میوانه فهرونسییه کانی گوت:

- ئيمه پيترو لامان ههيه، ئيوهش عهقل، ئهمهيه جياوازيمان.

بيّجان بهسهرسورمانهوه، فيتهيه كي دريّري ليّ دا.

نهریمان رووی له شهمهندهفهرهکان بوو، تهماشای دووری دهکرد، وتی:

- دارا گیان، وابزانم شهمهندهفهرهکهت هات.

- سەفەريكى خۆش.

_

- بهخوا من دەزانم: لەدەست مشكەكانى ناو ماللەكەت ئەم پارىسـ خۆشـ بەجى دىلىي!

له توولووز، لهناو حهمامی هوتیلهکه، لهژیر دووش، بهدهم خوشتنهوه بیرم لهم قسهیهی خهلیل دهکردهوه و لهبهر خومهوه پی دهکهنیم.

- ئى باشە بۆكوى دەچى؟

پێم وتی، وتم: بۆئىسپانيا.

- بۆكام شار؟

منیش وهک ئهوهی وه لامی مه ته لینکی لئی بشارمهوه، سهیرینکم کرد و وه لامم نهدایه وه. وابزانم نهریان بوو، وتی:

- راست دهکا، دارا؛ پاریس، به پیچهوانهوه، ئهم وهختانهی هاوینان خوّشه.

سیامهند سیّوی دهخوارد، وتی:

- پياو هاوينان دوو رِوّژ مــقنماخت بهجــێ بهـێــڵـێ، بهلاى كــهمــهوه دوو ههزار فـرهنكـى له قيس دهچــێ.

«دختور نووری» دەستى بۆ پەرداخى شەرابەكەي دريزكرد، وتى:

- بيزارييه، جانم!

ئینجا شازاد، که نهشئهیه کی نهرم غهمگینیی چاوه کانی دهدره و شانده وه، رووی کرده نهریان:

- ئێمه ههمیشه حهز دهکهین سهفهر بکهین، ههمیشه حهز دهکهین ئهو شوێنهی تێیداین بهجێی بهێڵين..

سيامهند بهتانووتهوه وتي:

– گەنجىين…

شازاد به ههمان نهشئهی مهستییهوه، وتی:

- نەخير، چونكە وادەزانين ئەگەر ئەو شوينە بەجى بهيلىن، ئەوا ئىستر لە شوينى

ئینجا له کۆتایی قسهکانیشی، رووی کرده من و به قیزکردنهوهیهکهوه وتی:

- ولات، ولات! ولات دۆزەخىتكە، چلىپاويتكە؛ بەراسىتى: زەلكاويتكى گەورەيە بۆ خۆى! بۆكوى بگەرىيىنەوە؟

من بهم قسهیهی به هجهت زور جارس بووم، وتم:

- من تەنانەت غەرببىيى زېڭخانەكانىشى دەكەم، غەرببى تەنانەت سەر گوفەك و چڭپاوەكانىش.

ئەمىش لە وەلامدا گوتى:

- تۆ پياويكى خەيالىت. لەناو وەھمدا دەۋىت.

وتم: بۆچى؟

وتى: «ئەمەى تۆ غەربىيى دەكەيت و بىرى لى دەكەيتەوە: كوردستان نىيە».

- ئەدى چىيە؟

- وههمي كوردستانه، خهيالتي كوردستانه!

منيش تووره بووم، گهيشته تينم، پيم وت:

-ئەمەى تۆش بىرى لى دەكەيتەوە: ئەورووپا نىيە..

- ئەدى چيە؟

- پیگال و پارتووس و ناولنگی ئافرهته سۆزانییه کانته.

ئیتر ئهوشهوه لهسهر ئهم قسهیه لهیه کتری زویر بووین، لهو شهوه بهولاوه ههرگیز یه کتر نادوینین. ثهو شهوهش، کاتی وتی «ئاخر باوکم، له پاریس بهرهو کویی؟»، دیسان وهلامیم نهدایهوه، بهلام لهناوخومدا ههستم ده کرد رقیکی تیکه ل به ههستی بیزکردنهوه له ناخصدا دهیورووژاندم. نازانم بوچی لهو ده مه دا، ژیانی روژانهی به هجه تم هاتهوه به به به به دولی خومدا گوتم: (فه رموو، ئهم هه موو قسه گهورانه ده کا، که چی ئه مه تا لیره - له ئه وروو پا - ئه مه و ژیانیه تی ته هه رئیستا دوای نیو سه عات یا سه عاتیکی تر، پاش ئه وهی بوتلی شه رابه سووره که ی به رده م خوی ته واو ده کا، قه رهویته که ی به که میک و یقاره وه یه که دوو جاران دینی و ده با و هه لاده ستیته وه، جانتاکه ی ده خاته ژیر باخه لیه خوش حالی ده کات و روو له هه موو براده رانی سه رمیزه که ده کات و ده لی : «ده خوش حالی ده کات و روو له هه موو براده رانی سه رمیزه که ده کات و ده لی : نبجا له جیماعه تا، شهوتان شاد. له وانه یه تا سبه ی شه و. جاری به دوعا»، نبجا له چیشت خانه که ده دو و اله سه ره و قوتیله که نیوه شه وی که له سه عات یه کی خوی ده بیت و ده روا به ره و هوتیله که نیوه شه ویک له سه عات یه کی شه وه و تا سه عات هده شه دوی به ره و ده رو و ده یوی به یانی کاری تیا ده کا، دوای نه وه و روو و به به ده ته که دور و میان که ده به به و به و ده روو و ده به ده و نیوی به یانی کاری تیا ده کا، دوای نه وه و به ره و روو و به به ده و زوو روو به روو و به به ده و نیوی به یانی کاری تیا ده که ریته و ده به و به و زوو و به به ده و نه که به به ده و ماله و ده گه ریته و به ره و روو و ده روو و به به ده و نه که به ره و ماله و ده گه ریته و به به و روو و ده و روو و به به ده و نه که به ره و ماله و ده گه ریته و به به و دورو و دورو و ده و نه که و نیوه که دو و دورو دورو

بچکۆلانه پرژ و بلاوهکهی – له حهوتهمین قاتی ئاپارتمانیکی کۆن له «ژاڤینل»، بۆ ئهوهی له مالهوه تا دهوروبهری کاتژمیر چوار و پینجی ئیواره بخهویت و ئیوارهش ئیتر «بهتایبهتی ئیوارانی شهمه و یهکشهمهه»، به تهنیا، بهرهو شهقامه رهنگاورهنگهکهی «سانت دونیس» دهکهویته ریّ، لهویّ، بهدهم پیاسهوه، به دریژایی کۆلان و شهقامه دریژه رهنگاورهنگهکهی سانت دونیس، چاو به یهکه یهکهی ئافرهته سوّزانییه نیوه دریژه دهگیریّ، بهلکو ئافرهتیکی چاو و بروّ رهشی خرینی «روّژههلاتییانهی» به همرزان دهست بکهویت و چهند سهعاتیکی خوشی لهگهل بهسهر ببات، شهو درهنگانیش، ئیتر و رهتاو، داهیّزراو، دیسانهوه خوّی دهگهیهنیّتهوه ههمان ئهم چیشتخانهیهی ئیره بو تهوهی دیسان بهدهم شهراب خواردنهوه، بهدهم خواردنی دوّلهه یا ساواری کوردهوارییهوه، لهگهل برادهره کوردهکانی، «دابنیشن و تیّر قسهی خوّش بکهن و شهوییه، ئهم زهلامه، ههموو ژیانی خوّی، ههمیشه بهم شیّرهیه بهسهر دهبات.

دختور نووري لهناكاو رووي پرسياري لني كردم:

- باشه، دارا، ئىسپانيا بۆتۆ قىزەي ناوى؟

لهناو قوزاغهی بیدهنگی و ئهندیشهی خوّمدا راچلهکیم، وتم:

- پرسيومه، نايهوێ.

نهریمان زهرده خهنهیه کی لهژیر سمیّله کانیه وه کرد، دهم و دهست سهیریّکی کردم و پیکهنی، وتی:

- بۆ دارا، تەنيا «ئىتاليا» ڤىزەى دەوێ.

ههرکه نهریمان وای وت، سیامهند و خهلیل و شازاد یه کسه لهف دهستیان کرده قاقای پیکهنین. دختور نووری و به هجهت وهلی پی نه ده کهنین. دیار بوو نه وان ناگاداری چیرو که کهم نه نبوون، جاری نه یانبیست بوّوه. منیش ئیتر، بی نه وهی بهم پیکهنینه سوعبه تاوییه یان ته ریق بیمه وه، دهم و دهست نه و یادگاره شیرینه ی که نه وان قاقا پینی پی ده که نین و هک نه لبوره جوانه کانی، له به ر پی ده که نین و وی نه ناراه یا ده نه و اسوقی، له نه و چاومدا هه لا ده در انه و هی نه داره دره که یه که نه درانه و هدانه کانی، له نه بر اله تاسووقی، له ناو براده ره کانه دا، خسته سه ر لیوه کانه وه. من خوم رو و داوه که م بریان گیرابر وه:

هاوینی پار بوو، چووبوومه ئیسپانیا. له ئیسپانیا، دوای بهسهربردنی دووههفتهی خوّش له بهرشهلوّنه، خهریک بووم دهگهرامهوه پاریس. شهمهندهفهرهکهم پیّش ئهوهی بگاته سـهر سنووری فـهرهنسا، له یهکیّک له شاروّچکهکانی سـهرسنووری دیوی ئیسپانیا، له portbou، رای گرت. من لهناو شهمهندهفهرهکه دانیشتبووم و جگهرهم دهکیّشا. کچیّک، لهگهل ژنیّکی پیر که دیار بوو له ویّستگهی ئهو شاره بیسپانییهوه سهرکهوتبوونه ناو شهمهندهفهرهکه، هاتنه ناو ههمان فارگوّنهکهی منهوه و ئیسپانییهوه سهرکهوتبوونه ناو شهمهندهفهرهکه، هاتنه ناو ههمان فارگوّنهکهی منهوه و

لهتهنیشت په نجه مرهکهی دهسته راستی منه وه دانیشتن. کچه که ، هه رکه دانیشت و دانه نیشت (خه ریک بوو جگه ره یه کی له پاکه ته کهی ده رده هیّنا) له ناکاو ، که چاوی به من که وت ، وه ک نه وهی برایه کی چه ند سال و نبووی سه رگه ردانی خوّی بینیبینته وه ، به نیگایه کی گه شی پاک ، پر له په روشی ، پر له خوشه ویستیه کی گه رم و قوول ، چگه ره کهی له ده ست و شک ما . قه یرینک هه رسه یری کردم . . . پاشان شله ژا ، چاوی داگرت ،

من دوای ئهوه نازانم بوچی، یه کسه رحه زم کرد بگریم. نازانم له و کاته دا، ئه و هه سته ته لازماوی و لینوانلیّوی ئاسوده یی و هه م فیگارییه چی بوو، که سه رتاپای روّحمی له ماوه ی چرکه یه کدا داچله کاند! رووم کرده په نجه ره که ، که و ته بیر کردنه وه. به خوّمم وت: «سه یره» ، «ئه م کچه کیّیه!» ، «بو کوی ده روا؟» ، «ئه م پیرهژنه کیّیه له گه لمی ؟».

شهمهنده فهره که به پی کهوت. من رووم له په نجهه ره کهی خوّم وه رگیّرا؛ به شیّره یه که نهمده توانی خروّشان و داخورپانی روّحم بشارمه وه، سیّرهم گرته وه لای نهوان. نهویش له ههمان کاتدا نیگای خوّی له سهر پیریّژنه که گواسته وه و به دزه نیگایه ک سهیریّکی دیکه ی کرده وه.

ئەمجارەيان، راستىيمەكەي، نەمدەتوانى تەماشاى چاوەكانى بكەم. ھەستم كرد ئەويش نەختىك شلامرا.

خیرا (وه ک ئهوه ی پیّی خوّش نه بی که پیریتژنه که ههست به شلهژانه که ی به اسهیریّکی به رامبه رخوّی و پیریتژنه که ی کرده وه و پاشان، وه ک ئه وه ی فرکه ی له ناکاوی په په پووله یه کی به با اوری بوّ لای ده ره وه ، بوّ لای په نجه ره که دایه وه . بینیم: دلخوّشی و ئاسوده بینیه کی په مبه که و تبوونه سهر روخساری، نیوه زهرده خه نه یه که سه ر لیوه کانی . قهیریّک هه روا مایه وه ، رووی له په نجه ره که وه رنه گیرا. پاشان له ناکاو ، بی ئه وه ی سه یه می که من هیشتا هه ر ته ماشای ده که م، شله شاکا د با کامدا سه ری هه سبی به دوو چاوی پی له شه رم و نه وین و په روشیه و هه سیری که درد. ئینجا وه ک ئه وه ی له شتیک دلّنیا بووبیّت ، به ئارامی و که می کیش به شه رمه و هه سه ری خوّی داگرت.

من ئیتر ماوهیه کی زور، که نیگای گهرم و پر له پهروشی و بانگی چاوه کانی، پهیتا پهیتا گیانیان پرکردم له حهز و شهیدایی، خمریک بوو له ههمان کاتدا شهپوّلی ههستیّکی فیگاری و غهمیّکی قورسی بی ناونیشان له ناخمدا سهری دهکرد.

لهناکاو، نازانم لهبهرچی، چهند دلّۆپه فرمێسکێک زانه قوولاٚیی چاوهکانمهوه و هێور هێور بهسهر روومهقدا هاتنه خوارهوه.

بی نهوهی تهماشای بکهم، ههستم دهکرد و دهمزانی که تهماشام دهکا. که سهرم هه لبری، چاوی به فرمیسکهکانم کهوت. بینیم لهناکاو روخساری گورا بوو،

حه په سانی کی تیکه آن به هه ستیکی غه مگینی له سه رنیشت. من به دوو چاوی فرمیسک تیا قه تیسماوی خوّمه وه سهیریم ده کرد. ئه ویش (که چاوه کانی هینده پاک و گه ش و روون بوون، نه ده کرا نه و هه ستی خوّشه ویستی و میهره بانییه گه رمه یان تیدا ون بینی) به سه رسورمان و حه په سانیکی بیده نگ داچله کابوو، سهیری کردم.

له شلّهژانی خوّیدا، خیّرا سهیریّکی بهرامبهر خوّی – پیریّژنهکهی کرد، ئینجا لهناکاو ههلّسایهوه، بیّ ئهوهی سهیری هیچ شتیّک بکا، بهپهلهپرووزیّ له کورسییهکان هاته دهرهوه. به ریّرهوهکهی نیّوانماندا، بهرهو دهرگای پشتهوهی من، به ههنگاوی توند و خیّرا ریّگای گرتهبهر. روّیشت. له دلّی خوّمدا، وتم: «دهچیّته تموالیّت».

که رۆیشت، ماوهیه کی یه کجار زوری، نزیکه ی ده ده قیقه ی پی چوو. له و ماوهیه دا پیریز نه که دوو جاران له سهر کورسییه که ی خویه وه ، به لای دهسته چه په وه خوی لار ده کرده و و سهیری ناو ده رگای فارگونه که ی ده کرد (ئه و رینگایه ی ده چوه سهر ته والیته که).

به خوّمم دهگوت: «لهوانهشه چووبیّته قاوهخانه که و بیهوی منیش بچم، لهوی ههر هیچ نهبی بتوانین دوو قسه بکهین».

دهمویست بچم، به لام لهوه ده ترسام پیریزنه که ههستی به نیوانما کردبی، یان ئهویش به دوامه وه بیته قاوه خانه که. ئهم هه لویستهم به جوان و گونجاو نه ده زانی. له کوتاییدا و تم: «ده چم». خهریک بوو هه لسم، ده نگی کردنه وهی ده رگای فارگزنه که و پاشانیش ده نگی هه نگاوه کانی، خاویان کردهه وه.

هات دانیشتهوه. من به غهمگینییهوه، له پهنجهرهوه سهیری دهرهوهم دهکرد. ئهویش لهگهلّ پیسریژنهکه، به دهنگیّکی زوّر نزم و نادیار، بهلام دهمزانی به ئیسسپانی قسهدهکهن، ورته ورتیان بوو.

پیش ئەوەى بگەينە شارۆچكەى Cebere، ئەو شارۆچكەيەى دووايىن شارۆچكەيەى دووايىن شارۆچكەيەى دەرەينى ئىسپانيا بوو، سنوورى ھەر سى ولاتى ئىسپانيا و فەرەنسا و ئىتالىياى بە يەكترى دەبەستەوە؛ دلەكوتى و نائاراميەكى كوشندە چنگى لە رۆحم گىر كردبوو، بەخۆمم گوت: «ئیستا ئەوەتا وا گەيشتىن»، «بەلام ئىنمە لەسەر سنوورى سى ولاتداين»، «ئەم كچە بەرەو كوى دەروا؟».

ئهم پرسیارهم ئاراستهی خوّم دهکرد و به سوّزیّکی غهمگین و پر له پهروّشیهوه سهیریم دهکرد. ئهویش چاوهکانی گهش، پاک، رووناک «بهلام ئهمجارهیان غهمیّکی قوولّیان تی کهوتبوون» سهیری بنمیچی شهمهندهفهرهکهی دهکرد، بهبی ئهوهی هیچ وهلامیّکم بداتهوه.

شەمەندەفەرەكە خەرىك بوو راى دەگرت. لەناكاو ھەردووكيان پێكەوە ھەڵسانەوە، كەوتنە خۆكۆكردنەوەي خۆيان. جار جار بە نيگايەكى مەلوول، بێدەنگ، نيگايەكى دووای ئهوه، به ریپ وی ناو شهمه نده فه ره که وه خوّم گهیانده ناو ههمان فارگونه که که مه ان دو به ریپ وه که نه واندا، تهماشام کرد دیتم: ههردووکیان، له وبه ری فارگونه که فارگونه که که خاری که دا، له ناو ریخ وه که دا، خه ریک بوون جانتا و که لوپه له کانیان ده خسته رووره که یانه وه. ئیتر به یه کجاری دلم ئاوی خوارده و سیچه نم گرت. شهمه نده فه ره که که و ته جووله جووله خوری که و به به یک که و ته دلی خوّمدا گوتم: «ته و او ئیتر، ده چه میلانق»، «ناچه وه پاریس».

زور زهحمه بوو بتوانم به ناو ریز وی فارگونه که دا تیپه ربم، چونکه ریز وه که پر بوو له خه لک. ئاورم بو لای ههر ژووریدکیش ده دایه وه، خه لکیان تیابوو، پهرده کانیان له خه لک. ئاورم بو لای ههر ژووریدکیش ده دایه وه، خه لکیان تیابوو، به به ده ردابوده و گلویه کانیان کوژاند بود. «کچه که»، له به رده رگای ژووره که ی خویاندا راوه ستابوو، له دووره وه، به په له، به لام زور به شاگه شکه یی و دلخوتشیده وه، ده ستی راستی به رز کرده وه: یه که دوو جاران به دلخوتشی و پیکه نینه وه ده ستی راوه شاند و چووه ژووره وه.

بهم ئاخیزهی ئهو، خهریک بوو له خوّشیان بال بگرم. ههتا بلیّتی گهشامهوه. «بهلام» به خوّمم گوت «باشه، من بلیتی بهرهو ئیستالیام نهپریوه!»، «پهساپوّرته کهشم، پهساپوّرتی پهناههندانی نهرویجییه و له فهرهنسا دهژیم، بوّ ئیستالیا ثیرهی دهوی»، «چی بکهم؟». لهم بیرکردنهوهیهدا بووم، لهوسهری فارگوّنه کهوه شهپقهی پوّلیسیّکم بینی. داچله کام. یه کسه ر رووم وهرگیّرا، بهرهو دوو اوه گهرامهوه. چووم له دالانه کهی بهردهم ئاودهستخانه که راوهستام. بیرم لهوه ده کردهوه، که بوّ ماوهیه کی کورت، تا ئهوکاته ی پوّلیسی سنوور» له داواکردنی پهساپوّرت تهواو دهبن، بچم خوّم لهناو ئاوده سخانه که بشارمهوه.

دلّم به ته په ته پ که و تبوو. له وکاته دا یه کسه ر مه و جوود و ئه سعه دم بیر هاته وه، که وه ختی خوّی، له نامه یه کیاندا بوّیان نووسیبووم، گوایه کاتیّ ویستوویانه له ئه لّمانیاوه خوّیان بگهیه ننه هو پّلانده، هیچ په ساپورتیّک، هیچ ره گه زنامه و هیچ ناسنامه یه کیان پیّ نه بوو که نیسان بدا سه ر به و لاّتیّک یان ده و لّه تیّکی ئه م زه مینه ن، ئیستر له ناو شهمه نده فه راندا، له ناو پاپوراندا، هه میشه خوّیان «له ناو ئاو ده سخاناندا» شارد و ته و تا گه یشتوونه ته ئه مستردام و له وی داوای ما فی په ناهنده ییان کردووه.

دەستم نايە سەر دەستووى ئاودەستخانەكە، دەمويست دەرگاكە بكەمەوە و بچمە ژوورەوە، بينيم پۆليسينك له ئاودەسخانەكە ھاتە دەرەوە، بى يەك و دوو، يەكسەر داواى پەساپۆرتى لىخ كردم.

لهوه بهدووا، ههستم كرد كه تازه ئيتر بيه ودهيه! سهعاتيكى رهبهق لهناو شهمهنده فهرهكهدا، له ژوورى حجزكراواندا، لهسهر كورسييهكى قهديفهى شين، له

دەكىردم، وەك ئەوەى بىلەوى بۆ دووايىن جار بەشىنىك لە رۆحم، چللىنىك لە بوونم بە نىگاى خۆي دەسكەنە بكات و لەگەل خۆي ببا.

من دەبوايه هەڭنەستىمەوە، دەبوايە لەناو ھەمان شەمەندەفەرەكەى خۆم بمتنىمەوە و چاوەرى بكەم بۆ ئەوەى شەمەندەفەرەكە پينج دەقىيقەى تر بەرى بكەويتەوە: حەوت سەعاتى دىكە دەگەيشتىمەوە مالەوە، لە پارىس. بەلام كە بىنىم ئەوان رۆيشتن، ئىتر منىش يەكسەر بەپەلە خۆم كۆكردەوە و جانتاكەم گرتەدەست، بەدوواى ئەواندا دابەزىم.

من تا ئەوكاتەى لە پیشاندانى پەساپۆرتەكەم بە پۆلیسى سەر سنوور بوومەوە، ھەر خەمى ئەوەم بوو كە ھێندە لێییان دوور نەكەومەوە. كە گەیشتمە ناو سالٚۆنەكەش، ئیتر خەلٚك ھەر بابا بوو ڕایان دەكرد بەرەو شویننى پارە گۆرىنەوە، بەرەو پرسگا، بەرەو حانووت، یانیش زۆر بە پەلەتر دادەبەزینە خوارەوە و دەچوون ھێلێى شەمەندەفەرەكەى خۆیان بدۆزنەوە.

من چاوم ههر به لای ئهوانهوه بوو. لهناکاو دیتم ههردووکییان پیّکهوه دابهزینه خوارهوه، بو ژیر زهمینهکه. ئیتر منیش بهدووایانهوه دابهزیم. لهژیر زهمینهکهدا توانیم بهپهله خوّم بگهیهنه لای ههمان پیّپیلکهکهی ئهوان و، سهرکهوتم.

ئه وان له سه ر شوّسته ی شهمه نده فه ره که دا ، له ناو ته م و تاریکایی نیوه شه و ددا ، وه ک ده یان خه لّکی تر – که هه ر بابا بوو رایان ده کرد و خوّیان ده گده ناو شهمه نده فه ره که و تبوون. له ناکامدا ، به سه ر پیّپیلکه ی یه کیّک له فارگونه کانی شهمه نده فه ره که و تن . خوّیان کرده ژووره وه .

منیش له نزیک دەرگای فارگۆنهکهی تهنشت ئهوان، ههر لهسهر شۆسته راوهستابووم. سهرم بهرزکردهوه، رووم کرده گهنجینکی مووزهردی سهروقژ بژ، که سهری خوّی له پهنجهرهی شهمهندهفهرهکهوه دهرهینابوو و ههوای پاکی نیوه شهوی ههلدهمژی. بهپهله به زمانی فهرهنسی لیّم پرسی:

- ئەو شەمەندەفەرە بەرەو كوي دەروا؟

باش تیم نهگهیشت، به لام به دهنگیکی بهرز، به پهله وه لامی دامهوه:

-ميلانۆ، ميلانۆ.

كه ئەمەي وت، من گەيشتبوومە سەرسێيەم چينى پێپيلكەي شەمەندەفەرەكە،

به هجهت وهلي، كهمينك نهرم بۆوه، وتى:

- باشه، قهیناکه: سهفهر و ههموو ئهم شته قورانهی تریش، به لام «جوانی» . . تو ههمیشه ئهم وشهیه به زارتهوهیه. مهبهستت چییه له «جوانی» ؟

شازاد وتى:

- ئەوەيە، ئيتر، ئەوكەسانەي كە بەدوواي پارە و «شتە قۆرەكانى» ژيان كەوتوون، ههرگيز ناتوانن له «جواني» تي بگهن.

به هجهت وهلى دهنگى كهمينك بهرز كردهوه:

- ئيوهش، ئيوهي شاعيران، كه ئيتر ناتوانن خوتان لهگهل شارستانييهت و ژياني تازه رابهینن، ههمیشه پهنا دهبهنه بهر «جوانی» و «بهههشتی ونبوو» و ئهم شته

نەريمان، بنى ئەوەي روو لە بەھجەت وەلى بكا، بە قسە ھات:

- «جوانی» بۆچى شتى قۆرە، باوكم؟

بههجهت وهلی، رووی هینشتا له شازاد بوو، وتی:

- ناویش لهم شته قورانه دهنین «هونهر» یان «شیعر».

_ من قسهم نهما..

لهو دەمەدا خەلىل بوارى نەدا چىتر ھىچ كەسىكى قسىمى تربكا، حەزى نەكرد گفتوگۆكە زياتر پەل بهاوى و هاوريّكان بكەونە دەمەقاليّي توند و تيژەوه، وتى:

- تكايه ده وازبينن، باوكم! بهخوا ئيتر ههر ئهوهيه: لهدهست مشكهكاني ژوورهكهي خۆي، پارىس بەجى دەھىللىخ.

له توولووز، دوای ئهوهی له هوتیلهکه دووشیککم وهرگرت و چووم له ژوورهکهمدا پشوویه کی کورتم دا، یه کسه ر بوّرد و ستاند و کهلوپه له کانی رهسم کردنم خستنه سه ر شان و بهرهو ناوهراستي شار بهري كهوتم.

ئهو ئينوارهيه له توولووز، لهناو سهنتهري شارهكهدا هينندهي گهرام و سوورام و چاوم گیّرا، هیچ مهیدانیّک، هیچ شویّنیّکی ئاوهام نهدوٚزیهوه که نیگارکیّشهکان - وهک ئەوەى لەپاريس ھەيە - تێيىدا كۆببنەوە و خەلكىش راھاتبن رووى تى بكەن و داواى پۆرترینت دروستکردنیان لی بکهن.. تهنانهت هیچ نیگارکیشیکم له هیچ قوژبن و

تەنىشت يۆلىسىپك، كە بەدرىدايى ئەو ماوەيە، بىدەنگ، ھەر خەرىكى نوستن بوو.. چاوەريم كرد! تا گەيشتمە يەكەم شارى سەر سنوورى ئىتاليا. ئىتر لەويش، بليتيكيان پن کریم و رینگا و رینگا بهرهو پاریس گهرامهوه).

سيامهند ههر پيده کهني، له کوتايشدا به دهم پيکهنينه وه وتي:

- تۆ دەبورايە يېش ئەرەي بچيتە بەرشەلۆنە، لە يارىس بىرت لە ڤىزەيەكى ئىتاليا بكردايهتهوه، كوړى باش! نهريمانيش كه له پيكهنينه دريز خايهنه كهي وهستا، بهدهم كۆخە كۆخى دواي پيكەنىنەكەوە، وتى:

- له دينت بهم، دارا.

ئينجا، سيامهند، كه ههميشه له ههموو برادهرهكانم زياتر حهزي دهكرد بزاني كه بۆچى ئەو سەفەرەي بەرەو بەرشەلۆنە دەكەم، پرسى:

- باشه، دارا، توو شهرهف، تو لهپيناو ههمان ئهو کچه ناچيتهوه ئيسپانيا؟

منيش وتم:

- كام كچ؟

به چهناگه هیمای بولایه ککرد و به زهرده خهنه وه وتی:

- كچى ناو شەمەندەفەرەكە، كچە ئىسىانىيەكە؟

دختور نووري كونجكولانه وهدهنگ هات:

- ئى، دە - دەى، بۆكچە ئىسپانىيان دەچىتە ئىسپانيا! نەريان پرسى:

- به لام سهیره! ئایا ههمان کچه، دارا؟ ئهو کچهی ناو شهمهنده فهره که ئیسیانی

من خهريك بووم بلليم: بهلين. لهم كاتهدا، شازاد، كه لهسه رخو قهالهمي به کاغهزیّکی سهر میّزهکه دادههیّنا، پشتی له کورسییهکهی کردهوه، وتی:

- دارا له «جوانی» زیاتر، به دوای هیچ شتیکی تردا ناگهرێ...

بههجهت وهلی، رووی له شازاد کرد:

- ده بیبرهوه، شازاد، دیسان!

- به «جوانی» سهغلهت دهبی، ماموّستا؟

ئەويش بە ھەمان تەوس و تانووتەوە، بەلام زۆر بەنەرمى، وتى:

- كاكه گيان، تۆ شاعيرى، خۆ ئەو شاعير نييه!

شازاد وتى:

- خوّ ههر كهسيّك، با شاعيريش نهبيّ، حهزدهكا له غهوغاي ژياني پاريس دوور

- ئەدى، كەواتە، ئەو مەرەقەي تۆچىيە: سانتياگۆ، سانتياگۆ، سانتياگۆ...؟

هیشت جگهرهی یه کهمم نه کوژاندبوّوه له ناکاو پیرهژنیّک شیرازهی خهیالّی پچریم. دهستی مندالیّنکی گرتبوو، سهیری پوّرتریّتی هه لواسراوی سهر ستانده کهمی ده کرد، به زدره خه نه کهش و پر له میهره بانییه وه لیّم نزیک کهوته وه و داوای لیّ کردم که پوّرتریّتیّک بوّ ئه و مندالهی دروست بکهم. نهمه یه کهمین پوّزتریّت بوو له توولووز دروستی بکهم. دوای ئه ویش، یه کسه رکچیّک هات، پاشانیش پیاویّک...

خوّر خهریک بوو ئاوا دهبوو، تاریکایی ورده ورده بالهکانی خوّی بهسهر لوتکهی ئاپارتمان و بانیژهکاندا، بهسهر لق و پوّپی گهلای درهختهکاندا پهخش دهکرد. من ئاگام له ئاههنگ و ئاپوّرهی خهلکهکهی دهوروپشتم نهمابوو، له کاتژمیّر چوار و نیوهوه ههر خهریکی دروستکردنی پوّرتریّت بووم. دهست و په نجهکانم کهمیّک ئازاریان دهدام و ههستم به کهمیّک میلاکی و برسیّتی دهکرد. لهناکاو لهودهمهی که من تهماشای شانی موّدیّلهکهی بهرامبهر خوّمم دهکرد و خهریک بووم هیّلیّکی چهماومی توّخ بهسهر تابلوّکهدا بکیّشم، له پشت سهرمهوه دهنگیّکی ئافرهتانه رایچلهکاندم:

پۆرترێتێکی بهراستی نایاب!

ناوریّکم دایهوه: نافرهتیّکی سهروتهبهش پان، قر لوولی کاکوّل ههندی تال تال سپی، عهینه گله ههان نهو نافره به بوو که ماوه یه ک پیشتر کاتیّ خهریک بووم وینه ی کوریّکی گهنجم دهکیّشا، له تهنیشتمهوه راوهستابوو جاربهجار تهماشای بزاوتی دهست و په نجهمی دهکرد، جاربهجاریش نزیکتر ده کهوتهوه و سهری دههیّنایه پیشهوه، له تابلوّکهی بهردهستم ورد بوّوه: فیگهر و هیّلهکانی ناو تابلوّکهمی به روخساری کوره گهنجه که بهراورد دهکرد. و تم: «سوپاس».

لەدووامەوە درێژەي پێ دا:

- ئەمە يەكەمجارە بەراستى كە ئەم جۆرە شيوازەى نىگاركىشان دەبىنم! رووم لە تابلۆكەم بوو، پانتاييەكى سپيم بە سىيبەرى خال خال پردەكردەوە:
- ئەگەر حەز بكەي، پۆرتريتىنك بە ھەمان شىنواز بۆ تۆش دروست دەكەم.
 - بی ئهوهی بیبینم، ههستم به زهردهخهنهی سهر روخساری کرد:
 - باشه دهی چاوهړێ دهکهم.

من یه کسه ر له و پیشنیاره ی کردم په ژیوان بوومه وه ، چونکه تابلیّنی برسی و ماندوو بووم، دهبووایه دهست له نیگارکیشان هه لبگرم و بچم له چیشتخانه یه ک نانیّک بخوّم و پشوویه ک بده م.

باش بوو، دەرەنگتر كه ئاورم دايهوه، ئافرەتەكە لەو ماوەيەى خەرىك بووم تابلۆكەى بەردەستم تەواو دەكرد لەو ناوە نەمابوو. چووبوو لەسەر يەكيك لە كورسىيە دريترەكانى

فەرھاد ييربال

مهیدانیّکی شارهکه دا چاو پی نه که وت. له ئاکامدا چووم له ژیر سیّبه ری بنه دره ختیّکی گهوره و سهرکه شی مهیدانی (ویلسوّن - wilson) که یه کیّکه له مهیدانه هه ره رازاوه و به داروبار و قه رهبالّغه کانی شاری توولّووز، ته خته رهسمه کهم ههلّدا و یه کیّک له پررتریّته کوّنه کانی له پاریس کردبوو، ههلّواسی.

جگهرهیهکم داگیرساند، له دلّی خوّمدا دهمگوت: «پیّش ئهوهی بهرهو ئیسپانیا بهری کهوم، تو بلّیی بتوانم لیّره چهند پورتریّتیّک دروست بکهم و ههندی پارهی دیکهم دهست بکهوی؟».

لهتهنیشت ستانده که م، لهسه رکورسی – به ردیکی بچکوّله دانیشتبووم. به ده م گویّگرتن له ده مبه دمب و ئاهه نگی دلّبزویّنی چه ند گه نجیّکی شهپریّوی مه کسیکی که له وبه رمه وه بوّ پاره پهیداکردن له ناو خه لکه که سازیان کردبوو، ته ماشای پهیکه ری به رزی ئه و شاعیره م ده کرد که له ناوه راستی مهیدانی ویلسن Wilson داند رابوو. پهیکه ری شاعیره که ، له ژیری نووسر ابوو گودوولی Goudouli: دهستی راستی لهسه رچوّکی دانابوو، به دهسته که ی دیکه شی کتیبیّکی به دهسته وه گرتبوو، زهرده خه نه یه کی شاعیرانه لهسه رلیّوه کانی بوو. یه کسه رشازادم بیر ها ته وه. ئه گه رلیّره بووایه، ده یگوت: «ئه مه ش به دبه ختیکی دیکه ی هاوریّی خوّمان».

- راستییهکهت دهوێ: هونهرمهند، ئهگهر فهرهنسی بێ یان کورد بێ.. چارهنووسی ههمان چارهنووسه.

- ئى، وايه: تۆلە پەنجەرەى قەسرىكەوە يان لە پەنجەرەى كوختىكەوە تەماشاى دەريا بكەيت.. دەريا ھەمان دەريايە.

- وانييه.
 - چۆن؟
- هونهرمهندیّک له فهرهنسا لهدایک بیّت، بهختهوهرتره لهچاو ئهو هونهرمهندهی له یاکستان لهدایک دهبیّت.
 - خەلىل ھەللى دايە، گوتى:
- باشه، خوّ، دارا وهک ئهوه وایه له فهرهنسا لهدایک بووبیّت، ئهم بهدبهختی و مهرگهساتییه چییه که بهردهوام ههستی پی دهکا ؟
- هونهرمهند سهر به ههر نهتهوهیهک و له ههر سهردهمیّکدا بیّت، تهنیا بهدوای یهک شتدا دهگهریّ: جوانی... یان راستتر: دروستکردنی جوانی. تهواو.
- كهواته، تۆ دەتوانى له كهركووك، له مۆغاخت، له قهندههار، له لهندەن.. له ههموو شوپنىكدا ئەو جوانىيە دروست بكهيت!
 - وايه.

- من کوردی عیراقم، له پاریس ده ژیم. رهسم ده کهم و کاری هونه ریی دیکه ش

- نهخش و نیگاری ناو کتیبان. . کارت تیدا کردوون؟

ههندیک بیباک وتم:

- نەمكردۆتە پىشەيەك، بەلام چەند جاريك بۆ ھاورى نووسەرەكانى خۆمم كردوون. هەردوو دەستى خستە سەر جەنتاكەي سەر چۆكى:

- من سيناريۆ و رۆمان دەنووسم.

- پينويستيم به ههندي وينه و نيگاري جوان ههيه، دهمهوي لهگهل ئه و روّمانهي خەرىكە ئىستا چاپى دەكەم بالاويان بكەمەوە.

من دەمودەست لاى خۆمەوە پرۆژەكەم بەگەن كرد. لە دلى خۆمدا وتم «ئەگەر تەنيا پازده ویّنهی بوّ بکهم، ئهوا بهلای کهمهوه، له دوو ههزار فرهنک کهمترم ناداتی». وتم:

- چەند وينەت دەوي؟

بيريّکي کردهوه:

- ده دوو ازده په*ک*.

گورج هه لسامه وه سه رپی، زهرده خه نه یه کم بوّی کرد، و تم: «باش».

له چێشتخانهيه كي نزيك مهيداني ئێسكيغۆل، بهرامبهر يهكتر، تازه له خواردن ببووينهوه. ئهو ريكارديك، منيش پهنهشهيهكم لهبهردهم بوو.

ئۆرپانا ئىرنىق، ئاسوودەپى لەسەر لىنو، بىدەنگ، تەماشاي رىپوارەكانى دەرەوەي ده کرد، منیش به دزهنیگاوه تهماشای چهماوهیی شان و مل و گهردهنیم ده کرد که پاشماوهی جوانییه کی کون و ماندوویان پیوه دیار بوو.

ئۆرپانا، وەک لەسەر بەرگى كتيبيكى بالاوكراوەي خۆيدا- كە لە كاتى نانخواردن پیشانی دام - نووسیویه تی که پازده ساله لهگهل «کوّمه لهی خاچی سوور» له شاری توولووز كاردهكات و تا ئيستا دوو سيناريو و سي روّماني بالأوكردوّتهوه، لهگهل دهيان راپۆرتى تەلەقزىۆنى لەبارەي جەنگ. من، بەراستى، كە بىرم لى دەكردەوە، بەلامەوە شتيكي گەليك سەرنجراكيش بوو كه ئەو ئافرەتە له ماوەي ئەو پازدە سالەدا توانيبيتى ئه و ههموو ولاتانهی ئهفریقای باشوور و ئاسیا و ئهمریکای لاتین بگهریّت و ئه و ههموو رووداوه سهیره جوراوجوره سامناکانه بسینیت و بیهوی به رومان و سیناریو

ناو باخچه که، لهژیر تیشکی سهوزی عهله تریکیکی بهرز دانیشتبوو، کتیبیکی

زوو بۆرد و ستاندهکهم لیک نان، کهلویهلهکانی دیکهشم کوکردنهوه و لهشیوهی جەنتايەكى پرى دريزكولانە - كە لە بالينگانى دەرۆزەكەرىكى ئەورووپى دەچوو -له ژير درهخته كه دا دامنان. هيشتا مامبوو بگهمه لاي ئافره ته عهينه گ له چاوه كه، تهماشایه کی کردم و سهری لار کردهوه، رووانییه شوینی تهخته رهسم و ستانده کهم. به سەرسامىيەكى گلەييبارى دۆستانەوە، وتى:

- دەبىنم داتخست؟

خوّم گهیانده سهر کورسیهکه، رهتاو، وهک ئهوهی له شهریّکی سهخت گهرابیّتمهوه، لهتهنیشتیهوه، پال کهوتم. ئافرهته عهینهگ لهچاوهکه پشتی له کورسییهکه کردهوه،

- من تهنيا بر ساته وهختيک پشوويهکم دا. دهميک بوو بهپيوه وهستابووم.

به شینوازیک که بتوانم هیلاکی و ماندوویی خوم پیشان بدهم، ههروهها به زەردەخەنەيەكى دۆستانەي داواي ليبوردن كردنەوه، پيم وت:

- ئيستا تابليني ماندووم. دلنيام ئهگهر رهسميشم بكرديتايه، نهمدهتواني جوانيت بهو شیوهی ههیه بگوازمهوه..

عەينەگەكەي لەچاو كردە:

- قەيناكە.

ئنجا وتى:

- مەبەستى من، زياتر شيوازەكەت بوو، شيوازى نيگاركيشانت.

كتيبهكهى خسته ناو جهنتاكهيهوه و لهناكاو، وتى:

- لهوه دهچێ ئهم شێوازهي ئێستات، له تابلوٚکانیشتدا بهکاربهێني؟

وتم: «بهلني. بهم شيّوازه راهاتووم و زور حهزى لي دهكهم».

- هەركە يەكەم جار پۆرتريتى كورە گەنجەكەتم بىنى، شينوازەكەت چووە دلامەوە و شتينک هات به خهيالها. بيرم بو شتينک چوو.

كهميّك راما. ديار بوو دهيويست سۆراغى شتيّكم لنى بكا، دوودڵ بوو. وتى:

- تۆ خەڭكى تولووز نىت.

وتم: «نهء».

ئاخو له ئاكامى بينينى ئەو ھەمبوو خەلك و ئەزمبوونە ھەۋەندانەى لەو ولاتانەدا بينيونى، ئىستا چۆن دەروانىتە ۋيان؟ زۆر حەزم دەكرد لىنى تى بگەم و پرسيارى لى بكەم:

فەرھاد ييربال

- باشه رۆمانەكەت باسى چى دەكا؟

ئيستيكي كرد و كهمينك راما. زهردهخهنه يهك نيشته سهر ليوي:

- حەز دەكەم بزانم، تۆ رۆمان دەخوينىيتەوە؟

من كه نهمدهويست دروّى لهگهل بكهم، وتم: «نه،»؛ پاشان وتم:

- ئەوەندە نا.

دیار بوو ئەزموونى نووسىنى زۆر بوو، وتى:

- دەزانى؛ رۆمان وەک نىگاركىتشان نىيە.. رۆمان ناتوانى باس تەنيا لە يەک ابەت بكا.

به وردی گویم لینی راگرتبوو.

- تۆ پرسیارم لن دەكەى: رۆمانەكەم باسى چى دەكا؟ رۆمان ھەمىشە لە جىھانىتكى سەرتاپايى دەدوى، لە ھەموو دنيا و ژيان و لە ھەموو شتەكان دەدوى لە يەك كاتدا، رووانينىتكى ھەمووانى بۆ ھەموو ژيان و دنياى ئەمرۆ پىتكړا پىشىچاو دەخات. رۆمان، كەواتە لە ھىچ بابەتىتكى ديارىكراو نادوى، بەلكو روانىنىتكە.

وتم: مهبهستت له رووانين چييه؟

- چۆنيەتى سەيركردنە ژيان. بەكورتى.

كهميّك بيرم كردهوه، وتم:

- كەواتە، ئەمە لە رۆماننووسىكەوە بۆ رۆماننووسىكى دىكە دەگۆرى.

وتى: بەلىّى، ھەر رۆماننووسىيّى رووانگەى تايبەتى خۆى ھەيە بۆ سەيركردنە ژيان.

نه ختی راما. ئینجا دهستی بو عدینه گی سدر میزه کدی دریژ کرد و به نه غمه یه کی ئازاراوییدوه و تی:

- بهلام واتنی دهگهم ئهمرو کهم روزماننووس ههن، کهم تا زور ههست به لهناوچوونی مروق و بهها مروقایهتیهکانی ژیانی ئهمروزمان نهکهن.

– چۆن؟

- ئەمرۆ تەنانەت ساتە ھەرە ئاسوودە و پر خۆشىيىەكانىش، لاى ھەر كەسىتكى ئەمرۆ، لاى ھەموو خىزانىتك، لە ھەموو ولاتىتكدا تەمەنيان لە چەند رۆژىتك، لە چەند ھەفتەيەك، يا ئەوپەرى لە چەند مانگىتك، تۆبلىق لە سالىتك زياتر تىپەر ناكا.

ههستم دهکرد له کانگای سووتاوی خومهوه قسه دهکا. دریژهی به قسهکانی دا:

- ئەم خاسىيەتە سامناكەى كۆمەلگەى ئەمرۆى مرۆۋايەتى بۆتە سروشتىك. ھەر بۆيەش مىرۆۋى ئەمرۇ حەزدەكا ھەتا پىتى دەكىرى باوەش بە زۆرترىن ژياندا بكات و زياترىن چىر لە ئەمرۇدا ببين.

به لنخ. به بۆچوونى منيش: فەلسەفەى ئاسوودەيى و بەختەوەرى چيرۆكيخى بوو..
 تەواو. بەسەرچوو.

من له و دهمه دا بیرم له ژیانی خیزانداریی خوّی ده کرده وه. ما وه یه ک پیشتر بوّی ده گیر امه وه که چوّن هه ر له تهمه نی مندالییه وه له باوه شی باوانی بیّ به ری کراوه. ئه و وخته ی تهمه ته چوارسالان بووه، باوکی چوّته شه و و شههید کراوه، ئیتر دوای ئه وه ش، دایکی به ره و ئه له له نیا، براکه ی به ره و ئامریکا، خوشکه کانیشی به خوّی و میّرد و منداله کانیانه وه، به ره و سوید، خویشی به ره و فه ره نسا په راگه نده به ونه؛ له فه ره نساش چوّن ته نیا دوای سالی کی به سه ر رابوورینی شووکردنی به دختوریکی که مبودی، ده و له تی که مبودیا ئه و دختوره ی میّرده که یان، له به رئه وه ی جاریکیان به نهوری بریوه و گه راوه ته وه و لا ته که ی خوّی بو نه وه ی منداله نه خوّش و ده رده داره ییشمه رگه کانی که مبودیا تیمار بکات، گرتوریانه و گولله بارانیان کردووه.

ئۆريانا خەرىك بوو بلنى «نەخير..»؛ من قسەكەيم پى برى، گوتم:

- ئينجا تۆلە رۆمانەكەتدا چ رووداويك دەگيريتەوه، باسى چى دەكەى؟

- من لهم رؤمانهمدا دهمهوي باسي مردن بكهم.

- مردن؟

- لەناوچوونى ساتەكان، پەراگەندە بوونى ئاسوودەييمان؛ فەلسەفەى بەسەر چوونى ئىستامان. لەمەش گرنگتر: ئىدىمەى مرۆڭ لە ھەمبەر ئەم واقىعەدا چى بكەين؟ چۆن برين، ھەلويىستمان چى بىن؟

تهماشای یه کترمان ده کرد. ئهو دریژهی پنی دا:

- ئەمرۆ مەترسىيى لەناوچوون ھەموو بەستىنىكى ژيان و شارستانىيەتى گرتۆتەوە؛ مردن لە ھەموو قوژېنىكى دنيادا ھەرەشە لە بوونى مرۆڭ دەكا.

وتم: رابوورینی دهقیقهیهک، سیس هه لگه رانی گیایهک.. ئه مانه هه مووی مردنن. وتی: بزیه ئیتر هیچ زنجیره رووداوی کی یهک له دوای یهک له رومانه دا نییه.

پاشان وتى:

- تۆ جارى رۆمانەكەت نەخوينىدۆتەوە، بەلام من دلنىيام، ھەر بە خوينىدنەوەى يەكەمىين لاپەرەكانى، وينەى زۆرت لەلا دروست دەبن.

ئينجا پێکەنى، وتى:

پێکەنى، وتى:

- قەتىش سىچەن ناگرن.

وتم: هونهرمهند ئهگهر ولاتيكي ههبي، با.. سيچهن دهگري.

دریژهی به پیکهنینهکهی دا، وتی:

- ده کهواته، قهت سیچهن ناگري.

وتم: بۆ؟

وتى: چونكه ئەو ولاتەى ھونەرمەند دەيەوێ، ئەمرۆ لەسەر ئەم زەمىنەدا سراوەتەوە، بوونى نىيە.

به غهمگینیهکی قوولهوه، وتم:

- راست دهکهی، به لام ئهدی «جوانی»! ئهدی «هونهر»؟

وتى: مەبەستت چىيە؟

وتم: هونهر دهتوانی که ئهو ولاته ویران کراوه، ئهو ژیانه بهههشتییه لهدهستچووه، تهنانهت جیهانی ئهمروّش سهرلهنوی زندووبکاتهوه و بوّ ههمیشه نهمری بکات!

بیری کردهوه، و تی:

- بەداخەو ە..

-چي ؟

- تەنانەت ھونەرىش ناتوانى ھىچ شىتىكى زندوو رابگرىت! ئەمـە بىركردنەوەيەكى زۆر ئايديالىستانەيە.

وتم: نهخیّر. من دلّم تهنیا به هونهر خوّشه. تهنیا هونهر دهتوانی «جوانی» زیندوو رابگریّت و بیهیّلیّتهوه!

ئۆريانا زۆر بە دلنياييەوە رژد بوو لەسەر بۆچوونى خۆى:

هونهر تهنیا گهواهی دانیکه و تهواو.

- من پيّم وا نييه؛ چونکه توّکاتيّ جوانييهک له تابلوّيهکدا يان له شيعريّکدا دهردهبريت، ئيتر ئهو جوانييه تا ههتايه دهميّنيّتهوه.

- ئەمە بىنىنىكى زۆر رۆمانسىيانەيە.

- بۆچى؟

- چونکه ئهمه وات لئ دهکا تهنیا هونهرت خوش بویت و تهنیا به ههوای ئایدیالیستانهی ئهو جوانییه هونهرییهوه بژیت. تو لهم حالهتهدا پشت له جوانیی و اقیم و ژیان دهکهیت!

- هدرچۆننک بن، وابزانم تۆ «سهبارەت بهوهى نيگاركىيىشى» حهز دەكهى زياتر وينهى جوانى و ئايدياللهكان بكيشىن.. يا نا؟!

نازانم بۆچى لەودەمەدا، لە ئاست ئەم پرسيارە، ھەستم بە سوگوارىيەك كرد، وتم:

- بەلاى منەوە «جوانى» تاقە ئامانجىنكە.

پێکەنى، وتى:

- «جواني» يا «هونهر» ؟

وتم: جوانی دهتوانی ببیته ئه لته رناتیفیک! هونه رمه ند که جوانییه ک ده کاته هی خوّی، ئیتر ئهم جوانییه که ریان هه یه خوّی، ئیتر ئهم جوانییه کی ژیان هه یه ته نانه ته هدرگه سات و ناشیرینییه کی ژیان هه یه ته نانه ته هدر هه ستی بی و لاتی و ئاوار دیش، نایانهیّلی، رهشیان ده کاته وه.

بیری کردهوه، وتی:

- گوێ بگره: جوانی شتێکه که هونهرمهند ههرگيز ناتوانێ بيکاته هی خوٚی. ئهمه شتێکی تراژيدييه.

- چي

- که هونهرمهند ناتوانی هیچ جوانییهک بکاته هی خوّی.

من لهم قسهیهدا هاورای بووم، گوتم:

تەنيا دەتوانى دروستى بكا!

- هدر لهم حاله تهشدا جوانی دهبیته هونهر.

بهدهم ههمان زهردهخهنهی پیشوویهوه، پرسی:

- بەراست، تۆ باسى ئەو سەفەرەي خۆتت بۆ كردم! بۆ كام شارى ئىسپانىا دەچى؟

- سانتياگۆ.

- سانتياگۆ دى كۆميۆستىللا؟

- بەلىي!

دووای نهختیک بیرکردنهوه، وتی:

- لمسهر ليوارى زەرياى ئەتلەنتىكە! كۆنترىن كاتيدرالى ئەورووپاى لىيە.

پێکەنيم، وتم:

- جارێ نەمديوه.

به كونجكۆلاييەو، له چاوەكانم ورد بۆوە:

من سهرنجم داوه، هونهرمهند، زوربهیان، حهز له سهفهر و سهرکیشی دهکهن.
 منیش و تم: ههمیشه له پیناو ئهوهیه که بتوانن سیچهن بگرن و بحهسینهوه.

- رادەكەم بەرەو كوێ؟

- نازانم... هونهرمهندي رۆژئاوايي ئهم ئەخلاقەي تۆي نىيە.

ئۆريانا يەكسەر وەك ئەوەى لە قافدا گرتبيتمى، پيكەنى:

پاشان ئۆريانا لەناكاو وتى:

- تو كيت لهوي ههيه ؟

وتم: له كويّ؟

- له سانتياگۆ..

يهكسهر، بي بيركردنهوه وتم:

- خوشكه كانم، خوّيان و منداله كانيان، ههروهها باوكم و دايكم و براكانم...

- هەر ھەموويان؟

- بەلىّى. ماوەي چەند مانگىتكە پەنايان بردۆتە بەر ئەوىّ.

- كهواته له ئيسپانيا بوونهته پهناههنده و تو دهچيت سهريان لي دهدهي؟

- بەلىي.

- دەبىنى: تۆ پێویستىت بە ژیان و ولاتێک هەیه. پێویستىت بە مىهرەبانى و سۆزى مرۆڤ ھەیە. پێویستىت بە چێژوەرگرتن لە مىهرەبانى و جوانى و ئاسوودەبوون ھەیە. ئەگىنا بۆچى لە پاریسەوە دەچى بۆ سانتياگۆ؟ ئایا نەدەكرا ئەو خۆشەویستى و جوانىيەى ئەوانت ھەر لە پاریس ھێنابایەتە بەرچاوى خۆت، ھەر لە پاریس ھەموو ئەو شتانەت لە تابلۆيەكدا بەرجەستە بكردايە و پێویستىت بەوە نەبوايە بچىتە لایان؟ بێگومان ناكرێ. ھەر ئەمەشە وات لێ دەكا بچىتە سانتياگۆ.

زۆرسەيره! من باش دەمزانى و ھەوالام پى گەيشتبوو: بەر لە شەش مانگ، دايك و باوك و دوو خوشكەكەم و برا بچكۆلەكەم لە ھەلامبجە، بۆمبابارانە كىمىياوييەكە تەفروتووناى كردبوون؛ برا گەورەكەشم، خۆى و خيزان و مندالاكانى، لە شارى سدنى لە ئوسترالىيا پەناھەندەبوون و تەنيا بە نامە ھەوالالى يەكتىرمان دەزانى، ھەروەھا گولانۆشى خوشكەگەورەكەم، خۆى و ميرد و مندالاكانى، تەنانەت ھەر ناونيشانيشم نەدەزانىن: پينچ سال دەبوو پەراگەندەى پاكستان ببوون و لەوى دەژيان... كەچى، سەيرە، لەگەل ئەوەش، نازانم بۆچى، ئەو دەمە، لاى ئەو ئافرەتە، لەبەر چ ھۆيەك بوو ئەو قىسەيەم كىرد؟ ئايا لەبەر ئەوە بوو كەھ «بۆخخقم» يان بۆ ئەو واپيشان بدەم و

فەرھاد ييربال

ههموو هونهرمهندیکی رهسهن وا دهکات.

- نهخیّر ئهمه بینینی توّیه. ئهم فهلسهفهیهش وات لیّ دهکا کهمتر حهزبکهی تامی ژیان بکهی، کهمتر بایهخ به ژیان و دنیا بدهیت. توّ پیّویسته ههتا پیّت دهکری بژیت و زوّرتر و زیاتر تامی ژیان و شتهکانی دنیا بکهیت.

ئنجا دياربوو دەيويست كۆتايى بە قسەكانى خۆي بيننى، گوتى:

- ههر ئهمه شه یه کینک له جیاوازییه کانی نیوان ئیمه ی روز ثاوایی و ئیوه ی پژهه لاتی!

پێکهنيم، وتم:

- ئێمەى رۆژھەلاتى چۆنىن و ئێوەى رۆژئاوايى چۆنن؟

گــوتى: ئيّــوەى رۆژهەلاتى دەژين تەنيــا لەپيّناو ئەوەى بژين بى ئەوەى ھيچ بيربكەنەوە.

- ئەدى ئۆرە؟

- ئيمهى رۆژئاوايى بيردەكەينەوە لەپيناو ئەوەى كە چۆن باشتر و خۆشتر بژين.

واته... چۆن؟

- ئيوهي رۆژههلاتى دەۋىن؛ ئىمەي رۆژئاوايى بىردەكەينەوە چۆن بژين.

من هیشتا بیرم له قسه کهی ئۆریانا دهکردهوه، گوتی:

هدر بۆيەش لەناو هونەردا دەبىنىن حالەتەكە بەپئچەوانەيە: لەناو هونەردا، ئىنوەى
 رۆژھەلاتى بىردەكەنەوە؛ ئىنمەى رۆژئاوايى دەژىن.

گوتم: حەزدەكەم مەبەستى خۆتم باشتر بۆ روون بكەيتەوە:

ئۆريانا بە جەسارەتەوە ھاتەوە دووان، گوتى:

- لهناو ئهدهبیات و هونهردا: ئیّوه هونهر و ئهدهبیاتی خوّتان پردهکهن له ههست و نهست و سوّز و باوهر؛ ئیّمهش پریان دهکهین له ژیان.

گوتم: ئەمە واتاي چى دەگەيەنىي؟

گوتی: ئەمە واتاى ئەوە دەگەيەنى كە ئىدمەى رۆژئاوايى باشتر و خۆشتر دەژىن، گەرمتر باوەش بە ژياندا دەكەين.

من دەمويست پيني بليم «لهوانهيه قسهكاني تو ههموويان راست بن»:

- به لام به نیسبهت هونه رمه نده وه، من پیم وایه سی چوار سالیّک ژیان و بینینی یه که دوو شار و تاقه خوشه ویستیک به س بیّت بو نه وهی هونه رمه ند هونه ریّکی رسه نمان پی به خشیّت.

یپکهنین؛ دوای نهوهش ئیتر ههر بهدهم خواردنهوهی شهراب و نهلکهوولی جوراوجوّری ديكه، لموانهشه بهدهم حمشيشه كينشانهوه، لهناو سوعبهت و پيكهنين و سهما و مۆسىقادا، ورده ورده ژوورهكه پر دهبوو له دووكهڵ! ههموويشي له پيناوي چي؟ لهييناو بەسەربردنىي شەويخى ئاسوودەي فريودەرانەي ساتە وەخت، لەپيناو پيكەوەبوونيخى «خوّشی» ریبوارانه که تهمهنی ههر ئهو شهوهیه و بهس، یا ئهوپهری شهویکی تریش، هەفتەيەك، مانگێک و.. ئيتر تەواو!

سەيرە! من بۆچى ناتوانم باز بەسەر سروشتى خۆمدا بدەم؟ بۆچى ناتوانم منيش، ريبوارانه، تهنيا لهپيناو ساته كاندا بژيم؟ ئهو دهسته چييه پيشم لي ده گري و ناهيلي بتوانم منيش وهك ههموو ئهم خهلكه، بهناو ئهو ژيانه رۆتينه ئاساييىيەدا رۆبچم؟ ئۆريانا راسىتى دەكىرد: من ناژيم. من نامىموى يان حىەزناكىم بژيم! ئەو ئاھەنگ و شەوبىٽرىيە خۆشەي ئۆريانام بەجىي ھېشت-كە دەعوەتىشى كردبووم؛ ملم نايە ئەو رېگا ئەفسىووناوييەي كە نازانم جارى تەنانەت بەرەو كويشم دەبا!

لهناو فارگزنی شهمهندهفهرهکه بهتهنیا دانیشتبووم و بیرم دهکردهوه. نهخیر، هیچ کهریتی و شیتی نییه. هیچیش پیی ناگوتری «دهمدهمی بوون» وهک نهوهی ههموو جار نهريمان پيني دهگوتم. برياريک بوو و دام. تهواو. من دهمهوي به لاي کهمييهوه لهم جۆره ژیانه رۆتینه درۆزنه که سالانیکه له پاریس پیّی راهاتووم، رزگارم ببی. ئیتر ئەمە بۆچى دەمدەمى بوونە؟ تەخير، بەپىچەوانەوە. بەلام ھەمىيشە، ئەمەيە ئىتر؛ ئەگەر بتەوى شتى بكەي، پيويستە شتىكى دىكە فەرامۆش بكەي.

تُورِيانا! راسته، گفتم دايي گوتم «ديّم»، بهلام خوّ ئهم جوّره قسانه، لهم جوّره شوێنانه ههر دهکرێن. پاشان، ئهگهر بچوومايه، دهبوايه بهلاي کهمييهوه دوو روٚژ، توٚ بلّي سيّ روّر خوّم دووا بخهم و ههر له توولووز بمينمهوه، تهنيا بوّ ئهوهي دوو ههزار فرەنكيكم دەست بكەوى: نهء. پيى نەدەويست، ئيستا شەش ھەزار فرەنكيكم پييه، ههزار فرهنکی دویّنتی ئیّوارهش... سهر و زیادیشه. نهخیّر، هیچ عهیب نییه. پاشان... سهیره! دەعوەتى ئەو ئافرەتە رۆماننووسە، ئیستا وام لى دەكا دەعوەتەكەي فليپم بير بيّتهوه، ئهو شهوهی بهبوّنهی جهژنی لهدايكبوونی سيموّنی دهزگيرانی، دهعوهتی مالهکهی خوّیانی کردم؛ ئهو شهوهی بوّ یهکهمین جار چاوم به «ڤینوّس» کهوت.

من دانی ییدا دەنیم: هەرگیز به بینینی ئافرەتیک هینده نەشلەۋاوم بەقەد ئەو شلّهژانهی که له دیانهی ڤینوّسدا بهسهرم هات. ڤینوّس، ئهو شهوه، له دهعوهتهکهی مالي فيليپ، وه ک ديمهنيکي خهوناويي کاتي حهشيشه کيشان بو من وه ديار کهوت. فينوّس دەمودەست ھەستى پەرستنى لەلام دروست كرد؛ ھەستم دەكرد حەزدەكەم بيپەرستم. تەنانەت كاتى كەوتىنە قسەش لەگەل يەكتر، بىزم لەو دەوروبەرەي خۆمان دهکردهوه که قسمی تیدا دهکهین. وهک ئهو بالندانهی کاتی وهختی مردنیان نزیک دەبيتەوە حەزدەكەن برۆنە شوينيك خۆيانى تيدا بشارنەوە، بەو شيوەيە منيش حەزم

فەرھاد ييربال

بیسملیننم که من نه گهرچی سهرگهردان و بنی ولات و ناوارهشم، بهلام له گهل نهمهش بیّکهس و تهنیا نیم! ئایا بو ئهوه بوو که دلّی خوّم بدهمهوه بهوهی گوایه هیّشت چهند كەستىك، چەند ئىنسانتىك، چەند ئازىز و خۆشەويستتىكم لە دنيادا ھەر ماون كە بىرم ليّ ده كه نهوه و بيريان ليّ ده كهمهوه؟ لهبهر ئهوه بوو؟ نازانم! نازانم لهبهر چي بوو وام

ئۆريانا پرسى: دايانناوه بەيەكجارى لەوى بژين؟

لهو دەمەدا فیگارییه کی کوشنده، ویرای قولپی گریانیکی ئازاراوی، نهیانده هیشت چیتر بتوانم تهماشای چاوی ئهو ئافرهته بکهم، وتم: «بهلنی».

ئۆريانا به هيواى ئەودى كە سبەينى رۆمانەكەى خۆيم بداتى بۆئەودى وينەى بهرگهکهی و ههندی وینهی دیکه بو ناوهوهی کتیبهکه بکهم، ههلسا:

- باشه، دهي، كهواته سبهيني..

سبهی ئیواره دهعوه تی کومه لیک دهسته خوشک و هاوریی خوی کردبووم. گوتی:

- بيني دەيانبينى: ھەتا بلينى خۆشويستەنين. ھانى!

كارتيكى بچكۆلەي پەمبەي دامن؛ ناونىشانەكەي خۆي لەسەر نووسرابوو، وتى:

- كاتژمير حەوتى ئيوارە.

كارتهكهم خسته باخهلم:

- سوياس.

كه ههالساينهوه، زەردەخەنەيەك دىسان روخسارى گەشاندەوه، وتى:

چاوەريتىن!

كه له خاتوو ئۆريانا جيابوومهوه، دەم و دەست گەرامەوە ھوتيلەكەم. يەكسەر جەنتا و كەلوپەلەكانم كۆكردەوه و بەرەو ويستگەى شەمەندەفەر رۆيشتم: شەمەندەفەرى دوانزە و نيوى شهوم گرت و بهرهو ئيسپانيا بهري كهوتم.

بچوومایه چیم کردایه؟ بیکومان هیچ! وهک دهیان دهصوه و شهوبیری و شهوئاههنگی دیکه: لهسهرهتادا دهچووم له سالنونیک یان له ژووریکی رازاوهی پر له كورسي و ميز، پر له گلۆپ و عهاللاگه و فهخفووري و چهنگال و كلينكس.. لهسهر قەنەفەيەك دادەنىشىتم؛ چاوەرىم دەكرد تا يەك يەك، دەستەدەستە برادەر و دەستە خوشكه كانى خاتوو ئۆريانا بين و لەبەريان ھەلبستمەوە: خۆمان بە يەكترى بناسينين؛ ئينجا پاشان ورده ورده بهدهم خواردنهوهي شهرابهوه دهكهوتينه قسمه و گفتوگۆ و بهبیرم دی. له قاوهخانه کهی نزیک مهیدانی مادلین دانیشتبووین، هیّور هیّور قینوّس ناونیشانه کهی پیّ دهگوتم، منیش به دهست و خهتی خوّم دهمنووسییه وه.. به لاّم زوّر سهیره بوّچی بهم خهته تیّکه لّ و پیّکه لهم نووسیوه؟ نازانم! ئاخر، ئهو شهوه ی پیّکه وه بووین، ههر ده تگوت خهون دهبینم، کهمیّک سهرخوّشیش بووم. زوّر سهیر بوو، ههموو شته کان زوّر به پهله، زوّر سیحراوی گوزه ریان کرد. بو سبهینی، که له خهو بیّدار بوومه وه، یه کسهر به پهله، پیّش ههموو شتیّک چووم تهماشای لا پهرهکانی پهراوه کهمم کرد. که ناونیشانه کهیم دوزییه وه، به شاگه شکه ییه وه به خوّمم و ت «ههر باش بووه پیّم کرد، که زودنده ش بنووسم».

ئه و به یانییه له مالنی فیلیپ که له خه و هه لسامه وه ، باسی هیچ شتیکم لای ئه وان نهکرد. فیلیپ و ده زگیرانه که ی و هه ندی له د و سته کانیشی ده یانزانی.. ئیمه یان بینی که هه لساین و ماله کهی ئه وانمان به جی هیشت و پیکه وه چووینه ده روه وه ، به لام باسی ئه وه منه نه کرد بو کوی چووین و چیمان کرد و چیمان و ت! هه روه ها باسی ئه وه شم نه کرد که ناونیشانه کهی فینوسم وه رگر تووه و نیازم وایه بچم بو لای. نه علی تماننت ئه وان خوشیان هیچیان نه پرسی. به لام راسته ؛ جوان نه بوو ئیمه له ناوه راستی شه و بیرییه که دا خوشیان چووینه ده رده و قینوس گوتی:

- له ئیسپانیا عادهت نییه ئاوها له گهرمهی شهوبیّرییه کدا میوانه کان به جیّ بیّلیت و بچیته دهرهوه.
 - لهناو كوردانيشدا به ههمان شيوه.
 - حەيامان چوو.
 - ڤينوٚس پيده که ني. من گوتم:
 - لهوه دهچى فهرهنسييه كان له ههموو كهسيّک زياتر تهقديرى «عهشق» بزانن!
 - ئەوە ناخۆشە كە ئىمە ھەردووكمان مىوانى ئەوان بووين!
 - دليم دايهوه، گوتم:
 - غەمت نەبىخ؛ فىلىپ برادەرىكى زۆر نزىك و دالسۆزى منه.

ئهو ئیّوارهیهی فیلیپ و دهزگیرانهکهی دهعوهتیان کردبووم، کاتی گهیشتمه مالهکهیان، حموتی ئیّواره بوو. شووشهیهک ههنگوینم لهگهل خوّم بوّیان بردبوو. سیموشهیان دهزگیرانی فیلیپ، لهناو دالانهکهیاندا کاتی شووشه ههنگوینهکهی بهدهستمهوه بینی، یهکسهر تریقایهوه، کردیه ههرا، بهدهم ماچ کردنی ئهملاوئهولامهوه ههر بیّ دهکهنی، یاسان فیلیپ که دهستی چهپی گرتبووم و لهبهر خوّیهوهش وهک ئهوهی بهدزییهوه شتیّکم پی بلّی، پیّی گوتم: «زوّر خوّشحالم که هاتووی». بردمییه ژوورهوه. فیلیپ ئهو ئیّوارهیه دیار بوو ههر زوو کهمیّک سهرخوّش ببوو. که گهیشتینه ناو سالوّنهکه، یهکسهر دهنگهدهنگ و پیّکهنینیّکی کیچانه کهوته بهرگویّم، که له

دەكرد لەگەل ڤينۆس بچينه جيّگايەكى لاتەريك، عەشقى خۆمانى تيدا بشارينەوه.

قینوّس! ئیّستا له سانتیاگو چاوه ریّمه. ههبیّ و نهبیّ ئاگاداره. ئیّستا بیّگومان نامهکهمی بهدهست گهیشتووه! چهند خوّش بوو: له پاریس، له قاوهخانهی «پاپییوّن» له نزیک مهیدانی مادلیّن، بهرامبهر یه کتر دانیشتبووین. به دهم و دوویه کی چهند شیرینهوه، وهسفی نهوهی بو ده کردم که چوّن – وه ختی ده گهمه سانتیاگو – خانووه کهیان بدوّرمهوه! ده تگوت فریشته یه که و ناوازی ره نگینی له دهم ده باریّ. دویگوت:

- كه دەگەپتە سانتياگۆ و لە شەمەندەفەر دادەبەزى، ويستگەي شەمەندەفەرى سانتياگۆ ويستگهيهكي زور بچكولانهيه، تهنيا يهك دەرگاي لييه. لهو دەرگايهوه ورده ورده، که دیبیته دهرهوه، پهکسهر دهکهویته ناو دالانیک، که سهر ههلندهبری، دوو يٽييلکهي بهرزي بلوّک چن، لهملاو لاوه دهکهونه بهرامبهرت، ئيتر به پهکيّک لهو ييّىليكانه دا سهر بكهوه (بهسهر ههر يهكيّكياندا سهركهويت، دهتهيّننهوه سهر ههمان شمقام) ئمو شمقامه، به همردوو لادا، چ به دمسته راست و چ به دمسته چهپدا، همر دەروا و دریژ دەبیتهوه. تو واز لهم دوو شهقامه دریژهی دەسته راست و دەسته چەپ بيّنه؛ تهماشاي رووبهرووي خوّت بكه: شهقاميّكي باريك وبچكوّلانهي ههوراز له بهرامبهرت ههیه. یهکسهر ئهو شهقامه باریک و ههورازهی بهرامبهری خوّت بگره بهر و قەدبر سەركەوە، ھەر سەركەوە، تا ئىتر شەقامە ھەورازەكە دەبىتەوە راستەرى؛ نزىكەي سهد مهتریّکی دیکهش، ههر راسته و راست دهروّی، ئیدی لهو ناوه، به دهستهراست، لووتكهي كهنيسهكي جوانت لتي وهديار دهكهوي: كهنيسهي سانت ژاک. بچوره كوّلاني كەنىسەكە (كەنىسەكە دەكەوپتە دەستە راستت) كاتى دەگەيتە بەردەم كەنىسەي سانت ژاک، له یهکهمین کولانی تهنیشت کهنیسهکهوه، به دهستهراست، یهکسهر پیچ کهوه، ئيتر لهوناوه بيرسه «شهقامي يهرهديس Paradis» ، ههر لهتهنيشت كهنيسهكهيه. شمقامیکی کورتی چموریژه. دهستمراست و دهستمراست بروانه: خانووی ژماره «۹» خانوویه کی بهرزی سپیه، دەرگایه کی سهوزی دوو دەریی ههیه، وینهی تاووسیکی لهسهر كيشراوه.

لهناو فارگونی شهمهندهفهرهکه په پاوی یادگارهکانم ده رهینابوو و په په کانیم هه لده دایه وه. گهیشتمه سه رئه و لاپه په که ناونیشانی قینوسم لهسه ر نووسیبوو. وه ک ئه وه ی سهیری تابلویه که یان سهیری وینه یه کی خه وناویی دلگیر بکه م، قهیریک پامام و بیرم کرده وه:

Venus Corbacho Esteban Rue de Paradis 9 3-1, Santiago de Compostela

به لام سهیره؟ بزچی ناونیشانی ڤینوسم بهم خهته ئالوز و تیکه ل و پیکه له نووسیوه؟ به بیرم نایه بوچی؟ من خو خهتم ئهوهنده ناخوّش نییه! به لام خهتی خوشمه، دهزانم.

ده نگوباسی منیشیان که م تا زور له پتگای سیامه ند و نه ریمانه وه بیستبوّوه؛ ده یانزانی که من تازه هه والی شههید بوونی دایک و باوک و زوّربه ی خینزانه که مسانم پی گهیشتبوو. له هه مان کاتیشدا، هه رهه فقه یه که دوبوو له گه لا کاترینای دوّستم له یه کتری جیا ببووینه وه. ئیتر ئه و ماوه یه، تووشی فیگاری و نائومیندی و په ژاره یه کی کوشنده هاتبووم. خوّم له ماله وه نابوو، به شیّوه یه کی شیّتانه که و تبوومه سه رنیگار کیشان؛ شه و و روّژ به رده و ام هه رخه ریکی ره نگرشتنی تابلاً و دراندن و دهست پیّکردنه وه یه کی تازه

ئەو پاش نىبوەرۆيە، فىلىپ، بىدەنگ، لە ناوەراستى ژوورەكەمىدا راوەستابوو، بەحەپەساوىيەوە تەماشاى تابلۇ دراوە پارچە پارچەكراوەكانى دەورى خۆى دەكرد. بەتوورەييەكى ھاورىيانەوە، دەنگى بەرزكردەوە:

- ئەگەر ھەروا بروا، تۆ ئىتر بەدرىتايى ريانت، ھەرگىز ناتوانى تابلۆيەكى دىكە دروست بكەي!

سیموّنای دهزگیرانی دانوشتایهوه، پارچه تابلوّ بوّیاغاوییه دړاوهکانی ههلّدهگرتهوه، ههلّگیّر و وهڕگیّری دهکردن؛ کونجکوّلانه دهیویست بزانیّ ئاخوّ چ شتیّک لهناو ئهو تابلوّ دړاوانهدا حهشاردراوه.. ویستوومه چی بلیّم و نهمتوانیوه؟

سیموّنا لهناکاو ههستایهوه، دیار بوو دهیویست وام لیّ بکات پهژارهی تهو نسکوّ گهورهیهم بیربباتهوه و دلّم بداتهوه، وتی:

- دارا، دەتەوى نىگارى چى بكۆشى؟

منیش، جگهره بهدهستهوه، مری قوولم له جگهرهکهم دهدا، وهک شیّت بهناو ژوورهکهمدا ههر دههاتم و دهچووم؛ راوهستام، گوتم:

- جواني!

گويم لي بوو، سيمونا گوتي:

- جوانيي چي؟

«نازانم». «جوانیی رابردوو»، «جوانیی شارهکهم»، «جوانیی ههموو ئهوشتانهی لهدهستم چوون».

فیلیپ هات را یگرتم. به ههردوو دهستی، شانه کانی گرتم:

- گوێ بگره، دارا!

من تهماشای پهله بوّیاغیّکی سووری وشکهوهبووی نیّوان قاچهکانی خوّم و ئهوم دهکرد.

- تۆئەم ماوەيە ديارە تەندروستىت تەواو نىيە، پێويستە ماوەيەكى كەم دەست لە

ژوورهکهی تهنیشت سالّونهکهوه دههات. ناو سالّونهکهش سن کچ و چوار کوری گهنجی لنی بوو. دیار بوو ههموویان پاریسی بوون؛ سهرتاپا ریّکپوقش، دهست به پهرداخی شهرابهوه له ناوه راستی سالّونهکه دا نهلقه یهکیان دروست کردبوو. فیلیپ بهدهم زهرده خهنهیه کی دلّخوّش و نه شئاوییه وه رووی له هاوریّکانی خوّی کرد و دهستی بوّ من دریّر کرد، وتی:

- هاورِيّ هونهرمهندهكهي خوّمتان پيّ دهناسيّنم.. كوردهكه!

منی به یه که یه کهی هاوریّکانی خوّی ناساند.

سهراسوییی و هاورپیهتیم لهگهل فیلیپ و سیمؤنا زور خوش بوو. ده توانم بلیّم: دوو تاقه فهرهنسییه ک بوون که بهرده وام ها توچوی یه کترمان ده کرد. سهره رای ئه و پهیوه ندییه بازرگانییه که لهنی لهنیوانمانادا هه بوو، به لام ئهم بازرگانییه ههرگیز به هیچ شیّوه یه ک هیچ کاتیکدا به سهر ژیانی هاورپیه تیماندا ره نگی نده ده ایه و ماله وه تابلویان لی ده کریم، به ههمان شیّوه شته ته ته نفونیان بو ده کردم و گهلی خاران پیّکه وه ده چووینه پیاسه و شهوئاهه نگان. من بو خوشم، زوربه ی ئیّواران که بی ئیش ده بووم، ده چووم وه ختم له گهلهرییه کهی فیلیپ به سهرده برد که که و توربوه سهر شهقامه به ناوبانگهی که زوربه ی گهلهرییه کانی پاریسی له خو کوکرد بووه؛ فرسه تیّک بوو بو خوشم که له و یوم بچم سهردانی گهلهرییه کانی دیکه ش بکه م و تازه ترین تابلوی نیگار کیشه کانی دنیا تهماشا بکه م. فیلیپ ده ماشا بکه م. فیلیپ ده ماشوت:

- ههرگیرز قبوول ناکهم تو خوت ئهزیهت بکیشیت و تابلوکانت بهینیت بو گهلهرییهکهم.

فیلیپ که خاوهن گهلهرییه کی ناوداری پاریس بوو، پیکابی کی تایبهت به گهلهرییه کهی خوی ههبوو بو گواستنه وهی تابلق، دهیگوت:

- من شاگردی پسپورم گرتووه که له کاتی گواستنهوه دا نه هیّلن هیچ ئینجیّکی تابلوّ رووشیّت یان بقنجی.

بهبیرم دی، ئهو پاش نیبوه روّیهی به سهردان هاتنه مالهکهم و دهیانویست بهبوّنهی جهژنی لهدایکبوونی سیموّنا دهعوه تم بکهن، پیّش ئهوهی مالهکهم بهجیّ بهیّلن، فیلیپ دیسانه وه له بهرده رگا دوویاتی کرده وه:

- دارا، تۆ تاقه كەسىپكى كە لەرپىزى ھاورى نىگاركىيىشە كوردەكانم دەعوەتم كردووى، وەرە!

سیموّناش، به زهردهخهنهیه کی دلّنه وازانه، وتی:

- چاوەريتين.

گوتم: من نايهم.

گــوتیـان: دارا، ههندی برادهر له بهردهم بارهگـای «نهتهوه یهکگرتووهکـان» رهشمالیّکیان ههلداوه و مانیان له نانخواردن گرتووه.

گوتم: هيچيان بۆ ناكەن.

گوتیان: دارا، رِیّکخراوی خاچی سووری نیّودهولّهتیی فهرهنسی دهیموی سهفهریّک بوّ ئیران سازبکا...

گوتم: بۆ بازرگانى و گەشتوگوزارە.

گوتیان: دارا، سهرو ک حزبیکی کورد، لهسهر شاشهی تهله قزیونی TF1 پاساوی بو ئهم بوردمانه کیمیاوییهی رژیمی عیراق هیناوه ته و گوتوویه تی «خو ته نیا عیراق چه کی کیمیاویی لهم جه نگه دا به کارنه هیناوه!».

گوتم: دەستى خۆش بى كە واي گوتووه.

گوتیان: دارا، رادیوی «فرانس ئەنفو» دیته ئەنستیتووی کوردی پاریس و دەیەوی چاوپیکهوتن لهگهل کوردهکان سازبکا..

گوتم: بێهوودهيه...

من دلنیا بووم و دهمزانی: تازه چیتر ناتوانم ولاته کهم ببینمهوه، ولاتیک، که ههم شاره کهم و ههم دایک و باوکم، ههم کهسوکار و هاوری و ئاشناکانم بهیه کجاری بوونیان تیدا سرابوّوه. سوودی چییه من دوای ئهوه، بیم له رادیوّی «فرانس ئهنفو» جنیو به رژیّهی عیراق بدهم یان وابکهم که خه للکی فهره نسا به زهیییان به کورددا بیتهوه؟ تازه سوودی چییه من بیم له بهردهم باره گل و سهفاره تخانه و ریّکخراوه کاندا مان بگرم و خوّم پیشان بدهم و بالالیّمهوه؟ وه که نهوه وایه خوّم له بهردهم خه للک رووت بکهمهوه و پییان بلیّم: وهرن خه للکینه تهماشای رووتی و عهیه کانم بکهن!

- مهگهر ئهم جهنگهی عیراق- ئیران خودی فهرهنسا و ئهمریکا و ولاته زلهییزهکانی دیکهی ئهورووپا سازیان نهکردووه؟

فيليپ گوتي: با.

- چما ههر ئهوانیش ئهم ههموو هیزهیان نهداوهته رژیمی عیراق بو ئهوهی ئیمهی بی ولات قر بکا ؟

– يا .

- ئەوەيە، ئىتر: ئەمرىكا و ئەورووپا قەحپەن.. ھەم سەرىشمان دەبرن و ھەم بۆشمان دەگرىن. نیگارکیشان هه لگریت و کهمینک بییته دهرهوه و ههناسه یه کی تازه بدهی!

فیلیپ راستی ده کرد. من ئه و ماوه یه ، بو جگهره کرین نه بی ، به هیچ شینوه یه که نه ده پووم ه ده ره وه . تیکه ل به هیچ هاوری و ئاشنایه کی ته نانه ت کوردیش نه ده بووم به به بیرم دی خه لیل و بینجان هه ریه که و دوو جاران ، دوو ده مه وعه سران ، جاریکیشیان نه ریمان – به یانییه ک بوو ، له ده رگایان دا. له په نجه ده وه سهیری خواره وه م کرد ، که دیتم ئه وانن ، ده رگام لینیان نه کرده وه . باش بوو ، بیریان بو ئه وه نه چووبوو که له ماله وه م ده رگام لینیان نه کرد و ته و و بوون لای فیلیپ گوتبویان: «دارا ئه م ماوه یه به حه مشیشه کینشانه و ه پیس گرتوویه تی ، «تا پاش عه سرانیش له ماله وه هه رده خه وی » .

نیوهشهوان، کاتی ههموو هاو پیکانم دهگه رانهوه مال و دهخهوتن، ننجا من ده چوومه ده دهرهوه. ده چووم له شهقامه رهنگاو رهنگه ناوه دانه کهی سانت لازاغ، دهست له ناو گیرفانی پاتیق، به ته نیا پیاسهم ده کرد. له و ناوه، وهک نهسپی قه ره ج که خاوه نی خوّی بزرکردین، بی هیوا، بی نامانج، ههر ده گه رام و ده سوو رامه وه. دهمویست نه و هه وا پاک و سازگاره ی نیوه شه و، له و هینمنی و تاریکییه میهره بانه ی نه و سه رشدقامه دا هه لمرثم و هیچ نه بی روّحم که میّک نه هوه ن بکاته وه.

کاتی شدقامه کانیش، به یه کجاری له ریبواران چوّل ده بوون و قاوه خانه کان هه مووی تیک ا داده خران، ده چووم له نزیک ویستگه ی شه مه نده فه ری سانت لازاغ له قاوه خانه ی ئه رژه نتینیه کان، به ته نیا، تا ده مه ده می روّژ بوونه و ان به دیار قاوه یه کی سارده و داده نیشتم؛ سهرم له ناو هه ردوو ده ستم، بیرم ده کرده و ، به خوّم ده گوت:

دووابهدوواي بۆردومانەكەي ھەللەبجە، گوتيان:

- دارا، كوردهكاني پاريس دايانناوه بچنه بهردهم سهفاره تخانهي عيراق و

چەندە تاڭن رۆژگارە نەزۆكەكان.

بۆ كوي برۆينەوە ؟

ليره بو خوم شانهشيني دروست دهكهم

منارهکانی رهنگ بن،

ولاتى بيت بۆزايەللە.

كانييه كانى وهك الاوك شهوان

له سهديمدا جيّگير بن.

شانهشینیکی شیرین لیره بو خوم دروست دهکهم:

ماچ پیش ئەوەي لە دەم ھەللوەرى دەبیتە پەپوولە،

شههوهت پیش ئهوهی بزریکیننی، نووراو دهخاته جهستهی هیشکهوه

جەستە دادەگىرسىننى

دەيكاتە چراخان.

من که ئهم شیعرهی شهمالام خوینده وه، حهسوو دیم پنی ده برد: چونکه ژیانی خوّم له پاریس، به پنی چه وانهی ئهو ئومیده جوانهی شهمالا، ههمیشه لیّوانلیّوی بیّزاری و نائومیدی بوو. حهشیشه و خهونه ئهفیوونییه کان تاقه پهنا و دالده یه کم بوون له پاریس، به تایبه تیش کاتی ههستم ده کرد که نیگار کیّشان و هونه ره کهشم ههر دادم ناده ن. ههرگیز خهوم لی نهده کهوت. به ته واوه تی وه کوو شیّتم لی ها تبوو. ههمیشه وه ک بلیّی به دووای شتیکدا ده گهریّم و خوّشم نه زانم نه و شته چییه! سهیره، من ئه و ماوه یه بوّچی ئاوهام به سهر ها تبوو! عهودالی چی بووم؟ به دووای چیدا ده گهریام؟

ئەو نيوە شەوەى كە لەگەل ڤينۆس پيكەوە بووين، پيم وت:

- ڤينوٚس، ئهو ولاتهى كه سالانيكى زور بوو له دەستم چووبوو... دوزيمهوه!

قاقا پێکەنى، وتى:

- ولاتت دۆزىيەوە؟

وتم: ئا.

- ولاتي چي!

وتم: تۆ. تۆم دۆزىيەوه.

ڤينۆس كەميّك داما، به نەغمەيەكى غەمگينەوە وتى:

- ژيان تراژيديايه، دارا گيان.. منيش له كۆتاييدا ههر لهناو دهچم.

وتم: رەسمت دەكەم.

ئەو برادەرە فەرەنسىيەى لەگەل فىلىپ بوو، نەمدەناسى، گوتى:

- ئەورووپا و ئەمرىكا قەحپە نىن؛ سەركردەكەي خۆتانە كە واتان پىي دەكا.

منیش گوتم: «ئەم دكتاتۆرە سەركردەي ئيمە نييە».

- با ، چونکه خوّتان هه لّتانبژاردووه و دهتانهوێ.

- نهخير، چونكه ئيوه يشتيتان گرتووه و كارتان ييهتي.

ههر چونینک بی، من دەمزانی که ئیتر بیه وودهیه: ههموو ئهورووپا و ئهمریکا، تهنانهت ههموو دنیا لهپشت رژیمینکی دکتاتوردا وهستاون که دهیهوی ولاتهکهم سهرببریت و نهتهوهکهم لهناو ببا. ئیمهش، ئیمهی ئاوارهی ئیوارهکانی ئهورووپا، مردین هینندهی له بهردهم بارهگا و سهفاره تخانه و ریدکخراوهکاندا هاوار بکهین و مان بگرین و خومان پیشان بدهین. تا کهی؟ چیی تر بکهین؟ چیمان لهدهست دی؟

- هەموومان درۆ لەگەل خۆمان دەكەين ئەگەر بلێين جارێكى دىكە بەتەماى ئەوەين بگەرێينەوە ئەو كاولبووەي خۆمان.

خەلىل لە ھەندى شت راستى دەگوت. ئىنمەى نەوەى ئاوارەى ئەورووپا، خەلىل گوتەنى «بووين بە كوردەكەى لە ھەر دوو جەژنە بوو: نە دەتوانىن بگەرپىينەوە، نە دەشتوانىن لىرە بژىن».

- من بام ئهگهر روزژیک داهات توانیشم بگهریدمهوه؛ ئایا ئهو مندالآنهی خوشم دویست ههمان ئهو مندالآنهن که جاران ههبوون؟ خهلک، شهقام، درهختهکان... ههمان ئهوانهن که من ییش ده یازده سال بینیبوومن؟

شـهمـاڵی هاورێم ئهم ئازاره له ویژدانیـدا ئهزیهتی دهدا. جـارێکیـان له بهرلینهوه شیعرێکی بوّم ناردبوو، نووسیبووی:

دارا گيان،

بۆكوى برۆينەوە ؟

كه ئاسمانهكهي رووخابيت

که ئیتر دیواره خاپوورهکانی بۆنی پوونگه و میسکی لیّوه هه لنهستی ؟

بۆ كوێ برۆينەوە؟

كۆشكەكانى ھەڭوەرين

چۆلەكەكانى زېرىنانە بە ئاسمانەوە چەسپىن.

بۆ كوێ برۆينەوە ؟

هەلوەشانەوە، ھەلترازان، يووكان ئەندىشەكان،

دەست له بنمیچی دوواروز دەدەم

ئنجا یه کسهر بازووه کانی، هیننده ی میهره بانی و ئهوین حهز بکا، بوّم کرده و و به تاو باوه شی پیّدا کردم. منیش بازووه کانم توند به تینوویّتییه وه لهناو قه دی ئالآند، سهرم خسته سهر گهرمایی و میهره بانیّتی مهمکه کانی. کاتی گهرده نیم ماچم کرد، حهزم ده کرد بگریم.

7

ئای له و شه وه خوّش و زیره و شانه! سهیره! نهشته ی نه و چه ند ساته که مه ی له گه آل قینوّس پیکه وه بووین، هینده شیرین و خه و ناوی بوون، هیننده به په له و به له ز تیپه پرین، که ته ناته ت جاربه جار ده که مه گومانه وه! وام لی ده کا به خوّم بلّیم: «له و انه یه به شینکی زوّری نه و شتانه ی دیمن، نه و انه ی بیستمن، نه و انه ی تامم کردن، ته نیا زاده ی خهیال و وه همینکی پووچی خوّم بن و به س!». خوّ هه موویشی، دو و هه فته ی به سه ددا تی نه په رپود، روود اوه کان، وه که نه وه ی دوینی روویان دایی، له پیش چاومن:

من ئهو ئیّوارهیهی دهعوه ته کهی مالّی فیلیپ، بهبیرم دیّ، سهباره ت به به موه یه کی زوربوو له مال نه هاتبوومه ده رهوه و تیّکه ل به خه لک نهبیووم، به تایبه تیش لهم جوّره دانیشت و ئاهه نگانه دانه نشت بیووم، له ناو سالوّنه که دا، هه ستم به جوّره ناموّیی و دلگوشرانیّک ده کرد. له سهره تادا، له وه ده چوو که سیموّنای ده زگیرانی فیلیپ، ههر زوو هه ستی به و حاله ته ی من کردیی؛ له ناکاو، له پشته وه را، ده سته راستی خسته سهر شانم. که ئاورم دایه وه، زهرده خه نه یه کی دلده رهوه ی خوشکانه ی بو کردم (به ده ستی چه پی په رداخیّک شهرابی بو راگر تبووم) منیش که په رداخی شه رابه که م لیّ وه رگرت، هه ستم کرد ده یه وی شتیک بچر پینینی وه و گریچ که م، و تی:

- هیوادارم که دهعوه ته کهت به دل بی، دارا!

منيش، پيکهنيم، وتم:

- ئاخىرەكەي، ھەر ھێنامتانە دەرەوە!

لهو سهرو بهندهدا، دیتم: کچیک، که سیموّنا پیّشتر پیّی وتبووم خهالکی موّناکوّیه، لهتهنیشتمهوه، جگهرهیهکی حهشیشهی پیّشکهش کردم، منیش لیّم وهرگرت، وتم:

– سوياس.

کچهکه روّیی، سیموّنا پیّکهنی. پاشان دیتم کچیّکی تر، له ناوک بهرهو سهرهوهی رووت: سوخمهیه کی تهنک و توّرچنی رهشی لهبهر بوو «پووله کهی وردیلانهی سهوز و سوور بهسهر سنگیهوه ده تروسکانهوه» له ژووره کهی تهنیشت سالوّنه کهوه، به شهتاو هاته دهرهوه و ئیّستیّکی کرد. قهالماسنگی نیگای یه کسه رکهوته سهر من،

وتى: ئنجا رەسم دەتوانى چى بكا!

- رەسمى جوانىت، مىھرەبانىت، ھەموو شتىكى كە پەيوەندىي بە خۆشەويستى و جوانىي تۆوە ھەيە.

ڤينوٚس پێکهني. پێم وت:

- جوانیی تو بلیمه تیی منه: بیرهوهری و رابردووه کانم زندوو ده کهنهوه.

سەرى دانەواند. بىرى دەكردەوه. بە غەمگىنيەكى قووللەوە خەسرەتىكى ھەلكىنشا.

وتم: چيته؟

وتى: ھيچ.

- چيته، بيلّي!

- دایک و باوکم.

- ئىخ؟

- بليتيان بريوه.

- بليتي گەرانەوە بۆ سانتياگۆ؟

- ناچارين.. دەبى سبەينى بگەرىينەوه.

به په نجه چهناگهیهم بهرز کردهوه و سهیری چاوهکانیم کرد. گوتی:

- حەز ناكەم برۆم و بەجيت بهيلم!

- پيم وتي (ديم)، ديمه لات!

- دێ<u>ىٰ</u> بۆ ئيسپانيا ؟

– ئا .

دێی بۆ سانتیاگۆ؟

- هەر بەيەكجارى ديم.

- بۆ لاي من؟

- ديم لهوئ دەۋىم.. لەگەل تۆ.

به نیگایه کی پر له شاگه شکه یی و حه په سانه وه سهیری ده کردم، وتی:

– باوەرناكەم!

- دلّنيابه. ديّم!

به دلنیایییهوه سهری بهرز کردهوه. شهپولی قری، وهک تاڤگهیهکی رهشی چوّلهکاوی بهپشتا خست و بهدهم تریقانهوهیهکی پر له خوّشبهختیهوه پیّم پیّکهنی:

زهردهخهنهیه کی کرد و وه ک چاوه رو انی شتی بکا ، رووی کرده سیموّنا ، سیموّناش رووی له من کرد و دهستی بوّ لای کچه دریّش کرد:

- «ئان» ، خەڭكى ئىسپانيايە!

دهستی تهوقهم بوّی دریّر کرد و به سهر هیّمای حورمه تگرتنم نیشاندا.

- يێخۆشحاڵم.

سیموّنا دریّژهی پی دا:

- سى سال پىش ئىستا، لەگەل «ئان» لە زانكۆى بەرشەلۆنە پىكەوە قوتابى بووين. منىش بە زەردەخەنەيەكەوە، بۆ ئەوەى بايەخ و مانايەك بدەمە ئەو قسانەى سىمۆنا، رووم كردە «ئان»:

- ئيستا له ياريس دهژيت؟

- نهخير، تاكو ئيستاش ههر له بهرشهلونه.

ئەمەى وت و سەيريّكى سىمۆناى كرد، ئىنجا بە زەردەخەنەيەكى كەيفخۆشانە و غەمزاوييەوە وتى:

- به لام دامناوه بیمه پاریس و لهمهودووا بهیه کجاری لیره بژیم.

ئاگام ليّ بوو لهو دهمه دا سيموّنا، زور سرک، كشايه وه و بهجيّماني هيّشت.

لهگهل «ئان» بن ئهوهی هیچ قسهیه بکهین، راوهستابووین. ئان سهری خوّی داگرتبوو، بیّدهنگ، تهماشای بهرپیّی خوّی دهکرد و لهسهر قومپانیی قاچی راستی، پیّی خوّی بهم لاو بهولادا دهسووراند. منیش تازه چهند مژیّکم له جگهرهی حهشیشهکهم دابوو.. چاوم به په نجهدهی ژوورهکه کهوت: کهرابوّوه، ههر ده تگوت تابلوّیه کی زیّرهوشانی درهوشاوهیه؛ تاریکایی شهوی گرتبووه خوّی و چهند ئهستیّرهیه که لهناو تاریکییهکهدا، له دوورهوه دهتروسکانهوه. له سووچیّکی لاتهریکیشهوه، ئهستیّرهیه کی له ههموویان وردتر به تهنیا دهبریسکایهوه.

ئهو پهنجهرهیه بهشیّوهیه کی سیحراوی سهرنجی پاکیشام. دهتگوت یه که مجاره له ژیانمدا په نجههرهی ده مشیّوهیه کی سیحراوی سه رنجی دیکهم له جگهرهی حهشیشه کهم دا و چاوم دروویه ئه و جوانییه. یه کسه ر به بهرو په نجهه ره که چووم. که پراوهستام، کهوتمه سهیرکردنی ئهستیّره لاتهریکه خنجیلانه که له دووره وه ده دره وشایه وه. ههستم ده کرد ئه و ئهستیّره یه جریوه و ئاوازیّکی ههتا بلیّنی غهمگین و له ههمان کاتدا دلگیری لیّوه دیّ. ئاواز و ده نگی، ئه گهرچی لهوانه یه ته نیا و ههمیّکی ئه فیوونیی پووچی خوّم بووبیّ، به لاّم بهبیرم دیّ، له ئاوازیّکی پاسته قینه زوّر به هیّزتر ده کهوته بهر گویّچکهم و دلّی ده خستمه خوّشی و سهماوه.

نازانم داخوا چهند دەقىيقە، چەند سەعات تێپەرپوون و منيش ھەر راوەستا بووم و

تهماشای ئهو نهستیره دوورهدهسته خنجیلهیهم دهکرد. لهناکاو به خوّمم وت: «با ههست به به به نه نه نه نه نه نه نه سهرخوّش بوویه» رووم وهرگیرایهوه ناو سالوّنه که. دیتم: سالوّنه که ته او و گوّرابوو، جگه لهوه ش زوّر ئههوه ن و خاموّش ببوّوه. له دهسته چه پدا فیلیپ لهگه ل کچ و کوریدک دانیشتبوون، سهرگهرمی قسه بوون. به ته نیشت ئه وانیشه وه، دوو کچ، و ابزانم یه کیدیان ناوی (کلیّر) بوو، ئه وی تریشیان ئه و کچه بوو که حهشیشه کهی دابوومی، له ته نیشت یه کتر، راوه ستابوون، ئانشکیان به سه ر پیانوّی ناو سالوّنه که دادابوو، جگهرهی حهشیشه یان ده کیشا و نه رم به دهم قسه کردنه وه پیده که نین. لهناو ریّد و و که مشیک مهلوول راوه ستابوو، نازانم چاوه ریّی چیی ده کرد. به دهسته راسته و هاه نویک من، ده در کورسی دانیشتبوون شه ترهٔ خیان قاتیّکی سپی له به ربوو» له نزیک من، له سهر کورسی دانیشتبوون شه ترهٔ خیان ده کرد.

من ههستم به کهمیّک هیلاکی دهکرد. پیّلووی چاوهکانم بهزهحمه تییهوه بهرز کردهوه، تهماشای ژوورهکهی دهسته راستی خوّمم کرد، دیتم: کچیّک، که ده تگوت فریشته یه کی ناو خهونه تهفیوونییه کانه، به تهنیا، لهسه ر کورسییه ک دانیشتوه و تهماشام دهکا؛ وه ک تهوه ی برایه کی چهند سال ونبووی سه رگهردانی خوّی بینیبیّتهوه، به نیگایه کی گهشی پر له پهروشی و خوّشه ویستیهوه، گهرم، لیّم ده روانیّ. کاتی منی بینی سهیری ده کهم ، کهمیّک شله ژا، یه کسه ر چاوی داگرت.

لهو ساته دا بوو، لهو شهوه دا بوو كه من يهكهم جار ڤينوّسم ناسي.

من ههر له یه کهم چاوپیکه و تنه وه ، یه کسه رهه ستم کرد شتیک له قوو لایی رو حمه وه له له رزی. وام به خهیالدا ده هات که من ئهم ئادگاره شیرین و پر له میهره بانییه ی ئهوم، ئهم دووچاوه گهش و ئاشنا و پر پهرو شییهم، چه ندین سال پیش ئیستا ، له شوینیکی دیکه دا، یا له وانه یه له ضه ونیک کمدا دیکه دا، یا له وانه یه له ضه ونیک کمدا دیبی !

مات، بیده نگ، به لام له ناوه وه شله ثاو، ته ماشای به رپیی خوّم کرد و بیرم کرده وه. جورئه تی نه وه م نه نه ده کرد جاریکی تر بتوانم سه رم هه لبرمه وه و ته ماشای روّحی سه رگه ردانی خوّم بکه مه وه که له ودیو چاوه کانی نه ودا ده دره و شایه وه. هیننده ی ده مکرد و ده مکرد نه مده توانی باوه ربه وه بهینم که «جوانییه کی نه و توّ»، «میهره بانی و سوّزیکی ئه و توّ» که من ته نیا له خه و ندایان له ساته وه همیه نه فیوونا و یه کاندا ده مدیت، نه مروّ نه وه متاله به درده مم راوه ستاوه و بانگم ده کا.

لهناو ئهو شهیدابوون و ئهوینه لهناکاوه، که یهکسه لهف سهرتاپای روّحمی هیّنابووه لهرزین، ههستم به سوگواری و دلّتهنگیهک دهکرد. ههر بهپیّوه، دهم و چاوم لهنیّو دهستهکانی خوّمدا شاردهوه؛ حهزم دهکرد بگریم.

به پینوه وهستابووم و دهم و چاوم لهنینو دهسته کانی خوّمدا... نازانم داخوا چهند

دەست بە پەرداخى شەرابەوه، ئامارەم بۆ مووبەقەكە كرد:

- ماوه یه ک پیشتر قسه مان ده کرد، وابزانم ده یگوت که دهیه وی لهمه و دووا لیره له

-به ليّ. ئەو دەيەوى نەگەرىتەوە سانتياگۆ، دەيەوى لەمەودووا بىتە يارىس كاربكات و ههر ليرهش ژياني خوّي پيکهوه بني.

من لهو دەمەدا تەماشاي تاله قەيتانيكى باريكى سوورى ييلاوه يەمبەكەيم كرد، ئەو تالە قەيتانە بارىكە سوورەي كە بەقەد حەۋدە ژنى جوان؛ جوان دەھاتە پيش چاوم. لەناكاو ليمي پرسى:

-تۆ قوتابىت؟

راچلەكام، وتم:

- نەختىر.

– ئەي؟

- كاردەكەم.

وتي: کاري چي؟

وتم: من نیگار کیشم. به نیگارکیشان ده ژیم.

دهم و دەست خنايموه، بەخۆشىيەھوە لەسەر يەنجەكانى يىپى، لەنجەيەكى يەيبوولەيى كرد، خەرىك بوو لە خۆشيان بال بگرى، وتى:

- ئاھ! تۆنىگار كۆشەكەي!؟

من به سهرسامي و شاگهشکه پيهوه، لار ببوومهوه و تهماشاي پرچيم دهکرد که دەتگوت تاقگەيەكى رەشى چۆلەكاوييە و دادەرژى، تەماشاى گەندەمووە جوانەكانى پهنا گوێچکهی چهپيم دهکرد. به دڵخوٚشييهوه به خوٚمم دهگوت:

- داخوا کهی بتوانم پۆرتریتیکی ئهو جوانییه خهونی و پاکه، ئهو میهرهبانییه ئاسمانىيە بكێشم!

لهناكاو ديمهنيك كهوتهوه بيرم. ليم پرسي:

- سهیره! من و تو روزیک لهسهر سنووری ئیسپانیا و ئیتالیا یه کتریمان نه دیوه!؟

يێکەنى، وتى:

- ههموو پیاویک وهختی دهیهوی موجامهلهی کچیک بکات، پیمی دهلی «ئهری من و تۆپيشتر له شوينيك يەكترىمان نەديوه! ؟».

- با. تۆ، لەگەل ژنيكى بەتەمەن بووى. واييدەچوو دايكت بى.

دەقىقە و سات، بە ھەمان شيوه، بى ئەودى ھىچ جوولەيەك بكەم، مامەوه.

لهناكاو، دەستيك به نەرمىييەوە كەوتە سەرشانم. راچلەكام. سەرم بەرز كردەوه، دیتم: «قینوس» بوو. جووتی گوارهی دریژی شهش پالوویی وردیلانه به گویپکهیهوه دەتروسكانەوه. سەرى بە لاواندنەوەيەكى پر لە سۆزەوە بە لاى راستا لار كردەوە:

- بۆچى دەگرى!؟

ئاوازی نیانی دهنگی، یه کسه ر روحمی بیدار کردهوه. به ئاسوودهیی و پاکیی چاوهکانی خنامهوه، به لام لهناو شه پۆلی سۆز و خۆشه ویستی خۆمدا نهمده توانی هیچ وه لاميكي بدهمهوه. لهوه دهترسام ههر قسميهك بكهم، ئهو به ههناسهم وهك يهله ههوریّک یا وه ک دووکه لیّکی تهنک لهبهر چاوم ون ببیّت و نهیبینمهوه. له ناکامدا، لەسەرەخۆ، بە زەردەخەنەيەكى شاگەشكەييەوە، وەك ئەوەي لەگەڵ پەپوولەيەك بدويم،

- تۆخەڭكى كويىي؟

وتى: سانتياگۆ.

وتم: ئامرىكا؟

وتى: نه، سانتياگۆ دى كۆمپۆستىللا، له ئىسپانيا.

خـۆم لەبەر ترووسكەي چاوەكانى يى رانەدەگـيـرا؛ ھەسـتم دەكـرد ئەو جـوانيـيـه ئاسمانييه، ئەو ميهرەبانييه بى سنوورە، ئەگەرچى ئەوەتا رووبەروومە، بەلام لەگەل ئەوەش لە منەوە يەكجار دوورە. حەزم دەكرد بە ھەرچى جۆرە قسىەيەك بنى، بيدويننم، ههست به بوونی راستهقینهی بکهم، وتم:

- ئەي سىمۆنا چۆن دەناسى؟

وتى: سيمونام ليره ناسى.

- ليّره!

- بەلتى، ئەمشەو.

ئنجا په نجهی بو لای مووبه قه که دریش کرد:

- ئان دەعوەتى ئىرەى كردووم.

- كەواتە بە سەفەر ھاتوويتە يارىس!

وتى: بەلنى، لەگەل دايك و باوكم.

تهماشای ئهو گوله مورهیم دهکرد که به شریتیکی تهنک له تهوقی پرچی خوّی بەستبوو. گوتم:

-لەوانەيە خزمينک يا كەسينكتان لە پاريس ھەبىخ؟

-نهخير. من تهنيا ئان دهناسم. ئان خه لكى گونده كهمان بوو، له مندالييهوه له

- چەند ساللە لە پارىس دەۋىت؟

وتم: حەوت ساللە.

- ئەى پىشىتر لەكوى دەژىاى؟

وتم: له نهرويج. له ئۆسلۆ پەناھەندە بووم.

- چەندە سال لەوى مايتەوە؟

- تەنيا سالىّك.

- لەوى چىت دەكرد؟

- دەگەرام.

به پێکهنينێکي نهرمهوه وتي:

- له چې دهگهراي؟

وتم: له تۆ.

پێکەنى، وتى:

- له من دهگهرای!

- ئا، له تۆ دەگەرام.

ئهم جاره به دهنگی بهرز دایه قاقای پیکهنین، پیکهنینیکی شیرینی ئهوتو که نهغمهی، وه ک شنهایه کی بونخوش، روحمی خسته خروشانه وه.

لهناکاو که سهرم هه آبری: لهناو سالّونه که ای پیاویّکی کوّک و ریّکپوّش، ئهوه ی که قاته سپییه کهی لهبهر بوو، سهروقت زهرد، شانه لیّدراو، بهرامبهر کوریّکی گهنج، لهسهر میّزی شهتره نج دانیشتبوو، تهماشای ئیّمه ی ده کرد. که سهیریم کرد، یه کسه ر رووی بهره و لای میّزی شهتره نجه که ی خوّی و درگیّر ایه وه، له ههمان کاتدا سیموّنا له دالآنی موریه قه که دوو فه خفووری زهلاّته ی پی بوو که بریتی بوون له تهماته ی قاش کراو له گه لا چهند پارچه پهنیریّک، هاته ژووره وه. دوو فه خفوورییه کهی دایه دهست من و قینوّس. به ده م زه رده خه نه وه، و تی:

- فەرموون!

ههردووکمان، بهدلخوّشی و بهدهم زهردهخهنهوه، دوو فهخفوورییه زهلاتهکهمان لیّ وهرگرت:

– سوياس.

قینوّس فهخفوورییه کهی به دهستی چهپیه وه گرتبوو، بنی ئهوهی تهماشای سهرمهستی و نهشئهی به خته وه رانهی سهر روخسارم بکا قریی به دوواوه دا خست و دریزهی به قسه کانی دا:

ڤينۆس ديسان پێكەنى، دەمى نازى ھەلێنايەوە:

- من پیّش ئەوەى بتبینم، سیموّنا و فیلیپ باسى توّیان دەكرد، من نەمدەزانى ئەو نیگاركیّشه توّى!

لهوکاتهدا ئاگام به تهواوه تی له دهوروبه ری خوم برابوو، سهیری قوولآیی چاوه سوزاوییه کانیم ده کرد، به شیخوه یه که له و ساته دا هه ستم ده کرد روّحم، هه موو بوونم، به شیکه له رونگ و شه پولی چاوه کانی.

تۆ خەڭكى كوينى؟

بهم پرسیاره، سوّز و غهریبیه کی قوول له ناخمدا قولپیان سهند، گوتم:

- خەڭكى چاوەكانتم.

پێکەنى، وتى:

- نازانم.

قولپی گریانیکی بهختهوهری له قورگمدا گیری خواردبوو، پیم وت:

- من ههست دەكەم كە ماوەيەكى زۆرە، ماوەيەكى يەكجار زۆرە تۆ دەناسم!

لهو کاته دا ههستم کرد شتیک له قوولایی روّحیدا لهرزی. چاوه کانی به شهرم و نه زاکه ته و داگرت. بی نه وه ی سهری خوی هه لبریّ، په نجه کانی هه لدّه گلیّونین؛ وه ک مندالیّک لهنیّوان ههستی دامان و به خته وه ریدا ده خنایه وه. من ته ماشای هه لگلیّونینی په نجه کانیم ده کرد، پیّم وت:

- پارىست پى خۆشە؟

یه کسه ر به هه لرخوونیکی مندالانهی پاکهوه، به نه غمه یه کی ناره زایی، وتی:

- زۆر نەگەراوين، تەنيا پيننج رۆژە لە پاريسىين، ئەويش ھەر لەگەل دايك و باوكم ووم.

- سەرتان لە مۆزەخانەي «لووڤغ» نەدا؟

- تەنيا بەشتىكمان دىت، من حەزم دەكرد سالۆنى تابلۆكان ببينم، كەچى ئەوان بردميانە سالۆنى شتەكۆن و ئەنتىكەكان.

- له هوتيّل دابهزيون؟

– بەلىي.

له كوئ؟

- له مهیدانی مادلیّن. یی دهزانی؟

- بەلىي.

- شوينيكي خوشه.

- وهختی خوّی مالم لهوی بوو، ژووریکم لهوی به کری گرتبوو.

- دەتگەيەنىتە مالىنكى سارد، مالىنكى رۆتىن و بىزار.

ئنجا سەرخۆشانە، يېكەنى:

-و ه *کو* ئهوروويا!

فيليپ، بهزه حمه تي و بهره تاوييه وه هم لسايه وه، بهره و لاي من هات، زەردەخەنەيەكى ماندووى بۆكردم:

- چۆنى، دارا؟

ئنجا، دوو یه نجه ماندووه کانی، که نیوه جگهره یه کی حهشیشه ی پیّوه گرتبوو، بوّ لای من دریژی کرد.

زور به هينواشييهوه «چونکه لهوه دهترسام تووتنهکهي بکهوي» جگهرهکهم لي وهرگرت. په کسه رچهند مژیکی قوولم لیدا. لهناکاو، ئهو کوره گه نجه ی که شه تره نجی لهگهڵ پياوه قات سپيهکه دهکرد، رووي له کچێک کرد «که له دهستهچهپي منهوه لهسهر کورسییه کی دریّ لهگهل کوریّک دانیشتبوون و یه کتریان ماچ ده کرد»، هاواری

-دۆراندم، شانتال!

پیاوه قات سپیمکهی بهرامبهری، خهریک بوو جگهرهیه کی دریژی چرووتی دادهگيرساند، لهسهرهخو، وتي:

-ھەڭبەتا دەدۆرىنى!

كوره گەنجە «دۆراوەكە» ھەلسايەوە، بەرەو لاي ئەو كچەي ناوى «شانتال»بوو رۆيشت، كە لەوە دەچوو دەزگىرانى يا خىزانى بىل. بە ھىلاكى و پەرىشانىيمەوە لىلى

-برۆين، شانتال؟

پاشان یهکسهر بنی ئهوهی چاوهروانی وهلامدانهوهی «شانتال» بکا، رووی وهرگیّرا و بهرهو لاي عهللاگه درێژهکهي تهنيشت پيانوکه چوو. وتي:

- پياو بچێ بۆخۆى بەتەنيا لە ژوورێک دابنێشێت و شيعر بنووسێ، باشتره لەوەى بن لیره واتنی بگا که عاشق بووه و حهشیشه کیشان و شهترهنج ئاسوودهی دهکا!

من كه گويم له قسمي ئهو كوره گه نجه بوو، لهسهره تادا، له دللي خوّمدا وتم: «ئهو كوره، شاعيره!»، پاشان بيرم كردهوه، وتم: «نهء. لهگهل منيهتى!». سهرم بهرز كردهوه - بەراستى، زۆر خۆشحالىم كە ئەمشەو تۆم لىرە ناسى!

سيموّنا دوو فهخفووريي ديكهي بهدهستهوه، پيشكهشي پياوه ريكيوّش و گهنجهكه کرد، که ههردووکیان سهرقالی شهترهنج بوون. گهنجهکه وهری گرت، به لام پیاوه قات سپییه یهخه به مهدالیاکه وهری نهگرت، وتی: «سوپاس». ئینجا سهیریّکی ئیمهی کرد و سەرى بەرز كردەوە تەماشاي ناو فەخفوورىيەكەي دەستى سيمۆناي كرد:

- ئەوە چىيە؟

پاشان به دەنگى بەرز پيكەنى، دەيويست تانە لە ئيمه بدا:

- ئەوە تەماتەيە كە خەڭك ئاوھا رۆمانتىك دەكا؟

رووی کرده گهنجه کهی به رامبه ری، به دهنگینکی به رز لینی پرسی:

- تۆش واي، ياترىك؟

- تۆش كە تەماتە دەخۆي، وات لىي دى عاشق ببىي؟

گەنجەكە رووى لە شەترەنجەكە بوو وتى:

- به حهشیشه، به لنی؛ به لام به «تهماته» نهخیر.

ئينجا ههر دووكيان يهكسهر دايانه قاقاي پيكهنين. له دلني خوّمدا گوتم:

- ئینسان چەند نیهادپیس و شەرەنگیزه!

يه كسهر تيكه يشتم كه ئهو پياوه قات سيپيه ماوه يه كي زور بووه له يشت ئيمهوه گویّی له قسمکانی من و ڤینوّس رِاگرتبوو. به نیگایهکی بریندار و پهریّشانهوه لهگهڵ ڤینوٚس تهماشای یه کتریمان ده کرد. ڤینوٚس، چاوه کانی هیّنده گهش و پاک و روون بوون که نهیانده توانی ههستی سهغله تبوون و دلره نجانی ئه وساته یان تیدا بشار دریته وه:

- بەيارمەتىي خۆت، دەچمە لاي ئان!

قينوّس ئەممەي وت و بەرەو دالانى مووبەقەكە رۆيشت. منيش ئاوريّكى دوواوەم دايهوه، كورسييهكي چۆلم بيني: به قهديفهيهكي مۆر ناوپۆش كرا بوو. لهولا تريشهوه تۆماریکی گەورەی دیسکی گۆرانیم بینی که کۆمەلیک دیسکی جۆراوجۆری رەنگینی لهسهر پهخش کرابوو. من بن ئهوهی بتوانم له ناوی گۆرانيبينژهکانی سهر ديسکهکان ورد ببمهوه و بیانخویّنمهوه، رووم وهرگیّرایهوه. قهلّماسنگی نیگام کهوته سهر وینهیه ک که له شینوه ی کاریکاتور به قه لهمی رهش دروستکرابوو و به دیواری دهسته راستمهوه له چوارچيّوهيه کې زيوين گيرابوو.

- وابزانم ژن و میردایه تیش ههر شتیکی بیهوودهیه، فیلیپ. ناتگهیه نیته هیچ! ئهم قسهیه، لهناکاو، له تهنیشتمهوه هات. به دهنگیکی نزم وترا، به لام زور بههیز

تهماشایه کی مهدالیه کهی سهر سنگیم کرد و بیده نگ بووم؛ تیگهیشتم که «راسیسته». هیچی دیکهم نه گوت. له شوینی خومه وه، ماندوو، له ش داهیزراو، لهسهر کورسییه که روزنیشتم.

ژووره که پرپبوو له دووکه قل ههستم به ژانه سهریک ده کرد. له ناکاو گویم له چرپه چرپیکی کچانه بوو، که له ژووره که ی بنه بانیخو، له لای مووبه قه که وه دهات. پرپیکی کچانه بوو، که له ژووره که ی بنه بانیخو، له لای مووبه قه که دهات. پراچله کام، به لام نه مده توانی سهرم به رز بکه مهوه و ته ماشای دالانه که بکه مهورای ژانه سه رو داهیزرانی سه رتا پای له شم، ههستم به دلگوشرانیک ده کرد. حه زم ده کرد بچمه ده ره وه که میک ههوای سازگار هه قبرم. بیرم ده کرده وه: «ئیستا، هه رکه قینوس دی تهوه ناو سالونه که، یه کسه رپیشنیهادی نه وه ی لی ده که م نه گه رحم نه و بخر بکا، ئیمه شده دوره و و نه م قه ره بالغییه دووکه لاوییه به جی دیلین»، «ده چین بوخومان، له دوره و ، له سه رشه قاوه خانه یه کیان له باریکی خوش داده نیشین و قسه ده که ین، یانیش ده چین له قاوه خانه یه کیان له باریکی خوش داده نیشین و قسه ده که ین،

كه هاتهوه ناو سالنونهكه، ههر واشم پي وت:

- پاشانیش ئیتر ورده ورده بهدهم پیاسهوه بهرهو مهیدانی مادلین بهریّت دهکهم، ده تگهیهههوه هوتیّله کهتان. ده نیّی چی؟

پێي خوّش بوو، وتي:

-ىةنا؟

ئەرى بەراست، سەيرە، من تا ئىلىستاش تىناگەم، ئەو شەودى لەگەل قىنى مالى فىلىپىمان بەجى ھىلىت و چووينە دەردوه، بۆچى خواحافىيزىمان لە ھىچ كەسىتكى ناو سالۆنەكە نەكىرد! بۆ؟ بەبىرم نايىخ! بەبىرم نايىخ كە خواحافىيزىم نە لە فلىپ، نە لە سىمۆنا، نە لە ئان، نە لە ھىچ كەسىتكى دىكەى ئەو شەودى مالى فىلىپ كردبىخ! تەنىخ ئەودەندەم لە بىيرە، كاتى لەسەر كورسىيەكە، بەسەرخىزشى و لەش داھىزراوبىيەود دانىستىسوم، دەستىم درىد كىرد جگەرەيەكى دىكەى حەشىيىسەم لەسەر مىزە خرە شوووشەيىەكەى بەردەم ھەلگرتەوە و دامگىرساند؛ دواى قەيرىكىش كاتى قىنۆس ھاتەوە ناو سالۆنەكە، بەيەكەوە ھەلساين و چووينە دەردوە. سەيرە، من بەبىرم نايىخ خواحافىزىم لەكەس كردبىخ!

- تكايه يەسايۆرتەكانتان!

پۆلىسى ناو شەمەندەفەرەكە بوو، رايچلەكاندم:

- گەيشتوونەتە «پۆخت بوو Port bou». تكايە بەلگەنامەكانتان!

گەشتبووينە سەر سنوورى ئىسپانيا. شەمەندەفەرەكە دەميك بوو رايگرتبوو.

و رووم کرده ئهو کوره گهنجه، به نهوایهکی غهمگین و هیــلاکـهوه، بهلام پر له دلّ بلندییهوه، وتم:

- به لام ههرچوّننی بنی، هاوریّم؛ حهشیشه کیّشان شتیّکی هیّنده به دبه ختانه نییه. فیلیب به تووردیییه وه، وتی:

- ههر هیچ نهبتی بو ماوهیه کمی کهم دلت خوش و ئاسوودهت دهکا.

كوړه گه نجه كهش، به پهريشانى و هيلاكييهوه، قاپووته كهى خۆى لهبهر دهكرد، بى ئەدەى سەيرى كەس بكا، سەرخۇشانه، لهبهر خۆيەوه وتى:

- به لني، بينگومان، ههرهيچ نهبي والهپياو دهکا کهمينک بير بکاتهوه و ئه قلني بينه وه سهرخوي.

ئهمهی وت و پهنجهی بو کهللهی خوّی برد. من له دلّی خوّمدا، یه کسه و وتم: «ئهم کوړه، به تهواوه تی لهگهل منیه تی»، «لهوانه یه گویّی له ههموو قسه کانی نیّوان من و قینوّس بووبیّ». «ئهقلم بیّتهوه سهر خوّم!»، «لهرووی چییهوه؟»، «لهودی که گهران بهدووای ئهوین و جوانی، گهران بهدووای ئاسووده یی و ئهو به هه شته میهره بانهی له ده ستم چووه، گهران به دوای ولاته کهم... شتیّکی مه حاله، ناکریّ. بیّهووده یه».

ئەو كورە گەنجە، لەناو سالۆنەكە، شپرزە، تەماشاي كەسىي نەدەكرد، وتى:

- هیواداریشم ئهو قسانهی کردم، سهر و دلّی هیچ کهسیّکی نهگرتبیّ!

ئنجا پاشان، یه کسه ر به شپرزهیییه وه، به له ز دهستی خواحافیزی کردنی له دهستی فیلیپ نا، بی نُه وه ی تهماشای «کچه کهی هاوریّی یان ژنه کهی» بکات، وتی:

- من دەرۆم، شانتال!

من لهناو بیدهنگیی دوای رویشتنی کوره گهنجهکهدا، تهماشای پیاوه قات سپییه یهخه به مهدالیاکهم دهکرد. پیاوهکه یهکسهر ههستی پی کرد که تهماشای دهکهم. دهمودهست سهری بهرزکردهوه، چاوی به ههوای ناو ژوورهکهدا گیرا، ئنجا تهماشای سهرهوهی خوّی کرد، وتی:

- پووووف..! ئەم شەو مىتش زۆرە!

منیش تهماشای دهوروبهری سهریم کرد، هیچ میشیکم نهدیت. پیکهنیم، وتم:

- جەنابت، وەزىفەت چىيە؟

چاكەتە سپىيەكەي ويك ھينايەوە: «ئحم»، وتى:

– فرۆشيارم.

وتم: چ دەفرۆشى؟

به ویقاریکی دل بلندانهوه، وتی:

پۆلىسى سنوورى ئىسىپانىا، پىش ھەموو شىتىك، جلوبەرگە جىاوازەكەى سەرنجى راكىيىسام. ھەر لەناو دەرگاى فارگۆنەكە، تەماشاى يەك يەك لاپەرەكانى پەساپۆرتەكەمى كرد:

- گراسيا .

پیاوهکهی بهرامبهرم، که سهروقژیکی بژ و توزاویی ههبوو، پهساپوّرتی خوّی و ژنهکهی خستهوه ناو جهنتاکهی و سهیریّکی کاتژمیّرهکهی مهچه کی کرد. به بوّلهیه کی ماندوو به ژنهکهی گوت:

- سيّ سهعاتي رهبهقه لهناو شهمهندهفهرين.

ژنهکهی، هیلاک، پشتی به کورسییهکهی دابوو؛ لهوه دهچوو ههر زوو دیسان بکهویّتهوه شیرین خهووه. له دلّی خوّمدا گوتم «پیّش ئهوهی ئهم پیاوه ماندووه دیسان بکهویّتهوه خهوی شیرینهوه، با لیّی بپرسم»:

- ببووره؛ سهعات چهند دهگهینه بهرشهلوّنه؟

پیاوه که دهمودهست پشتی له کورسییه که جیاکرده وه؛ زانیم له ئیسپانییه شوه کهی من تی نه گهیشت؛ پرسیاره که دووباره کرده وه. گوتی:

- دەوروبەرى كاتژمير يازدە دەگەينە بەرشەلۆنە.

کهمیّک بوّرژابووم. هیلاک، قاچهکانم تا ژیّر کورسییه چوّله کهی بهرامبهرم راکشاند. ئانشکی چه پم لهسهر قهراغی په نجه ره دانا. شهمه نده فه ره که که و ته جووله. له په نجه رهوه دهمدیت: دووایین کیّلگه و مهزرا و پیده شته کانی فهره نسا ورده ورده تیپه په درده بودن. لهسهر دوندی ته پوّلکه یه کی دووریشه وه، به سهر ئانتینیّکی بهرزه وه، ئالای زهردوسووری ئیسپانیام که و ته به رچاو؛ با لیّی ده دا و ده شه کایه وه.

ههستم دهکرد دهگهمهوه کوردستان و دوای ماوهیه کی دیکه – که دهگهمه سانتیاگز – دایک و خوشک و کهسوکار و دهزگیرانی خوّم له باوهش دهگرمهوه...

Я

بۆ ھاورىيى خۆشەويسىتم، نەرىيان...

سلاو ،

لهناو ویّستگهی شهمهندهفهری شاری بهرشهلوّنهوه نهم نامهیهت بوّ دهنووسم. چهند پوّستکارتیّکیشم بوّ فیلیپ و بیّجان و شازاد و خهلیل و سیامهند و برادهرانی دیکه ناردووه، لهناو ههمان زهرفی نهم نامهیهی توّم داناون؛ تکایه پیّسیان بگهیهنه! یهک یهک چاوی ههمووتان ماچ دهکهم و ئاواتهخوازم ههمیشه له بهختهودریدا بژین.

کاتژمیّر یازده و شتیّکه. نیو سهعاتیّک دهبیّ له شهمهنده فه دابهزیوم، له قاوه خانه یه کی ناو ویّستگه دانید شتووم و نهوه تا دهمبینی: بیر له نیّوه ده کهمهوه. چاوه ریّم نیو سهعاتیّکی دیکه بهسهر بچیّت و سواری شهمهنده فه ر ببهه و بهره و سانتیاگوّ. پارهم گوّریوه تهوه و ههموو شتیّک نوّککه یه، گرفتم نییه. توّ دهزانی فرهنگی فهره نسیی خوّمان لهچاو پهسیّنتی ئیدسیانی بههادارتره؟ نانخواردنیّکی باشی ئیّره نیوه ی نانخواردنیّکی ساده ی پاریسی تیناچیّ!

وابزانم کاریکی باشم کرد که له پاریس بلیتی راسته وخوّی پاریس سانتیاگوّم بری؛ ئهگینا ئیستا دهبووایه پازده بیست سه عاتیّک له ناو
ویستگه ی شه مه نده فه ر چاوه ری بکه م. ئه مه شله به رئه وه ی له
به رشه لوّنه روّژانه ته نیا یه ک شه مه نده فه ر به ره و سانتیاگو به ری
ده که ویّت؛ ده لیّن: سانتیاگو مه لبه ندیکی دووره ده ست و لاچه په
واپیده چی ها توچوی - له چاو شارو چکه کانی تر - که متر به سه ره وه
بیّت. چه ند ده قیقه که پیش ئیستا، چووم ته ماشای نه خشه ی
بیت. چه ند ده قیقه که پیش ئیستا، چووم ته ماشای نه خشه ی
نیسپانیام کرد؛ حه زم ده کرد بزانم ئاخو ئه م شارو چکه یه ی من بوی
شارو چکه ی سه رسنووری ئیسپانیایه و ده که ویته باکووری روّژئاوای
ئیسپانیا، ئیدی هینده ی نامیّنی بگه مه قه راغه کانی ئوقیانووسی
ئه تلده گری به ره و جه زیره ی واق واق ی سلاوی لی بکه .
هه لده گری به ره و جه زیره ی واق واق ی سلاوی لی بکه .

دلنيابه ههرکه دهگهمه سانتياگۆ، ناونيشانێکی خوٚمت بو دهنێرم و له ههوالی خوٚم ئاگادارتان دهکهمهوه.

هاوريمي دلسوزت: دارا

له چینشتخانهی «پیگال»، له گهرهکی موّغاخت، له و چینشتخانهیهی که ههموویان راهاتبوون زوربهی ئیواران لهوی کوّببنهوه؛ نهریان، خهلیل، سیامهند، دختور نووری، بیّجان.. له دهوری میّزیّک دانیشتبوون؛ نهریان تهواوی نامهکهی دارای بوّ خویّندنهوه. ههرکه نهریان دیاهی به دووایین رستهی نامهکه هیّنا، بیّجان گوتی:

- خەلىل، تۆ فىلىپ زوو زوو دەبىنى؛ پىنى خۆش دەبى ئەگەر ھەوالى داراى پى گەيەنىت.
 - «نامهی تایبهتی» بو ئهو ناردووه، قوربان...

سیامهند بوتلینک شهرابی «بۆهژهلنی» تازهکهی بهدهستهوهبوو، یهک یهک بو همموویانی تیکرد:

- به هیوای سهرفرازیی دارای برادهری دوورهو لاتمان.. نؤش!
- که پهرداخهکهیشی دانایهوه، غهمگین غهمگین دهتگوت ده لالیتهوه:
- شوان قەرزىخى وەرگرت و رايكردە كەنەدا، خەسرۆ ژنىخى پۆلۆنىيى ھىنا و چووە وارشىق، زىرەك زىرەكانە زەمالەيەكى ئوستىرالىكى بۆخۆى پەيدا كرد و خىزى گەياندە سىيدنى، ئەوا داراش «كەس نازانى بۆچى» تىلى تەقاندە ئىسىپانىك. بەشەرەفم لەوە دەچى ئەم پارىسە بەختى نەبى: ھىچ كوردىكى تىدا نامىنىتەوە!

بيّجان گوتي:

- دارا دەگەريتەوە.
 - ناگەريتەوە.
- دەيبينى. ھەر دوو ھەفتەى دىكەيە!
 - خەلىل قسەي ھەردووكيانى بړى:
- بۆ بگەرپتتەوە؟ بۆ خۆى ژنيكى دەوللەمەندى ئىسپانىي دۆزىوەتەوە كە كىللگە و
 باغ و باغاتىكى ھەيە تەنانەت تا حەوت پشتى داراش بەشيان دەكا.
 - كتى وا دەلــــىع؟
 - لاى گابرييل باسى كردبوو.
 - كام گابرييّل؟
 - نیگارکیشه یونانییه کهی لای خومان.

ئهو گهریده و لاکهوته و موسافیرانهی وهکوو من.

نەرىمان گىان، ھاورىم..

پیّش ئهوهی بگهمه بهرشهلوّنه، شهمهندهفهرهکه تازه گهیشتبووه ناو ئیسپانیا و یهکهمین شاروّچکهکانی ئیسپانیای تهی دهکرد. کاتی خاوی کردهوه، له پهنجهدهوه قازم دیت. قازی بال مهیلهورهش و خرّلهمیّشی، تهواو وهک ئهو قازانهی لای خوّمان که کهمیّک سیان و چلّکیه شیبان پیّوه بوو (نهک وهک ئهو قازانهی که ههر دهلیّی توّپهلیّک ئارمووشی سپیی بی گیانن که له نهرویج یا له فهرهنسا دهیانبینین) کاتی چاوم بهو قازانه کهوت دلّم زوّر خورش داهات، همستم دهکرد له کوردستانم و دیسانهوه چاوم به ههلهبهی شارهکهی خوّم دهکهویّتهوه. من زوّر لهمیّر بوو قازم نهبینیبوو. لیّره، له غیسپانیا، بینیمن: زوّر جوان و بهدهو، له دهم بهستهکاندا قونهقونیان بهوو.

بهست! بهست به ههمان پاشماوهی ئهو ئاو و ئاوه و چک کراوانهی خوّیانه وه لهسه و ریّگهی به رشه لوّنه ههن. دارسپیندار. سهوزیی سروشتی. په نجه دهی کوّن. سه ربانی قه رهبالغ. کوّللارهی مندالان. رسته و ته نافی جلوبه رگ هه لواسراوی لای خوّمان ئاسایی. گوفه ک. کهر. کهر، که من له وه ته که وروپام.. غهریبیی ده کهم. ده یان ژیان و شتی جوانی دیکه. من سهیرم پی دیّ: ئیسپانیا چوّن توانیویه تی ئه و همه موو شته کوّنه جوانانه به ده قی خوّیان هه تا ئیستاش هه ربیاریزیّ؟ به کورتی: له ئیستانیا هه هداه به ده کورکووک و دیاله و نه و مه له به ندانه ی کوردستانم.

نەريمان گيان،

شهمهنده فه دره که مسات یازده و په نجا ده قیقه به ری ده که وی. بو سبه بنتی سات یه ک و نیوی دوای نیوه رو ده گاته سانتیا گوت. واته من ده بی نزیکه ی بیست و شه ش سه عات له ناو شهمه نده فه در بی بینمه وه. دلم به وه خوشه که بار و کافتیریا که ی ناو شهمه نده فه در به دریژایی ریکا کراونه ته وه؛ ته نیا شه وه که ی نه بیت که له کاتژمیر دو وازده و تا نوی به یانی داده خریت. له م ماوه یه دا، بیگومان ده توانم هه در له ناو کافتیریای شهمه نده فه ده که بو خوم دانیشم سکیچ بکه میان بخوینمه وه. بورد و ستانده که له مه یدانیکی ناو شاری توولووز نور تریکی په رپووت که له مه یدانیکی ناو شاری توولووز و ستاندیکی پورتریتی ده کرد. دامناوه هه رکه ده گه مه سانتیا گوترد و ستاندیکی

خەلىل كەوتەوە قسە:

-وهک ههندی له کورده پهناههندهکانی ئهسکهندهنافیا بچوّره پوّلوّنیا! ده لیّن: کچه پوّلوّنی ههرکه سهررهشیّک یهک دوّلاریان نیشان دهدات؛ ئیتر یهکسهر فس دهبنهوه و بهدووات دهکهون بو ههر کویّیه کی خوّت حهزبکهی.

دختور نووری لوقمهی له دهمدا بوو، به خهلیلی گوت:

- تو جاري بو خوت ژنيکي شهريف بينه؛ عهلاقهت له خه ڵکي تر نهبيّ!

خەلىل، رووى لە بېجان، لمۆزى خوار، گالىتەي بە عەقلىي دختۇر نوورى كرد:

- جەنابى دختۆر ھێشتا بۆ خۆى ژنێكى ناشەرىفى پێ نەدۆزراوەتەوە، دەيەوێ ئێمە ژنێكى شەرىف بدۆزىنەوە!

نهریمان ناچار بوو بکهویته ناوبژییانهوه و فیلیک بو پچراندنی ئهو گفتوگیه دوزیتهوه:

- كورينه، دەزانن: دەشتى سى رۆژە له بەندىخانه دەرچووه و تا ئىستا سەرىكمان لىنى نەداوه!

- ئەرى بەراست ئەوە چى بوو؟ لەسەر چى گيرابوو؟

بيّجان وهلامي سيامهندي دايهوه:

- لەسەر ھێلكە.

- هێلکهي چي؟

خەلىل گرژىيەكەي خاوببۆوە:

- ئەى! ئەويش ھێلكەى قاچاغى لەرێگەى ئەلزاسەوە دەبرد بۆ زوورىخ؛ لەوێ بە يارەي شەش قات دەيفرۆشتەوە.

- یه عنی دهشتی لهسهر سنووری فهرهنسا و سویسرا قاچاغچیتیی هیلکهی دهکرد؟

- ئەدى چى؟ دەزانى چ پارەيەكى دەست دەكەوت!

ئەرى (پۆلا) چ دەكا؟

- چ دەكا!.. پشيلەكەيشى لەگەل خۆى رزاندۆتەوە.

چۆن؟

- ئنجا بۆ نايەتە دەرەوە؟

فەرھاد پيربال

دختور نووری رووی له خهلیل کرد؛ حهزی دهکرد بزانتی:

- ژنهکه پیره؟.. کهترهیه؟

- شازاد دەلىّى: بىست ساللەيەكى بلۆندە، دلت نايە تەماشاى بكەي!

خەلىل بە گالتە پىكردنەوە رووى لە قسەكەي بىجان كرد:

- شازاد له كوي بينيويهتي؟

سيامەند پێػێػى ديكەى ھەڵدا، دەيويست مەتەڵەكە ھەڵبھێنێ:

- شازاد خوّى نەيبينيوه؛ دارا بوّى باس كردووه.

خەلىل گوتى:

- درۆيە. من باوەرناكەم.

نەرىمان گوتى:

- فیلیپ دەیگوت: «من پێم وابێ دارا ئەو كچه ئیسپانیایهى له ماڵى ئێمه ناسى». دەیگوت: «شەوێک دەعوەتم كردبوو؛ وابزانم ئەو كچەى لەو دەعوەتمى ماڵى ئێمەدا ناسى».

خەلىل ھەلىدايە:

- یه عنی، دارا، عهیب نهبی، رهدووی ژنان کهوت؟

سيامەند گوتى:

- سەيرە! لە نامەكەيدا باسى ھىچىش ناكا.

«دختور نووری» دیاربوو دەستى له خواردنهوه كشاندبوّوه، كهوتبووه سهر نانخواردن:

ئیشیکی گەلەک باشی کردووه.

- ئىشى باشى چىى كردووه؟ خەلىل پرسى.

که ړهدووی ژنان کهوتووه.

- بۆچى چما ليره ژن نييه، هدى له ئهو نه گبهتتر!

- ژنێک بهخێومان کات و کرێی خانوومان بدات و کێڵگه و ڕهز و باغاتی خوٚهان بهناو بکات..

- نه وهڵلا نييه.

- كوا؟ دەي بۆ منى بدۆزەوە تا بيخوازم!

- ئنجا خۆ بۆ تۆ، ئەگەر تۆ خۆشت بەختوى بكەيت و كرتى خانووى بدەيت و كێڵگە و باغاتى خۆتى بەناو بكەيت.. ھەر دەست ناكەوتت؛ ھەي كەرە!

دختور نووري كهوته بهرگريكردن له خوّى:

- ژنه پۆلۆنىييەك يان پيرەژنێكى كەترەى ئەم ئەورووپايە بدۆزىنەوە كە ببێتە مايەى خۆشگوزەرانى و بەختەوەريمان؛ بەخێومان بكات و داللدەمان بدات «يان هيچ نەبێ فێرى زمانەكەمان بكات»... كە ئەمەش چارەسەرێكى وەختىيە. ھا!

- ئەدى سێيەم؟

- سێیهم ئهوهیه که تو بتوانیت بنجی خوّت واقیعییانه له ئهوروپا ڕهگاژو بکهیت، وهک ئهمان و لهگهل ئهمان بژیت، کاکی خوّم!

دختور نووری بیری دهکردهوه:

- وايه...

- ئنجا لهم كاتهشدايه كه تو فير دهبيت چيتر باسى ژنى بهشهرهف و بي شهرهف نهكهبت.

- ئنجا لهم كاتهشدايه كه تۆفير دەبيت ولات و ئەخلاقى مىللەتى خۆتت لەبيىر بېيتەوە.

خەلىل كەوتەوە گاڭتەكردن بە دختۆر نوورى:

- فەرموون، جەماعەت.. ھاتەوە سەر ياسىنى گۆلكىخ! باشە، ئىسىتا تۆ، كام رىدگەچارەت بەلاوە پەسەندە؛ ھەي حافز ئەسەد!؟

- من دەڭيم: بەداخەوه..

- چې به داخهوه ؟

- ئيمه، ههموومان له ئهورووپا چهند پرۆژەيهكى تەئجىلكراوين.

نهریمان و بیّجان و سیامهند، پیّش ههمووشیان خهلیل، بهم قسهیهی دختور نووری، دایانه قاقای پیّکهنین.

که له پیکهنینه ناکاوهکه کړبوونهوه، بیخان پیش ئهوهی پیکی بۆژهلیکهی هملبدا، برسی:

- دختور نووری؛ چون؟

- توو شهرهفتان مهگهر و انییه ؟ لیّره ههموومان ژیان و پروّژهکانی خوّمان ته تجیل کردووه بوّ نهو کاتهی که صهدام حسیّن و خومهینی و نهسهد و بولّند نهجهوید... لهناوده چن!

دختور نووری لهبهر پیکهنینی ئهوان فریا نهدهکهوت بوچوونهکهی خوی روونتر بکاتهوه:

- ئەوەتا شازاد دكـتــۆراكـەى تەواو كــردووه و چاوەرى دەكــا صــەدام برووخــيّت و

فەرھاد ييربال

- دەڭنى: «ئاوھا مەسرەفم سووكترە».

- مووچەي بەلەدىيەكەي بەشى ناكا.

- ئنجا بەشى كى دەكا!

- چاكتر وايه ئەويش ژنيكى كەترەى ئىسىپانى بۆ خۆى بدۆزيتەوە و ئەويش بچيتە سانتياگۆ..؟

خەليل بەدوواي ناوى شارەكەدا دەگەرا.

-...دى كۆمپۆستىللا.

- سانتياگۆ دى كۆمپۆستىللا.

نهریان به ئاوازی ئاموزگارییهوه رووی له خهلیل کرد:

- خەلىل گىان، ئەگەر ئىستا شازاد لىرە بووايە، دىسان دەستەويەخەى يەكتر دەبوونەوه. ئەم دىعايە قۆړانە بى دارا بالاومەكەوە. عەيبە!

- ئنجا دیعایهی چیم کردووه؟ من باسی پوّلای نهگبهت دهکهم. پارهی بهلهدییهکهی بهشی ناکا..

- ئنجا خۆ تەنيا ئەو حالى وا نىيە!

دختور نووری رووی له خهلیل کرد:

- بهخوا، تۆ، تەنيا شازاد دەرەقەتت دى.

- ئاخر ئەمىش؛ پارەي بەلەدىيەكەي، بەشى ناكا.

- ئەگەر ئىسىتا شازاد لىرە بووايە، پىتى دەگوت: تۆ بۆ خۆت بە ھۆى پۆرترىت و بازرگانىكردن بە ھونەرەوە لە مىزىماخت بوويتەتە مليىزنىر، خەلكى دىكەشت كردۆتە تىزەسارەي خۆت.

خەلىل بى ئەوەى ھىچ نىشانەيەكى توورەبوون بە ئادگارىيەوە دىار بىت، گوتى:

- دختور نووري، من با تهنيا يه ک قسه ي جيددي له ژيانمدا به تو بليم!

- فەرموو.

- ئ<u>تــمـــ</u>هى پەناھەندە و دوورەولات، نەك تەنيــا لە فــهرەنســا بەڭكو لە ھەمـــوو ئەورووپا، تەنيا سىق رېتگەچارەمان لەپئىشدايە.

نووري به گالته کردنه وه به خهلیل گوتي:

– يەكەم:

- تەسلىم ببينەوە بەعسى دكتاتۆر؛ حيزى و سەلامەتى، بچين عەسكەرىيەكەى خۆمان بكەين. - ههر چۆنێک بێ.. باشتر وايه ئێمه ههموومان سهری خوٚمان بهرهو هيندستان ههلاگرين و بچين به يه کجاري له هيندستان بژين!

منیش، که ههستم دهکرد ههمیشه شتیّکی ناموّ و سهیرتر لهناو دهروونی لیباردوّدا حهشاردراوه، گوتم:

- بۆبچىنە ھىندستان؟

ليباردۆ گوتى:

- لهبهرئهوهی ئهورووپا خوای نیدا نهماوه. له ئهورووپا خوا مردووه... دهمیکه مردووه.

منيش كهميّك به سهرسامييهوه، پرسيم:

- ئنجا ئەمە پەيوەندىي بە قسەكەمانەوە چىيە؟

- هیندستان هیّشتا پره له خواکان! ئیّمهی هونهرمهند ههموومان پیّویسته بچینه ئهوی و .. دوعا بکهین! له خواکان بپاریّینهوه که بهختیّکی باشمان پی ببهخشن، له خواکان بپاریّینهوه که مروّث بهختهوه ر بکهن و ئهم جیهانهمان پاک ببیّتهوه!

به لیباردوّم گوت:

- باشه، عیراق و ئیران.. خو ئهورووپا نین و پریشن له خوا! ئهدی بوچی ئهوه زیاتر بو حهوت سال دهچی به گولله و توّپ و گازی کیمیاوی کهوتوونه ته گیانی روّلهکانی خوّیان؟

- من قسهم لهسهر واقیعه که نییه، هیچ ولاتیکی دنیا بی گهنده لی نییه. من قسهم لهسهر ئهوهیه که هیندستان و روزهه لات، به خته وه رانه، هیشتا خوایان تیدا ماوه.

- باشه، ئاخر منیش ههر باسی ئهوه دهکهم. خه *لّکی* «ئهو هیندستان و رِوْژهه لاّتهی تو باسی دهکهی» لهوه تهی همن نویّژ دهکهن و له خوا ده پاریننهوه؛ ئهدی بوّچی ژیان لهویّشدا ههر له خراپهوه بوّخراپتره؟

ليباردۆ پيدەچوو ھەستى پيكرد بۆچوونەكەي بەتەواوەتى راست نەبىخ:

- ئيمهوماناني ئهورووپايي، ئهمرة، پيمان وايه هيچ نهبي تۆزقاليك رۆحانىيەت و

بگهریتهوه کوردستان و له زانکو دهرس بلتیتهوه. نهریمان خوی ههلگرتووه بو نهوهی ده دولهمهند ببیت و گهلهرییهکی نهتهوه یی کوردی به ناوی «گهلهریی کوردستان» له مونپهرناس بکاتهوه و تهنیا تابلوی هونهرمهندانی کورد لهو گهلهرییه بفروشیتهوه – خواش دهزانی کهی دهولهمهند دهبی! – نهوهتا کامهرانیش، کامهرانی بهدبهخت، چاوه دی دهبی هاتوچو بکریتهوه بوئهوه ی کچهمامه ماره کراوه کهی خوی بگهیهنیته لای خوی. ئی... نهوهتا سوداد گهردی کتیبیکی فولکلوریی دهشتی ههولیری کوکردو تهوه و دوو ساله ههر چاوه دی ددانی نازانی لهکوی چاپی بکا!

- وه لا راست ده کا، شهمالی شاعیری هاوریشمان له بهرلینه وه نامه ی ناردووه، ده لی «شیعر نانووسم تا ئه وکاته ی به ته واوه تی فیری ئه لمانی ده بم بوئه وه ی بتوانم لهمه و دووا یه کسه ر شیعر به ئه لمانی بنووسم و شوّره ت پهیدا بکه م».

برادەرەكانى دختۆر نوورى كولابوون لەناو پيكەنىندا. بينجان ھەر پيدەكەنى، پچر پېر توانى قسەيەك بكات:

دارا.. بۆ خۆي.. رۆ.. يشت... ها؟

ئنجا خەلىل مەبەستەكەي بۆ تەواوكرد:

- دارا.. تەحەمولى.. نەكرد.. چيتر.. خۆى.. تەئجىل.. بكات.

لهو دهمه دا بوو، شازاد وه ژوور چیشتخانه که که وت و گهیشته سهر میزه کهی ئهوان:

- چییه ئهوه! دیسان باس باسی دارایه؟

خەلىل پىكەنىنى رانەدەوەستا، كورسىيەكى بۆ شازاد راكىشا:

وهره دانیشه شازاد! دارا...

- دارا چ*ي*؟

- دەزانى بۆچى دارا ئەو پارىسە خۆشەي بەجى ھىنشت و سەرى خۆي ھەلگرت؟

- بۆ؟

- چونکه...

خەلىل ھەر پىدەكەنى. شازاد پرسى:

- چونکه چ*ي*؟

- دارا.. تەحەممولى نەكرد.. چيتر.. خۆى تەئجىل بكات.

9

لیباردوّ، باوکی کوّلوّمبی، دایکی پورتوگالّی، له پاریس لهدایک ببوو. چوار سالّ بوو یهکترمان دهناسی. فوّتوّگرافیّکی هونهرمهند بوو. ههموو ئیّوارهیهک تا نیوهشهو، کامیّرا له شان، دهم به جگهرهیهکی چرووتهوه، له موّنماخت دهمایهوه؛ بازاری ههمیشه

فەرھاد ييربال

- چييه ؟

- هەندى شوين هەن ريكەت لى دەگرن كە بتوانىت وەهمىنىك بۆ خىزت دروست بكەيت.

ليباردۆ دامابوو، بيرى دەكردەوه:

- ئەمە بەراستى كاريكى قورسە.

- چي؟

- که بتوانیت و همینک بو خوت دروست بکهیت و رزگارت بکا.

- به لنى، بنى گومان. هونه رمه ند له و خه لنکه ده گمه نانه یه که توانای ئه وهی هه یه وهمینک بن خنی دروست بکات. ته نیا ئهم وههمه رزگاری ده کا. ئهم وههمه بق هونه رمه ند به ته ده واوه تی بریتییه له ئه لته رنه تیفینک.

- ئەڭتەرنەتىفى چى؟

- ئەلتەرنەتىفى واقىعىك، بەھەشتىك، ئاسوودەيىيەك.. كە تۆ لەدەستت چووە يان كە ھەست دەكەي ھەرگىز ناتوانىت وەدەستى بەينىيت!

نازانم بۆچى، لەناو كافتيرياى شەمەندەفەرەكەدا، بەدەم كيتشانى سكيچيكەوە، ئەم گفتوگۆيەى خۆمم لەگەل لىباردۆ ھاتبۆوە ياد!

پینج سهعات زیاتر بوو لهناو شهمهندهفه ره که بووم. تازه له خهو هه لسابووم، کورسی و فارگونه کهی خومم جیه هی شتبووه و فارگونه کهی خومم جیه هی شتبوومه کافتیریا که . گوشه گیر، له سووچیکی کافتیریا که دانیشتبووم و سهرگهرمی کیشانی سکیچیک بووم.

زوّر سهیره! لهم روّژانه دا هه رکه دهستم ده دایه پینووسه فه حصییه کهم و دهمویست سکیت چیک بکهم، ده مودهست دیمه نی حهوشه ی ماله که مهمیشه دهاته پیش چاو له هه لهبجه. هه و لم ده دا له دهست به و وینه یه خوّم رزگار بکهم که ههمیشه دهاته وه به ردیده م: خوشک و برا و سهرتاپای منداله کانیان، له گه لا دایکم و باوکم.. له ناو حموشه ی ماله و ده!، له رُیّر ته پوتوزیکی شینی کیمیاوید! که له وا ببوونه وه. له نیزیک نهواند!: سوّنده یه کی سووری دریّژ، وه ک لاشه ی ماریکی نهستووری زه به للاح، له ناو حموشه که دا کوژراو؛ له ملاتریشه وه چه ند تاکه نه علیّکی له هوّشخوّچوو، له گه ل پهیژه یه که همتا هه تایه هیچ که سی تری به ره و بانیژه که پی سه رناکه ویّ...

ئهم دیمهنه، ههموو دهم، لهوکاتانهی دهستم دهدایه پیّنووسه فهحمییهکهم دههاتهوه پیّش چاوم. به خوّمم دهگوت: «چی بکهم»، «کیّ وهک منه؟»؛ «سهرجهم خانهواده و خوّشهویستانت له ماوهی چاوترووکانیّکدا لهناوبچن و خوّشت له غهریبیدا..!».

ئەمە بەراستى كارىكى قورسە.

سۆز له رۆژهەلاتدا هیشتا هەر ماوه.

- من وابزانم ئەم قىسمەيەى تۆلەبارەى رۆژھەلات، تەنىيا لەبارەى كۆتايى سمەدەى نۆزدەھەممەو، راستە: ئەو وەختەى رۆمانسىيە ئەورووپاييەكان بەلىتشاو روويان دەكردە رۆژھەلات.

- مەبەستت: ئيستا شتەكان تەواو بەيپىچەوانەوەن؟

- من وا ناليه.

ئەدى؟

- گرنگ ئەمەيە: ھونەرمەند لە ھەر كوييەك بيت، لە ھەر حاللەتىكدا بيت، دەتوانى «خوايەك» بۆ خۆي بدۆزېتەوە.

- تەنانەت لە ئەورووياش؟

- بێگومان.

- به لام نیتشه صهد سال زیاتره ئیمهی ئهورووپاییی ئاگادار کردوتهوه که له ئهورووپا «خوا مردووه..». تهواو.

- «ئەگەر خوا نەشبىت؛ تۆ خۆت دەبى دروستى بكەي!».

لیباردو پهرداخی ریکارده کهی دانایهوه و دهمی خوی سرییهوه:

- كەواتە، ئەمەى تۆ باسى دەكەى خوا نىيە؛ بەلكوو تەنيا وەھمىكە.

- ئەسلەن ھونەرمەند بەبىي وەھم ناۋىت.

– چۆن؟

- هونهرمهند ههمیشه پیویستی به وههمیک ههیه؛ بهبی وههم ناتوانی بژیت و داهینان بکات.

- بۆ؟

- ئەم وەھمە دلى دەداتەوە و ئومىدىكى پى دەبەخشىن... وەھم زۆر جوانه، لىباردۆ! وەھم رزگارت دەكا.

- کهواته، مهسهلهی روزهه لات و روزاناوا کوتایی پی هات: هیچ گرنگ نیسه هونه رمه ند له کوی بیت؟

بێگومان گرنگ نییه؛ چونکه هونهرمهند ههمیشه لهناو وههمێکدایه. ئیتر ئهم
 وههمه ههموو کهسێکی ئهوه؛ وههم ههموو شوێنێک و ههموو کهسێکه بۆ ئهو.

ليباردۆ گوتى:

- يەك شت دەمينىيتەوە.

- که بتوانیت و همینک بو خوت دروست بکهیت و ببیته ئه لته رنه تیفینک.

لهناو کافتیریای شهمهندهفهرهکه دلّی خوّم تهنیا بهوه خوّش دهکرد که چهند سهعاتیّکی دیکهیه و ئیتر دهگهمه سانتیاگو.

- له سهرهتادا خانوویه کی بچکولهت بو بهکری دهگرم.

قینوس ئهمهی پی دهگوتم. منیش دهمگوت:

- ئيدواران جاربهجار بۆ خوشم دەچم كاردەكمهم: له باخىچـه و مـهيدان و شـوينه گشتىيهكاندا ستاند و بۆردەكهم ههلدەدەم و پۆرتريت بۆ خهلك دروست دەكهم.

-به لام من بۆ خۆم دىيم خانووه كەت بۆ دەرازىنىمەوه.

- دیوارهکانی ههمووی به رهنگه جوانهکانی میهرهبانیی تو نهخش دهکهم.

- ژوورێکت بو جيادهکهمهوه بو ستوديوکهت.

- منیش بو خوم خواردنی کورده و اربیانه ی خومانت بو لی دهنیم.

ينۆس دەيگوت:

- نه ء ؛ تو دانیشه. بو خوت ههر رهسم بکه!

- ڤينوٚس گيان، رهسمي من تهواو نابين.

- له سانتیاگو ههر رهسم بکه.. ههر رهسم بکه... ههتا ئیتر دهبینی: ههموو وهمهکانت بوونهته و اقیع!

من بهبیرمه: که لهگهل قینوس دهبووم و لهگهلی دهکهوهه گفتوگو، ههمیشه چرپهچرپیکی دوورهدهست دههاته گویم، لهوه دهچوو له شوینیکی نزیک منهوه بالندهیه کخهون ببینی یان چهند تاله گیایه که دوورهوه بیانهوی بروین و سهر ددربکهن.

له پهنجهرهی کافتیریاکهوه، دهمدیت: بهپیچهوانهی ئاپارتمان و بازاری ئاپووره و جمهی ئوتومبیلهکانی پاریس؛ میرگ و کهژ و دهشتی سهوز، ئهسپ و بالنده و مینگهلی مهر.. ورده ورده ورده وهدیاردهکهوتن. ئهگهرچی من نهمدهزانی ئاخو ئیستا له کویم و ناوی ئهم مهلبهندهی پییدا تیپهو دهبین چییه، بهلام رهنگی ئهم دیمنه تازه سروشتییانه، وک ئاوازیکی خوش داده رژایه کانگامهوه، میشکی ماندوومی هیمن دهکردهوه. پر به دل حهزم دهکرد تا دهگهمه سانتیاگو، ههرگیز ئهو پهنجهرهیه جی نههیللم و ههر تهماشای ئهم سروشته پاکه ئارامبهخشه بکهم.

لهناکاو زهردهخهنهیهک کهوته سهر لیّوم، به خوّمم گوت: «ئهو شویّنهی بوّشی دهچم، سهیره؛ نازانم کویّیه. ههرگیز نهمدیوه!».

ڤينوٚس پێي دهگوتم:

- مه لبه ندیکی تا بلنی قهشه نگ و دلگیره. هه رکه لینی نزیک ده بیته وه، هه رکه و چیای ره نگاو ره نگاو ره نگاه و هه ر ره و باغاته دینه پیشسوازیت. ئاسمانه که ی په لکه زیرینه ی لی نابریت. هه و ایه کی تا بلینی خوش و سازگاری هه یه.

دەيگوت:

- ئەگەر بنىي، بەراستى، سەرت لەو جوانىيە ئەفسووناوييە سور دەمىننى.

منيش دەمويست له هاتنى خۆم ئەرخاينى بكەمەوە:

- سروشت، بهراستی، گیانیکی دیکهم بهبهردا دهکاتهوه.

- به تۆ بىخ: ھەرگىز ئەوى بەجىي نەھىللى!

به ڤينوٚسم گوت: ڤينوٚس..

- بەلىي.

- من ماودیه کی زوّری ژبانم له پاریس، هدر بوّ خانوو ده گه پام و هیچ خانوویه کم دهست نه ده کهورام و هیچ خانوویه کم دهست نه ده کهوت. هه ندی شه و ده چوومه ماله هاوریّکانم، هه ندی شه وانیش تا به ده با با با با با با با ده مامه وه، زوّر بهی شه وانیش هه ر له ده ره وه له قاوه خانه کاندا یان به ده م پیاسه روّر م ده کرده وه. شه ویّک له و شه وانه ی بیّکه سی و بی مالّیی خوّم، له سه ر شه قامیّکه وه سه رم هه لبری ته ماشای بالکونیّکم کرد. سه گیکم بینی، هه ر دو و ده ستی به سه ر شیشه کانی شووره ی بالکونه که وه گرتبو و و ته ماشامی ده کرد. من بی مالّ له و کاته دا زوّر به زوییم به خوّم دا ها ته وه، له دلّی خوّم دا پیّکه نیم، به خوّم گوت: «هه یهات! که له کوردستان بووم، من له بالکونه وه ته ماشای سه گم ده کرد؛ ئیّستاش له ئه وروو پا سه گ له بالکونه و ته ماشای من ده کات».

ڤينۆس بەم قسەيەم زۆر پيكەنى. پاشان وتى:

- وهيش... قوربانت بم.

منيش گوتم:

- ئەوا زیاتر لە حەوت ساللە لەناو ئەو پاریسىه ئاپوورەيەدا پیشام؛ ھەمىشە «مێترۆ، بوولۆ، دۆدۆ».

ڤينۆس گوتى:

– وهره.. وهره بۆ لاى من.. دارا!

گوتم: به لام هه تا کهی؟ هه تا کهی؟

قینوّس پهنجه کانی ههر دوو دهستی رو کرده نیّو قرّم. سهرمی به سنگی خوّیهوه نا؛ ههستم به گهرمایی ههناسهی دهکرد، گوتی: فەرھاد ييربال

- يٽيان بلٽي «ئهو پياوه لهيٽناو من ياريس بهجي ديلٽيت و دي له گوندهکهي ئيمه
 - لهوانهيه له سهرهتادا باوهرم پي نهكهن، دهزاني!
 - باوهر به چ*ې* نهکهن؟
- بهوهي کـه پيـاوێک لهپێناو من ئهم پاريسـه خـوٚشـه بهجێ دههێــڵێ و دێ له سانتىاگە دەۋى.
 - بلخ «شنته».
 - نا. راستییه کان پی ده لیّم. ده لیّم: شهیدای من بووه.
- يٽيان بلني «ئهو يياوه، كۆنه جوتياريكي كورده، غهريبيي كيٚلگه و بيّستانهكاني ولاتى خۆى دەكا».
- نا. دەڭيم: هەر لەبەر من ئيسپانياشى لەلا شيرين بووه و دى له سانتياگو دەۋى.
- پێيان بڵێ: «ئهم پياوه هيچ كهسوكارێكي نهماوه. كهسي نييه خوٚشي بوێت و بهخيري بكا. من له راهي ئهو خوايه ئيتر دهيگرمه خوّه».
- نا..! راست يه که پان پي ده ليم. ده ليم: «نيگارکيه شيکي دهولهمهنده؛ گەلەرىيەكانى پارىس خوا خوايانە تابلۆ جوانەكانى لى بكرن».
 - پیّیان بلّی «لادیّییه.. غهریبیی چیا و گوند و رهشمالان دهکا»!
 - وايان يي ناليم.
 - ئەي دەڭيى چى؟
 - ده ليم «هونه رمه نده، حه ز له سروشت و هيمني و جواني ده کا».
 - باشه، ئهدى ئهگهر ليتيان يرسى «بۆچى ديته ئيره» ؟
 - پييان ده ليم «بو من» ، «لهبهر من دي».
 - بەراست؟
- ههر راست و رهوان وایان پی ده لیم. ده لیم «یه کترمان خوش دهوی». ده لیم «دی بۆئەوەي يېكەوە بژين».
 - پێيان خوٚش دهبێ!
 - زۆر.
 - دلنياي؟
 - دەڭيم: ماوەيەكى زۆرە كە يەكترى دەناسىن.
 - ئينجا خۆ ھەر وايشە!

- تا ئەو كاتەي خۆت حەزدەكەي.. تا ھەتايە.

ڤينۆس يەنجەكانى بەناو قرمدا دەگەراند و دەپلاواندمەوە:

- لەوى، چوار يېنج بېستانى گەورەمان ھەيە، لەگەل كېلىگەيەكى تا چاو ھەتەردەكا ههراو. لهوي، باوهشي ئهو سروشت بههرهي جوانترين تابلوّكاني ژيانت دهداتي. هونهرهکهشت گیانیّکی تازه و خویّنیّکی تازهیان بهبهردا دهکریّتهوه. لهویّ، لهمهودووا، نه جیهان بو من چیتر ئه و گونده بچووکه دهبیت و نه بو توش چیتر ئه و زیندانه

بهدهم بيرهاتنهوهي ئهم قسانهي ڤينوّس، لهناو شهمهندهفهرهكهدا، خهيال بردبوومیهوه؛ شارۆچكه خنجیلانه ویرانكراوهكهى خوّمانم وهبیردههاتهوه: ههلهبجه، كهژ و كيّوه رهنگينهكاني، چيا سهركهشهكاني، رهز و بيّستانه پاراوهكاني، دوو ئاوانه میهرهبانه کانی «ئه حمه د ئاوا» ، نستی و دارستانه کانی «گولان» . یه که یه که ده هاتنه وه ييش چاوم و دەمدين: لهگهل ڤينوس ده دووازده سال گهنجتر ببوومهوه؛ له كينلگهكاندا بهیه که وه زرعاتمان ده کرد؛ له پیده شتیکی سه وزه لاندا یاریمان ده کرد و یه کتریمان راوده نا؛ لهناو گیاوگولیّنکی فینکدا، لهپال زناریّکی قهوزاویدا راکشابووین و وهک دوو ماری عاشقه وماشقه لهيه كتر ئالآبووين..

ڤينۆس دەيگوت:

- داپيرهم ههشت مانگيک لهمهوبهر سهري نايهوه، خانوويهکي گهوره و جواني لهدوواي خۆيهوه بۆ من بهجي هيشتووه. ئهگهر بيني، قهناعهت به باوكم دينم، دهچين يێکەوە لەو خانووە دەژين.
- من له چاوي تو زياتر هيچي ديكهم ناوي، ڤينوس. تو خوت مالي مني. ئهري بهراست، من پیش ئهوهی بیم، دهبی خانووهکهی ئیرهم بفروشم!
 - خانووهكەت ھى خۆتە؟
 - ساليّک نابيّ کريومه.
 - ئنجا بۆ دەيفرۆشى؟
 - بۆئەودى لەوى خانووى خۆمان ھەبىت و كرىپى خانوو نەدەين.
 - له خانووهکهی داییرهگهورهمدا دهژین.
 - کهواته، پارهی ئهم خانووهی پاریسم دهخهینه پروّژه و کاریّکهوه.
 - تۆ دەزانى؛ ئىستا باوانم دلىيان چەند خۆش دەبى، دارا!
 - بهوهی ئهگهر بزانن «هونهرمهندیک» دی داوای دهستم دهکا...

فەرھاد پيربال

گهردنکهش بوون، ویرای قه دپالی سهوز و که پر و سابات و ده شته لانیکی ره نگین، له گه ل رووباریکی پیچاوپیچی ئارام که قهت کوتایی نه ده هات. تیپه ر دهبوون.

باوكـهكـه زانـى كـه غــهريب و نابهلّـهدم، ههســتــيـشــى پــىّ كـرد كــه بهم وهلاّمــهـى ئهو شلّـهژام، يهكسـهر پرســى:

- بۆ كوێ دەچى؟
- سانتياگۆ دى كۆميۆستێللا.

ئارام بۆوە، وتى:

- جاري ماويهتي.

پرسیم:

- ئيمه له كويين؟

وتی: ویّستگهی پیّشوو ئۆریّنسه Orense بوو. دووای بیست دهقییقهی تر دهگهینه سانتیاگوّ.

- سوپاس .

ئهمهم وت و چاوم له سروشتی رهنگینی ئهودیو په نجه ره که درووی.

ڤينۆس راستى دەكرد! مەلبەندىكى چەنىك رەنگىن و دلرفىننه!

له گوشه ی دهسته چه پی په نجه ره که وه ، به قه دپالی شاخیکی به رزی سه رکه شه وه ، کلکی شهمه نده فه ره که خومانم ده دیت ، له سه ره خو ده سوورایه و و به دو وامانه وه ده ات . نام دیمه نه زور سه رسامی کردم ، له هه مان کاتدا دلخو شیش ، شاگه شکه بووم ، وتم : «تو بلی پی چیا سه خت و سه رکه شه کانی کوردستانیش روژیک دابی تاوها شهمه نده فه ریان تی بگه ری ! نام مه لبه نده شاخاوی و سه رکه ش و ره نگینه ، به ته و اوه تی هه له به و شاخه سه و ز و گه رده نکه شه کانی هی و ره مانی بیر ده خستمه وه . له به رئه وه ی سالانیکی یه کجار زوریش بوو چاوم به هیچ چیا و چوم و ره ز و پیده شتیکی هینده بره نگین و سیحراوی نه که و تبوو ، بینینی نام سروشته کیویله و سازگار و دلر فینه وای لیم ده کرد هه ست بکه م له باوه ش و لاته که ی خوم دا بم ، له وه ش زیاتر وای لی ده کردم هه ست به نارامی و هوگری و نیخ شون بکه م . وه ک نه وه ی له خه و نیکی خوش راست بینت به نارامی و هوگری و نیخ شون بکه م . وه ک نه وه ی له خه و نیکی خوش راست بینت به نارامی و هوگری و نیخ شون بکه م . وه ک نه وه ی له خه و نیکی خوش راست بدی ده رده خه نه یه که و ته سه رلید و کانم ، به خوم گوت : «ته و او» ، «دیم لیره ده رایم» .

گيان ڤينوٚس! ئەو شەوە ليم پرسى:

له سانتیاگر هیچ شویننیک ههیه وهک ئهوهی موّغاختی پاریس که نیگارکیشهکان تییدا کوببنهوه و پورتریت بوّ خهالک دروست بکهن؟

وتى: نازانم. هەرگيز شويننيكى ئاوھام نەديوه.

- منیش و اههست دهکهم، دارا گیان.

به خوشهویستی و نیگایه کی میهرهبانه وه، سهیری چاویم ده کرد:

- به لام پيم بلني، ڤينوس، تو ئهو ههموو ماوهيه له كوي بووي؟

ڤینۆس، چاوهکانی پر باری شهرم، دهتگوت دوو فینجانی پر قاوهی سهوزن:

- چاوەرىيم دەكردى.

- له كويّ؟

- له سانتياگۆ.

سانتياگۆ!

لهناو فارگونی شهمهندهفهره که دانیشتبووم و ئهم وشه به دهمی ئهو زوّر شیرینهی «سانتیاگو» به نهغمهیه کی خروّشین و دلّگیره وه له مینشکمدا دهزرنگایهوه. لهناو ئاسووده یی خوّمدا دهخنامهوه و لهبهر خوّمهوه یی دهکهنیم.

10

ده نگه ده نگیکی نامو له خهویکی قوول بیداری کردمهوه. که چاوم کردهوه دیتم خیزانه جوتیاریک بوون. دایک و باوک و کور و کچولهیهک. ههستم به نامویی و سهرسامییهک کرد، تهنانهت کهمیک سلهماشمهوه.

دایک و باوکهکه لهنیّو خوّیاندا به زمانیّک قسهیان دهکرد که تیّیان نهدهگهیشتم. به چاوی خهوالنووهوه تهماشای پیاوهکهم کرد، له دلّی خوّمدا گوتم: «لهوانهیه کهتهلان بن». باوکهکه یهکسهر تهماشای کردم و به زمانی ئیسپانی پیّی و تم:

- ئيٽواره باش.

منیش ههر به ئیسپانی وهلامم دایهوه:

– ئێواره باش.

پاشان له باوكهكهم پرسي:

- سەعات چەندە؟

سەيريٚكى سەعاتەكەي مەچەكى كرد:

- يەك و دە دەقىقە!

بهلامهوه سهیر بوو! نزیکهی حهوت سهعاتیّک دهبوو خهوم لی کهوتبوو، ترسام، له دلّی خوّمدا گوتم: «لهوانهیه شهمهندهفهرهکه له سانتیاگوّش تیّپهری کردبیّ!»، «چ بکهم؟» بههله سهیریّکی پهنجهدهکهم کرد: ههر زنجیره شاخی سهوز و سهخت و

چه پا تهنیا ده دهقیقه یه ک دهبی به پی.

پاشان، وتى:

- سانتياگۆ شاريكى بچووكه.

زەردەخەنەيەكى خۆشحالىم كرد، وتم:

- بەلىي.

پياوه که پرسي:

- جەنابت كاستىلانىت؟

- نەخير. توورىستم.

رووم له په نجهره که کردهوه، گویم لنی بوو پیاوه که وتی:

- هاتووى سهر له كاتيدرالهكه بدهى؟

وتم: نهخير؛ ههندي هاوريم ليره ههن. حهز دهكهم بچم سهريان لي بدهم.

- سى سىبىلى (پاپا) دىتى ئەم مىلابىلىدە، خىوا رۆحى بىلىرىزى، دى سىلار لەكاتىداللەكە دەدا.

ئەم ھەواللە ھىنندە سەرنجى منى رانەكىنشا، بەلام ھەر بۆ ئەودى رووخۇشى دەرببرم، تم:

- بيستوومه دولين: ئهمه كاتيدراليكي ههتا بليني قهشهنگ و سهنگينه!
- به لنى. سالنى به ههزاران خه لك له ههمسوو ئهورووپاوه دين سسهرى لنى دهدهن. له سهده ي دووازدههم دروست كراوه.

لهناكاو، له پهنجهردى شهمهندهفهرهكهوه، ويستگهى شهمهندهفهرى سانتياگوم لى وددهركهوت. له كهيفخوشييان شاگهشكه بووم. لهسهر شوستهى هيللى شهمهندهفهرهكه، بهدهسته چهپ، لهسهر تهختهيهكى گهوردى سپى، به خهتيكى درشت نووسرابوو:

.«Santiago De Compostella»

خەرىك بووم لە شەمەندەفەرەكە دادەبەزىم، لەناو دەرگاى شەمەندەفەرەكەوە تەماشاى سەر شۆستەكەم كرد: خەلك، بەكۆمەل، تاك تاك، جووت جووت، لەسەر شۆستەى ھىلى شەمەندەفەرەكە راوەستابوون. ھەر يەكەيان بە چاودروانى و بە پەرۆشىيەوە چاويان دەگىرا. ھەر يەكەيان پىشوازىيان لە خۆشەويستىكى، لە ھاورىيەكى، يان لە دايكى، يان لە خوشكى، يان لە باوكى، خىزيان دەكىرد. من لەو دەمەدا ھەستى غەمگىنى و فىگارىيەكى قوول نىشتە سەر رۆحم. من سالانىككى يەكجار زۆرە لە ھىچ سەفەرىدكىدا، لە ھىچ كەستىكى سەفەرىدكىدا، لە ھىچ كەستىكىدا، دايكى، باوكى، برام، يان خوشكى؛ ھىچ كەستىكى نەھاترونەتە پىتسوازىم! ھەستى دەكرد بەدرىۋايى تەمەنى، من ھەمىسە تەنىا بوويى؛

ئنجا گوتى:

- پاشان، ژمارهی دانیشتووانی خه لکه که ی زوّر کهمه؛ به ههمووی تهنیا ههشت هه زار که سیّکی لیّیه.

- بەراست؟

- به لام گهره کی کاتیدراله که له سانتیاگز ههمیشه پره له تووریست، به تایبه تی هاوینان، به ههزاران خه لک له ههموو ئهورووپاوه رووی تی ده کهن. ئهورووپیه کان به سانتیاگز ده لین «قهعددی ئهورووپا». دهزانی؟

– بۆ

- چونکه بارانی زور لنی دهباری.

من زور حەزم دەكرد ڤينوس باسى گوندەكەى خويم بو بكا. گويم شل كردبوو، پاشان وەك ئەوەى بيەوى سوعبەتىكم لەگەل بكا، پىكەنى:

- ئەگەر بىتى لەوى سىتاندەكەت لە بەردەم كاتىدراللەكە ھەلدەيت و پۆرترىت بۆ ئەو ھەمموو خەلىكەى ئەوى دروست بكەى، لە ماوەى مانگىكدا، ئىتىر بۆخۈت دەبىتە «مليۆنىي»!

وتم: همولدهدهم ورده ورده خوم لهو ئيشه بازرگانييه دوور بخهمهوه.

وتى: دەتوانى بشچيته «ڤيلا گارسيا» له قەراغ ئەتلەنتىك؛ پۆرتريّت بۆ خەلك دروست بكهى.

- ئەتلەنتىك لەويوە دوورە؟
- هينده دوور نييه، به پي نيو سه عاتيک له ماله که ي ئيمه وه دووره.
 - لەوانەيە ھاوينان خەڭك زياتر بينن بۆ ئەوێ!
 - به هارانیش، ههمیشه پره له تووریست.

ئنجا زەردەخەنەيەك تەواوى روخسارى گەشاندەوە:

- وهره! ده تبهم ئه و شوینانه ت هه مسوو پیسسان ده دهم. پیکه وه ده چینه قه راغ رووباره که ی شاری «لاکورونیه»، شوینیکی هه تا بلیی دلاپفینه. ده چین پیکه وه سه رله موزه خانه که ده ده دین. (باغی فریشتان)، (گه ره کی مامزان)... هه وارگه و دیمه نی هینده دلگیری تیدایه، قه ت له ته ماشاکردنیان تیر نابی!

پیاوه کهی بهرامبه رم، تهماشای زهرده خه نهی ئاسووده ی سهر روومی ده کرد. سهرم بمرز کرده وه (ههر بو نهوه ی بیدوینم) لهو پیاوه م پرسی:

- كاتيدرالني سانتياگۆ له ويستگهى شەمەندەفەرەكەوە دوورە؟
- نهخير. همركه له شممهندهفهر دادهبهزيت و دهكهويته سمر شمقامهكه، بمدهسته

وتم: نهخير.

ئهم جاره وایزانی ئیسپانی نازانم، ههر دوو دهستی لهژیر بناگویی چهپی دانا و هیمای نوستنی بو کردمه وه:

یه ک شهو به ۱۵۰۰ پهسێنت.

وتم: خانوو؟

وتى: بەلىي.

وتم: لهكويّ ؟

دلني خوش داهات كه ديتي ئيسپاني قسه دهكهم، وتي:

- له گهرهکی کاتیدرالهکه.

- به ۱۵۰۰ پهسێنت؟!

وتى: له سانتياگۆ خانووت لەوە ھەرزانتر دەست ناكەوى؛

وتم: گرانه.

- گـرانه ؟ ژوورێک له هوتێلێکی تهنانهت دوو ئهســـــــــــــرهشــدا ئهمـــروق به ۱۹۰۰ پهسێنت دهست ناکهوێ!

لهو دهمه دا تهماشایه کی ژن و پیاوه کانی دهوروبه ی خوّم کرد، راوه ستابوون و گویّیان راگرتبوو. ژنه که دریژه ی پی دا:

- بۆ بەرژەوەندىيى خۆت پێت دەڵێم، ژوور لە ھوتێلەكان نەماوە. ھەموو ھوتێلەكان لە دوو رۆژ لەمەوبەرەوە ھەموويان حجز كراون.

لهوکاته دا، یه کیّک له و دوو پیاوه ی که پیّشتر له ناو ده رگای هاتنه ده ره وه دا سهیریان ده کردم، له گه لاّ ژن و پیاویّکی ریّکپوّش (دیار بوو تووریست بوون) به ته نشتماندا تیّپه د بوون، به ره و پیّپیلکه ی شهقامه که ده دو ریّشان. من له پیاوه تووریسته کهم پرسی:

- ئەرى، بمبوورە! ئەم ھەرايە چىيە؟

- چما نازان*ی*؟

– نەخير.

- پاپا؛ پاپای پیرۆز سەردانی سانتیاگۆ دەكات.

ژنه که ههر له غهمی به کریدانی خانووه که یدا بوو:

دەڭئى چى؟

ههمیشه نامو و بیکهس و بی پیشوازی!

لهسهر شۆستهی شهمهندهفهرهکه، دهمویست بهناو خهلکهکهدا، بهرهو لای دهرگای چوونه دهرهوه بروّم. لهناکاو کچیّکی کوّک، دهفتهریّکی دریّژی لهژیّر ههنگلّ بوو، لیّم نزیک بوّه، به پیّشوازییهکی گهرمهوه، وتی:

- ببووره، بهريزت ڤاليرى ڤانسينيت؟

منیش زەردەخەنەيەک گرتمى:

- بۆچى؟

وتى: رِايانسپاردووم كه پێشوازيتان بكهم و بتانگهيهنمه هۆتيلى (پانسيۆن).

- بۆچى؟

- لهوي شوينيان بو گرتووي.

يێکەنىم:

- نەخير، من ھەو نيم.

که له دهرگای چوونه دهرهوه نزیک کهوتههوه، دیتم دوو پیاو، وهک دوو زوّرانباز، ئهملا و نهولای دهرگایان گرتبوو. ههر دووکیان بهشینوهیه کی زوّر سهیر تهماشایان دهکردم. منیش کهمینک سلهمامهوه، جهنتاکهم لهسهر شانم هه لته کاند و خوّم لیّیان که رکرد و روّیشتم. خهریک بووم به ناو دهرگاکه تیّه در دهبووم، یه کیّکیان وتی:

شهوی به ۱۷۰۰ پهسێنت، دهڵێی چی؟

منیش گویّم نهدانیّ، روّیشتم. له دلّی خوّمدا گوتم «دیاره گهوادن».

که گهیشتمه ناو دالآنه که، دیتم له دهسته چهپمهوه، دوو پیاوی دیکه، به ههمان شیوه راوهستابوون. یه کینکیان ههنگاوی نا، ویستی لیم بیته پیشهوه؛ به لام ژنیک لهلای دهسته راست مهوه، که له تهنیشت دوو ژنی دیکه راوهستابوو، زووتر دهسینشخه ریی کرد و پیش پیاوه که گهیشته لام، به زهرده خهنه یه که وه پیشوازیی لیم کرد:

- ئيٽواره باش!

منیش تهماشایه کی ژنه که م کرد، ژنی کی سهر و قر که میک ماش و برنجی، خاوهن روخساری کی دایکانه، به هیچ شیوه یه ک رینی تی نه ده چوو ژنیکی خراپ و ده غه لکار بی:

– ئيٽواره باش!

بەپەلە وتى:

- شهوی به ۱۵۰۰ پهسێنت!

- وتبي: ئارەزووى خۆتە.
- كليلى ماله كهم بدهري، له گهل ناونيشانه كهى؛ خوم ديم دهيدوزمهوه.
 - ئيمه له ههمان ئاپارتمانه کهي تودا ده ژين.
 - ژوورهکهی تۆله نهۆمی سیپهمه. ههمان نهومی مالهکهی ئیمه.
 - زۆر باشە.

دەستم بۆ باخەلم درىز كرد، ١٥٠٠ پەسىنىتم دايە. ئەويش كارتىكى بچكۆللەي سپىيى

- ئەمە ئادرىسى مالەكەمانە، لە گەرەكى كاتىدرالەكە. ئەمەش كلىلى ۋوورەكەتان له نهوّمی سیّیهم، ژماره (۳).
 - نهوّمی سیّیهم، ژماره (۳).
 - دەستى بۆ كارتە بچكۆلە سپيەكەي دەستم دريز كرد:
 - ناوى خاوه غاله كه لهسهر ئادريسه كه دا نووسراوه: (مه دام كارلوس).
 - مەدام كارلۆس ناوى بەريزتانە؟
 - ئەدى ناوى جەنابت؟
 - دارا.
 - چ کار دهکهن؟
 - نيگاركێشم.
- ئاھ، زۆر باشە! ئەمە يەكەمجارە نىگاركىنشىنىك ژوورمان لى بەكىرى بگرى. ديمانەت بەخير.
 - سوياس، لوتفتان ههيه.
 - چاوەريتىن.

ژنه که رویشت. من سهیریکی ئهملاو ئهولای شهقامه دریژه، به دوو لا کشاوه کهی دهسته راست و دهسته چهپی خومم کرد، رووم کردهوه بهرامبهری خوم: «شهقامیکی باریک و بچکوّلانهی هموراز»، دهقاودهق، خوّیهتی! بهتمواوهتی بهپیّی وهسفکردنهکهی قینوس دەروپیشتم. یەكسەر پەرىمەوە، شەقامە بارىك و ھەورازەكەي بەرامبەر خومم گرتەبەر، سىەركىموتم. ھەر سىەركىموتم. جانتايەك بەشانەوە، جانتايەكى دىكەش من بيرم دەكردەوە: تووريستيكى زۆر لەبەر سەردانى پاپا ھاتوونەتە سانتياگۆ. هوتيّله كان ههموو گيراون، كريّي خانوو گران بووه.

- نا، زۆر سوپاس.

رۆيشىتىم. بەدەم رۆيشىتنەوە، لەگەل خۆمدا گوتم: «ئەوا ئەگەر ئەمشەو ڤينۆس خۆي له مالهوه نهبيّ؟»، «يان ئهگهر سهفهريّكي بوّ لايهك كردبيّ!»، «چ بكهم؟». «هدرچۆنێک بێ، باشتر وايه ئهم شهو جارێ بچمه هوتێلێک!».

يه كسهر گهرامهوه، بهرهو لاى ژنه كه چووم. ژنه كه هاتهوه پيشوازيم، وتى:

وتم: من تەنيا بۆيەك شەومە!

- تەنيا ئەم شەو؟

- بەلىي.

- باشه. با برۆين.

تۆپەللە كلىلىكى بەدەستەرە بور، بەپىشىم كەرت.

که کهوتینه رێ، له دوورهوه، بهسهر دیواری ئهملا و ئهولای ههردوو پێییلکه بهرزه بلۆك چنەكەي بەرامبەرم، ئەفىشىنكى رەنگىنى گەورەم كەوتە بەرچاو، ويندى پاپاي لهسهر بوو، به خهتیکی درشت لینی نووسرابوو: (۱۹ و ۲۰ ی مانگی ئووت: سەردانى يىرۆزى يايا بۆ سانتياگۆ).

له ژنهکهم پرسي:

- ئەمرۆ چەندى مانگە؟

ژنه که له پیشه وه دهرویشت، بی نه وهی رابوهستی:

- حەقدەي مانگە.

که بهسهر پیپیلکه کاندا ده کهوتین، تهماشای بهرپینی خوّم ده کرد و له دلی خوّمدا دەمگوت: «ئەوەتا، ئەمە پێپيلكەيەكى بەرزى بلۆك چن»، «ئێستا دەمانخاتە سەر شمقامیّک که چ به دهسته راستا و چ به دهسته چهپا همر دهروا و دریّژ دهبیّتموه».

پیپیلکه کانمان بری، کهوتینه سهر شوستهی شهقامه که، ژنه که راوهستا، وتی:

- بەم شەقامەي دەستە چەپەوە.

وتم: نهء، تكايه!

وتى: چى؟

وتم: ئەگەر قبوول بكەن، من پارەي كريني ئەم شەوتان ھەر لە ئيستاوە دەدەمىي.

- ئەرى زەحمەت نەبىخ، ببوورە! شەقامى (پەرەدىس) پىي نازانى؟
 - شەقامى «چى» ؟
 - شەقامى يەرەدىس؟

يێکەنى، وتى:

- من تەنيا شەقامى (ئەنفىرنۇ) پى دەزانم.. ئەوەتا لەم تەنىشىتەوە، يەكەم كۆلان، بهدهسته راست!

له دلني خوّمدا وتم: «ماقوولٌ نييه! چوّن!»

بهردهم كهنيسهكهم جي هينشت، كهوتمهوه رينگا. ههر چاوم دهگيرا و دهگهرام، هيچ رێگايهکم به ناوي شهقامي يهرهديس نهدوزييهوه.

لهسهري كۆلانهكه چاش مابووم. به سهرسامييهوه تهماشاي پياويٚكي پيرم دهكرد كه خەرىك بوو لە مالەكەيان دەردەھات، لينى نزيك كەوتمەوە، لينم پرسى:

- ببووره، خاله، شهقامي پهرهديس پي نازاني؟

تەماشايەكى جانتاكانى كۆلمى كرد:

- نازانم!

ياشان وتي:

- دلنياى لهم گهرهكهيه؟
 - بەلىي، دلنيام.
- يێيان نهوتي له نزيک کوێيه؟
- وتيان له كۆلانى كەنىسەكەيە، تەنىشت كەنىسەي سانت ژاك.
 - ئى ئەمە كەنىسەي سانت ۋاكە!
 - بەلىي.
 - به لام هيچ شهقاميّک بهم ناوه ليّره نييه.
 - سەيرە!
 - منیش پیّم سهیره!
- من حهوت ساله لهم كولانه ده ريم، هيچ شهقاميكم بهم ناوه، تهنانهت له ههموو گەرەكەكەشماندا، نەبىستووە!

دەمويست برۆم، پياوەكە وتى:

بهدهستمهوه، ههستم به كهميّک تهنگهنهفهسي دهكرد.

هینندهی پی نهچوو، ههورازی شهقامه که بوّوه راسته ریّ. ڤینوّس دهیگوت:

- كه شهقامه ههورازهكه دهبيتهوه راستهري، نريكهي سهد مهتريّكي ديكهش ههر راستهوراست دەرۆى، ئىدى لەو ناوە، بەدەستە راست، لووتكەي كەنىسەيەكت لى و دديار ده که وي: که نيسه ي سانت ژاک!

ئاوریکم به لای دهسته راستی خوم دایه وه و به رز رووانیم، دیتم به راستی: لووتکهی کهنیسهیهک، به نهخش و نیگاری رازاوهی جوانی شینوازی گووتیک، لیم وهدیار کەوت. «ئەمە كەنىسەكەيە، كە باسى دەكرد: كەنىسەي سانت ژاك».

له خوّشييان پيم زەويى نەدەگرت. ھەنگاوم بەرزتر ھەلنا. لە دلى خوّمدا دەمگوت: «خوای گهوره، ئیستا که دهگهمه بهردهم مالهکهیان و له دهرگا دهدهم؛ کاتی ڤینوس دیّت و دهرگام لیّ دهکاتهوه، دهبی ههست به چی بکا!». «لهوانهیه له سهرهتادا باوهر به چاوی خوّی نهکا!»؛ «به لام نا، ده زانتی!»، «له پاریسه وه، پیّش چهند روّژ؟ پیّش حهوت رِوْژ، نامهم بوّی نارد، بوّم نووسیبوو: له دەوروبەری ۱۸ و ۱۹ی مانگ دیمه لات، چاوەريّم به! ئيّستا نامەكەمى پى گەيشتورە، دەزانىّ. دەزانىّ كە ديّم دەيبينم. ئيّستا چاوەريم دەكا. ناشى سەفەرى بۇ ھىچ لايەك كردبىن! تۇ بلىنى! ئەوەتا ئەمە كۆلانى كەنىسەكەيە! قىنۆس دەيگوت:

- پێچ ناکەيتەوە، تا دەگەيتە كۆلانى كەنىسەكە!

ئەوەتا، با بىرەوە پىچ بكەمەوە. ئىتر ئەمە كۆلانى كەنىسەكەيە. خۆيەتى.

له ئەورووپا، ئەمەي خۆشە كە ناونىشان زۆر بە ئاسانى دەدۆزرىتەوە: فالان شار، فلان گەرەك، فلان كۆلان، فلان كۆد، فلان رێگا، فلان ژمارەي خانوو، ئيدى تەواو دهگەيتە جي.

ئيتر لهم كۆلانهوه، پيويسته بهدوواي رينگاي خانوهكهياندا بگهريم. پيويست ناكا له كەس بپرسم. ئاشكرايە: شەقامى پەرەدىس paradis، خانووى ژمارە (٩).

كۆلانەكە: چۆل. خامۇش، لەمىلا و لەولاۋە، درەخت سىتبەريان بەسەردا كردبوو. بۆنێكى خۆش له كۆلانەكە دەھات، له بۆنى موورتك و ھەلالان دەچوو. ھێـور ھێـور هەنگاوم ھەڭدەنا، زۆر بە وردبينيەوە تەماشاي تابلۆي يەكەيەكەي ناوى شەقامەكانم دهکرد و دهمخویننده وه. چاوه ریم دهکرد هه رکه ناوی (شهقامی پهرهدیس)م بکه و تایه ته بهرچاو، یهکسهر خوّمی پیّدا بکهم و خانووی ژماره (۹) بدوّزمهوه.

سهرتاسهری ریّگاوبان و شهقامه کانی کوّلانه که گهرام، ناوی (شهقامی پهرهدیس)م نه که و ته به رچاو! ناچاربووم که دیسان، له وسه ری کو لانه که وه به ههمان کو لاندا بگەرىيمەوە و سەرلەنوى، ئەمجارەيان زۆر وردېينانەتر، چاو بە تابلۆي ناوي رىگاكاندا

- به لام تهنیشت کهنیسه که، شهقامی کی لیّیه به ناوی شهقامی ئهنفیرنو .

پاشان پيکهني، وتي:

- نازانم!

پیاوهکه روّیی، پیم وت «سوپاس».

بهپهله بهرهو لای کهنیسه که گهرامهوه، له دلّی خوّمدا دهمگوت: «سهیره!»، «شهقامی تهنیشت «شهقامی تهنیشت کهنیست کهنیسه کهیه!» «باشه»، «ئی نُهوه تا، نُهمه شهقامی تهنیشت کهنیسه کهیه! به لام ناوه کهی، شهقامی پهرودیس نیسه»، «ناویکی تره: شهقامی نُهنفیزنز».

یه کسه ر پیچم کرده وه ، ملم نایه شهقامی ته نیشت که نیسه که (شهقامی ئه نفیرنز) ، و تم «ئه گه رله م ریخگایه دا خانووی ژماره ۹ خانوویه کی سپیی به رز بیت و ده رگایه کی سهوزی دووده ربی هه بیت و وینه ی تاووسیکی به سه ردوه بیت ، ئه وا مانای وایه خویه تی و من ناوی ریگاکه م به هه له نووسیوه!».

به کونج کوّلییه وه چاوم به ژماره ی خانووه کاندا ده گیّرا. له ناکاو، له ریزی خانووه کانی دهسته چه په وه به خانوویه کی گهوره ی دوونه قرمیی به رزی سپی که وت. خه نی بووم. و تم «ئه وه تا ، خویه تی!». ده رگایه کی سهوزی دووده ریی هه بوو، ویّنه ی تاووسیّکی له سه رنه خشیّنرابوو. «ته واو، ئه م خانووه خوّیه تی!»

ژمارهی خانووه کهم خوینده وه: ژماره (۹). «کهواته ههبی و نهبی من ناوی ریگاکهم لای خوم به ههله نووسیبوو». «ئا وایه؛ به لام بوچی؟ ههبی و نهبی، ئهو شهوهی که قینوس ناونیشانه کهمی دایه، سهرخوش بووم: من واتای پهرهدیس و ئهنفیرنوم له لا تیکه لا بووه».

ئەوەتا، ئەم خانووە خۆيەتى: «خانوويەكى سپيىي بەرز، دەرگايەكى سەوزى دوودەرى، ژمارە (٩). وێنەي تاووسێكى لەسەرە».

گورج له بهرده رگاکه راوهستام و په نجه م نایه سهر زهنگی ده رگاکه. گویم لی بوو، ده م ودهست، زهنگی ده رگاکه له ژووره وه، لهناو سالزنه که دا دهنگی دایه وه .

کهمیّک کشامه وه، له بهرده م مالّه که یاندا ته ماشای نهوّمی سه ره وه ی خانو وه که یان و په نجه ره کوژاوه به رزه کانیانم ده کرد، که به پهرده یه کی مه خمه لّیی نهستوور، تاریک، دادر ابوونه وه. چلوپوّپی دره ختیّکی سه رکه ش، له و دیواری مالّه که یانه وه (دیار بو و باخچه یه ک بوو) به سه ر شان و ملی په نجه ره کانه وه ده شنایه وه.

چووم دیسانهوه، په نجهم نا بهزهنگی دهرگاکه. وهک نهوهی له چوّلهوانیه کدا زهنگ بداته وه، زهنگی دایه وه.

ماوهیه کی زور له بهرده رگا چاوه ریّم کرد، که س نه هات ده رگام لیّ بکاته وه. لهناکاو

ئاورم به لای دەست و راستی خرّم دایهوه، له ههمان ریزه خانووهکهی ئهواندا دیتم ژنیک، له دوورهوه، سهری له دهرگای خانووهکهی خوّیانهوه دهرهیّنابوو، به حهپهساوی و کونجکوّلییهوه تهماشای دهکردم. که چاوی به من کهوت؛ بهپهله، وهک ئهوهی بترسیّ، سهری کشاندهوه ژوورهوه، دهرگاکهی داخست.

من له بهردهم دهرگاکه، ههر راوهستابووم، بیرم دهکردهوه. پیّم جوان نهبوو که بوّ جاری سیّههم بچم له زهنگی دهرگاکه بدهمهوه. وتم: «دیاره لهویّ نین!»، «توّ بلّیّی سهفهریان کردبیّت!».

کوّلانه که خاموّش، به م ئیّواره درهنگ وه خته، جگه له لهرینه وهی گه لا و چلّوپوّپی ده خده خده خان، دهنگی هیچ شتیّکی دیکه نه ده هات. هه ستم به که میّک غه مگینی ده کرد. «نا»، «له وانه یه چووبیتنه میوانی».

پشتم کرده دهرگاکه. به خوّمم گوت: «سبهینی دیّمهوه». جانتایهک به کولّهوه، جانتایهک به کولّهوه، جانتایهکیش بهدهستمهوه، تهماشای بهرپیّی خوّمم دهکرد و به غهمگینییهوه به خوّمم گوت: «باش بوو ئهو ژوورهم له گهرهکی کاتیدرالهکه بهکری گرت».

له پیش دەرگاکه، پیش ئهوهی مالی قینوّس بهجیّ بهیّلّم؛ کاتیّ سهرم بهرز کردهوه، دیتم: پیرهژنیّک، له نهوّمی سهرهوهی مالیّکی دهسته چهپمهوه، له پهنجهرهوه، پهردهی لادابوو، به دزه نیگاوه، بهکونجکوّلییهوه، دیاربوو ماوهیهکی زوّر بوو تهماشامی دهکرد. کاتیّ بینیمی من تهماشای دهکهم، یهکسهر به پهله پهردهکهی دادایهوه. به خوّمم گوت: سهیره! ئهم خهلکه بوّچی وا تهماشام دهکهن؟»

11

ئهو ژوورهی به کریم گرتبوو: له چینی سیههمی ئاپارتمانه که دا، ژووریکی گهورهی ریک و پیک، رازاوه، قهره ویله یه دوو نهفه ری، کانتوریکی گهورهی جل و به رگ، میزیکی بازنه یی بریقاوه که له ته خته ی دارگویز دروستکرابوو، دوو په نجه دهی بچووکی پهرده ئاوریشمینی شین له ملاو له ولاوه که یه کیکیان ده یروانییه سه رشه قامیک، ئه وی تریشیان ده یروانیه ناو با خچه یه کی گشتی.

دیار بوو ژنیکی خانهدان و میوانپهروهر و پاک و تهمیز سهرپهرشتیی ئهم خانووه دهکا. وا پیده چوو مادام کارلوس ههر خوی، روزانه، ئهم ژوورهی من و ژوورهکانی دیکهی ئاپارتمانه کهش پاک بکاتهوه.

له یه کتربینینه وه ی دوینی ئیواره دا ، مه دام کارلوس پیی گوتم:

- من به ئەسل پۆرتوگالىم.

كه واى گوت، من يهكسمر ژنه دەرگهوانهكانى پارىسم بيركهوتهوه: ئهوانهى له

پۆرتووگالهوه دههاتنه پاریس و بهدووای کاردا دهگهرین. زور سهیره، زوربهی ژنه دهرگهوان و خزمهتکاری ئاپارتمانه کانی پاریس به ئهسل پورتوگالین! له دلنی خومدا گوتم: «جیاوازیی مهدام کارلوس لهگهل ژنه دهرگهوانه پورتوگالییه کانی پاریس ئهوهیه که ئهم خوی خاودنی ئاپارتمانه کهیه». لیم پرسی:

- چەند سالە ھاتوونەتە سانتياگۆ؟
- من باوکی خــوّم نهدیوه، له ســالّی ۱۹۳۹ له جــهنگی ناوخـوّی ئیــســپانیــا شههیدکراوه.
- دوو مانگ دووای شههیدبوونی باوکم، دایکم ناچاربووه بو کار بیته ئیره. ئیتر من لیره لهدایک بوویهه و ئیستا خوّم به ئیسپانی دهزانم. نهی تو، چوّنه تا ئیستا ردگهزنامهی فهرونسیت و درنهگرتووه؛ هینده سالهشه له فهرونسا دهژیت.
 - من رِهگەزنامەي فەرەنسىيم وەرگرتووە؛ بەلام خۆم ھەر بە كورد دەزانم.
- مهدام کارلوّس ژنیّکی لاواز، قرْ ماش و برنجی؛ بسکه سووره پانهکانی، لهملاو لهولای لاجانگییهوه شوّر ببوونهوه. پاشماوهی ناخوّشی و ماندووبوونیّکی زوّری ژیان بهسهر ئادگار و دهستهکانیهوه دیاربوو، گوتی:
- كورم، به راى من: ئينسان له ههر جينگهيهك لوقمهنانيكي دهست بكهويت، يه لكي ئهوييه.
 - من که دهمویست ریزی ئهم ژنه و بوچوونهکهی بگرم، گوتم:
 - بەلىي
 - ئەمە يەكەم جارە دىيىتە سانتياگۆ؟
 - بەلىي.
 - تو مەسىحىت؟ مەبەستى لەپتناو سەردانەكەي پاپا ھاتوويتەتە ئىرە؟
- راستییه کهی؛ نهخیر. ههر نه شمده زانی که پاپا لهم روز ژانه دا سهردانی ئیره دهکا.
 من هاتووم سهر له هاوه لیکی خوشه ویستی خوم بدهم؛ لیره ده ژیت.
- مهدام کارلۆس، ئهو ئێوارەيه، وهک نهريتى ههر ئهورووپييهكى ديكه، لێى نهپرسيم: ئهو هاوهلهت كێيه؟ خهلكى كوێيه، لهكوێ دەژى، چ كارەيه؟
- راستییه کهی، من حهزم ده کرد لیم بپرسیّت؛ به لکو منیش بمتوانیایه ئاسانتر و زووتر قینوّس ببینمه وه. مهدام کارلوّس تهنیا ئهمه ندهی وت:
 - خێري پێوهيه.
 - منيش پيم جوان نهبوو هيچي لي بپرسم، گوتم:
 - دەچمە دەرەوە، بەلكو ئەو ھاوەللەم دەدۆزمەوە.

بهیانی که له خهو هه لسام کاتژمیر نو بوو. یه کسه ر به پهله قاوه لتیه کم کرد و قاوه یه خوارده و د درگاکه م کلیل دا، به ئاسانسور دابه زیمه خوارده وه، چوومه لای مهدام کارلوّس، به حورمه ته وه روز باشم لیّی کرد و پیّم وت:

- مهدام، لهوانهيه ئهمشهويش ههر ليره بمينمهوه. جاري نازانم!
 - لهناو دەرگاكەوە وەلامى دامەوە:
 - هاوه له که ی خوتت دوزییه وه ؟
 - نەخير. ئيستا وا دەمەوى بچم بۆلاى.
- ههرچۆنێک بێ، پێويسته پێش کاتژمێر دووی پاش نيوهرو پێم بڵێی...
 - زۆر باشە.
 - ئاخۆ ئەمشەويش دەمينىيتەوە يان نا؟
- ليّم پرسى: ئەگەر نيوەرۆ نەمتوانى بيّمەوە، دەتوانم تەلەفۆنتان بۆ بكەم؟
 - بەلىق، بەلام پىش كات رەق.
 - زور باشه! تەلەفۇنەكەتان لەلامە.
 - به قسه کردنیکی ههندیک منه تبار و نارازییه وه، وتی:
 - چونکه خه ڵکی تر دین، داوای ژوورهکه دهکهن.

مهدام کارلۆس هەقىيشى بوو. دويتنى شەو، لەسەر شەقامەكاندا دەمبىينى: سەرتاسەرى شار خۆى بۆ پىنشوازىكردنى سەردانەكەى پاپا ئامادە كردبوو، دەيان لافىتە و ئەفىشى رەنگىنى جۆراوجۆر لەسەريان نووسرابوو (بەخىرهاتنى سەردانە پىرۆزەكەى پاپا دەكەين)، (سەردانى پاپا شارەكەمان پىرۆز دەكا)، (بەخىر بىن بۆ سانتياگۆ دى كۆمپۆستىللا). ھەر بابا بوو خەلكى توورىست؛ گەنج، پىر.. تاك تاك، دەستەدەستە، جانتا لەسەر شان، ژن تىنيان وەردەھاتن و مامەللەى كرىخى خانوويان لەگەل دەكردن، پاشانىش وەپىئىسىان دەكەوتن بۆ ئەوەى بۆ شەويكى يا دوو شەو يا چەند شەويكى بانووكانىيان بەكرى بدەنى. دىار بوو توورىستىنىكى زۆر، لەبەر ئەو سەردانەى پاپا، خانووكانىان بەكرى بىدەنى، كە نۆزدەى مانىگ بوو، پاپا دەگەيشتە سانتياگۆ؛ لەبەردەم كاتىدرالەكە وتارى بۆ خەلكى دەخويندەوە.

- مهدام کارلۆس هیشتا دەرگای دانهخستبوو، پرسی:
 - پیم بلنی؛ هیچ خانووی دیکهت دوزیوه تهوه؟
 - ئاورم دايهوه، وتم:
 - نەخير.
 - ئەدى بۆچى دوودلىت لە مانەوەت؟

قینوّس گۆرانییه ئیسپانییه میللییه کانی سانتیاگوّی بوّم ده چی. که ماندووش دهبووین، ههر لهناو گیا و گوله که دا لهسهر پشت راده کشاین، تهماشای فروّکه بهرزه کانی ئاسمانمان ده کرد که لهتویّی تاریکییه کهوه، وه ک ئهستیّره ی گهوره دره وشاوه، له فروّکه خانه که و هه لدهستان و بهسهر سهرماندا تیّپه ر دهبوون.

ڤينۆس!

ئیستا لموانه به له ماله وه بهته نیا بیّت. به لیّن، بهیانییه و به ته نیایه. ئیستا دووشیّکی گهرمی وه رگرتووه و خوّی له روّبیّکی پهمسه به نهرم پیّ چاوه ته وه دانیشتوه؛ بهمروقژی به رهفته یه کی ته نک بهستوه و چاوه ریّ ده کا، چاوه ریّی زرنگه ی ده رگایه: بوّ ئه وه ی به په له بیّت ده رگاکه م لیّ بکاته وه. که ده رگاشم لیّ ده کاته وه و چاوی پیّم ده که وی به که یه که نه که نه که نه کوشییه وه، هم ر له ناو ده رگا باوه شم بوّ ده کاته وه و ده پرووشیّنی:

- ھاتى!
- منیش ئیتر، پنی ده لنم:
 - بەلىنىم پى دابووى.
 - كەي گەيشىتى؟
- له دوینیوه گهیشتووم، به لام لهبهرئهوهی تهلهفونتان نهبوو، نهمتوانی له گهیشتنی
 خوّم ئاگادارت بکهمهوه.
 - بەئاسانى ئىرەت دۆزىيەوە؟
- کاتن گهیشتمه ویستگهی شهمهندهفهر، یهکسهر سهرکهوتم بهرهو گهرهکهکهتان و
 هاتم بو مالهکهتان. چهندی له زهنگی دهرگاکهم دا، کهس دهرگای لئ نهکردمهوه.
 - ئەدى شەو، لەكوى خەوتى؟
- ژووريکم له ناوه راستي شار، له نزيک کاتيد رالهکه بهکري گرتووه، لهوي خهوتم.

دووای ئهم گفتوگو به پهله و کورته، لهگهل قینوس لهوانهیه یهکسه رپیکهوه ههلبستین و به پیاسه بروین بهره و ئاپارتمانهکهی مهدام کارلوس؛ ههموو جانتا و کهلوپهلهکانم له ژوورهکهم ههلبگرین و بگهریینهوه مالهکهی ئهوان؛ نانی نیوهروش له مالی ئهوان پیکهوه بخوین و ئنجا پاشان، پاش نیوهرود، پیکهوه بچین پیاسهیه کی ددروه بکهین و ئیتر یهکسهر دهست بکهینه قسه.

که گهیشتمه بهردهم کهنیسه کهی سانت ژاک ئیستیکم کرد و تهماشایه کی کوّلانه کهم کرد. پیاویّک که به تهنیشتمدا تیّپه پر دهبوو، له کونجکوّلیی خوّمدا دهمویست به ته واوه تی له ناوی کهنیسه که دلّنیا بیم بوّنه و هی سهرچیغ نهچم، له و پیاوه م پرسی:

- زەحمەت نەبىخ، ئەمەيە كەنىسەي سانت ژاك؟

- راستییه کهی؛ ئهگهر ئهو هاوه لهی خوّم بدوّزمهوه، لهوانهیه بچم بوّ لای ئهو. مهدام کارلوّس دهرگاکهی داخست:
 - باشه کهواته تا کاتژمیر دوو چاوهریتین.

که کهوتمه سهرشهقامهکه: ههستم کرد شهقامهکه لهچاو دوینتی یهکجار زوّر قهرهبال ختره! ههستم بهوه نهدهکرد له گوندیک یا له شاروّچکهیهکی بچکوّلهدام: شهقامه که به هاتوچوّی خهلک و ئوتومبیل زرمهی دهات. ئهوهم بیر کهوتهوه که دوینتی، له ساتی گهیشتنم بوّ ویّستگهی شهمهنده فه ر، له بهردهم ویّستگه که پیّیان گورم: «لهبهر خاتری ئهو سهردانهی پاپا، خهلک له ههر چوار قورنهی ئهورووپاوه دهرژینه سانتیاگوّ». قهیریّک له شویّنی خوّمدا وهستام. چوّن بتوانم ڤینوّس ببینمهوه؟ دهمزانی گهرهکهکهی مالی ڤینوّس دهکهوته بهرامبهرمهوه. ئیتر یهکسهر بهرهو لای کهنیسهکهی سانت ژاک کهوقهریّ.

لهسهر ریّگای مالّی قینوّس، که خهریک بووم له کوّلانیّک پیّچ بکهمهوه، لهناکاو کابینهیه کی تهلهفوّنم بهرچاو کهوت. له دلّی خوّمدا گوتم: «ئهگهر تهلهفوّنیان ههبووایه، ئیّستا تهلهفوّنیّکم بوّی دهکرد».

من ویّنهی لهیلانی کسوّنه دهزگسیسرانم له ئهودا دیت، تهنانهت ویّنهی دایکم، خوشکهکانم، ویّنهی ههموو کهسیّک و ههموو خوّشهویستیّکی لهدهستم چووبوون. واتیّ دهگهیشتم که قینوّس ولاّقه. پیّم گوت:

- ڤینوٚس، تو شیٚوهی سهیرکردن و نیگات له نیگای ئهورووپییان ناچێ.
 - رتى: چۆن؟
 - نیگای تو گهرمه، پهروشیی تیدایه؛ بانگت دهکا.
 - پێکەنى، گوتى:
- دارا گيان، كيّ نالّيّ منيش به بنهچه ناگهريّمهوه سهر گيايهك له كوردستان!

ئهو نیسوه روّیه له پاریس پیّکه وه چووینه پیاسه، به ره و پیّده شت و سهوزه لانه فینکه کانی قه راغی پاریس. له ناو گه غه لاّنیّک، له ژیّر ده ره ختیّکدا، سفره یه ک و نیوه فه رشیّکمان راخست و به یه که وه نیوه رووت پال که و تین. تاو تاو که برسیمان ده بوو، هه لاده ستاینه وه سه نده و یچیّکی چکوّلانه ی په نیری کوّمیّمبیّرت و ته ما ته و خهیارمان ده خوارد. به جووته راده کشاینه وه، خوّمان ده دایه به رهمتاو. هه لاده ستاینه وه ده چووین له قه راغ شینکاوه که دا راده کشاین، له رووتیی له شی یه کتر و رووتیی رووبار و شهری ورد ده بووینه وه.

شهویش به پاسکیل چووینه مه لبه نده سهوزه لانه که ی نزیک فرق که خانه که ی شارل دووگول، له وی لهسهر شوّسته یه ک، لهناو گیا و گوّلیّکی پاراودا، به دهم بیره خواردنه وه،

پياوه كه ئيستيكى كرد، پاشان وتى:

– بەداخەوە، پىي نازانم.

من ويستم باش جهختى لهسهر ناوهكه بكهمهوه:

- شەقامى پەرەدىس.

پیاوه که ههر وهستابوو، تهماشای منی ده کرد و بیری له «شهقامی پهرهدیس» هکردهود:

- سەرە!

پیاوه که راوهستا بوو، ههر بیری دهکرده وه. وتم:

- چي ؟

- من زور جاران ناوی ئهو شهقامهم لن دهپرسن. چهند مانگینک پیش ئیستا پیاوینکی عهرمان ناوی ههمان شهقامی لن پرسیم. شهقامی لن پرسیم.

-.. نىبە؟

- نهخير. من پينج ساله لهم گهردكه دوژيم. هيچ شهقامينك بهم ناوه پي نازانم.

لهو دەمەدا من بيرم لهو قسەيەي پيشووي كابرا كردەوه، پيم وت:

- زۆر كەس ناوى ئەو شەقامەت لىن دەپرسن؟

وتى: بەلنى. تەنانەت جارىكىان شىتىكىش لىمى پرسى.

من له ئاست وه لآمه کانی ئه و پیاوه واقم و رما بوو. تهما شایه کی کردم؛ دیار بوو که مینک ته ریق ببووه:

- داوای لیبوردنت لی دهکهم.

رويست

ئیتر منیش دیسان رووم کردهوه ههمان خانووهکهی دویّنیّ: خانووی ژماره (۹). له دلیّی خوّمدا وتم: «تهواو. پیّی ناویّ، ئیّستا ههموو شتیّک ساغ دهبیّتهوه».

بهدهم ریتگاوه تهماشای دهوروبهری خوّمم دهکرد: کولانیکی چوّل و خاموّش، تهنیا یه که دوو مندال له دوورهوه، لهوسهری کوّلانهکهدا گهمهیان دهکرد. گهیشتمه بهردهم خانووی ژهاره (۹).

توند په نجمه م به زهنگی دهرگاکهوه نا. گویم لنی بوو دیسان زهنگه که لهودیو

دەرگاكەوە، وەك ئەوەى لە حەوشەيەكى چۆڵ و هۆڵدا بزرينگێتەوە، زرنگايەوە. لە بەردەرگاكە، بە لاى دەستە راستەوە، ئاورێكم دايەوە ناو كۆلانەكە، ديتم: ديسان، پيـرەژنێك، لەو سـەرى كـۆلانەكەدا، سـەرى خـۆى لە دەرگايەك هێنا دەرەوە و بە كونجكۆڵيەوە تەماشايەكى منى كرد كە لەپێش دەرگاكەى ماڵى ڤينۆس راوەستابووم، هەمان پيرەژنەكەى دوێنێ ئێـوارە بوو. گوێـم نەدايە ئەو پيـرەژنە، سەرلەنوێ لە زەنگى دورگاكەم دايەوە.

هیننده ی پی نه پی و له بهرده م ده رگاکه گویتم له جوو له یه ک بوو که له و دیو ده رگاکه و هات. و تم «نوخه می». پاشان خشه خشی سولیکم که و ته به رگوی ، له قوو لایی حه و شه که و ه همان کاتدا به دلخوشییه و گویتم که ده نمی خشه خشی سوله که و نور ماندو و دیار له ده نگی خشه خشی سوله که پاگر تبوو: زور بی هیز، زور خاموش، زور ماندو و دیار بوو، له ده نگی هه نگاونانی مردوویه که ده چوو. له ناکاو، ده نگی خشه خشی سوله که له پاشان دیتم ده رگاکه ، به ناسته م، درزیکی تی له پشت ده رگاکه پاکه و رده ورده ، به جیره جیر، وه که نه وه ی سالانیکی یه که از زور بی نه که رایه و د.

من ههر راوهستابووم و چاوه ری بووم. ده رگاکه ورده ورده به ته و اوه تی کرایه وه ، به لام هیچ که سیک له ناو ده رگاکه وه دیار نه که وت. ترسام. ویستم بکشیمه وه. پاشان دیتم له ناکاو «دهستیکی چرچی ره شهه لگه راو» که و ته سه رقه راغی ده رگاکه . ورده ورده ده رگاکه ی کرده وه. خه ریک بوو تارماییه ک له و دیو ده رگاکه وه و ددیار ده که وت. دیتم «پیره ژنیک» بوو.

پیرهژنه که رهفته یه کی موّری ئهستووری له سهروپوته لاکی خوّی بهستبوو. کاژه لاک سپی. لهملا و لهولای لاجانگییه وه دوو بسکی سووری دریژی بهردابووه. دیاربوو دان له دهمی نهمابوو. سهرتاپای جلوبه رگ رهشپوش، په لهی پیسی رشانه وه و شوّربا بهسه را دامینیه وه به وو. دهست به گوچانیکی خواری گری گری، لهناو ده رگا راوه ستابوو.

کاتی نادگار و روخساری پیرهژنهکهم چاو پی کهوت، یهکسهر ههستیکی ته لزماویی نالاقز له ناخمدا بالاچهی سهند. ههستم دهکرد ئهو پیرهژنهم چهند سالیک پیش ئیستا، نالوز له ناخمدا بالاچهی سهند. ههستم دهکرد ئهو پیرهژنهم چهند سالیک پیش ئیستا، یا «له خهونیکمدا» دیوه، یانیش لهوانهیه له سهردهمی مندالیمدا. به لام من له تاو شله ژان و نائومیدیی خوّمدا، چهندی دهمکرد و دهمکرد: نهمده توانی وهبیرخوّمی بهینمه وه. ههرچوّنیک بی، بهرامبه رئادگاری ئهو پیرهژنه، ههستم به کوّنه ئاشنایه تیه کی «تایبه تی» دهکرد.

پیروژن، سهروقژ تاڵ تاڵ سپی؛ کونه برینیکی قووڵ وهک پاشماوهی گوللهیهک سهر پوومه تی راستی چاڵ کردبوو. گوچانیکی سووری گرێ گرێی به دهستی راستییهوه گرتبوو، دهستی چهپیشی به دهرگاکهوه. فەرھاد پيربال

من راوهستابووم و بهزهییم به و پیرهژنه دا ده هاته وه. له هه مان کاتدا ده شترسام، به لام له هه مووی زیاتر حه په سابووم. له سه ر سه کوی به ر ده رگاکه وه هه نگاوی کم هلانا، ویستم بچمه دیوی ژووره و بیلاوینمه وه: تینی بگه م بزانم مه سه له چییه و چی رووی داوه. که چی نه م، له ناکاو، سه رو قر شینواو، وه ک شیت؛ پر به ده نگ به سه رما قیژاندی:

ıl; –

من ههترهشم چوو. پيم تيک ئالاً. يهكسهر كشامهوه.

- نەيەيتە ژوورەوە!

كەوتمە سەرسەكۆي دەرگاكە.

پیرهژن، گۆچانه سووره خوارهکهی رووهو سنگم، بهدهم گریانهوه، ههر دهیقیژاند:

- نەيەيتە ژوورەوە...

من لهسهر سهكۆكه، له شويننى خۆمدا، چاو ئهبلهق ماو، خهريك بوو لهنيوان شهپولهكانى ههستى نيگهرانى و سامناكيى خۆمدا، ببووريمهوه؛ نهمدهزانى چى بليم. بهپهشوكاوييهوه وتم:

- ڤينوٚس ليٚره نييه؟

دەمى كەفى كردبوو. ئەم جارە زۆر توندتر زريكاندى:

- نەخير!

پاشان (ههستم کرد که هیلاک بووه) ههر بهدهم ههستی تووردیی و ههنسکدانی خوّیهوه، پچر پچر، کهوتهوه گازانده:

- دووای ئهو ههموو ساله، دهتهوی هیشتا ههر چاوهریت بکا ؟

هەر دوو دەسـتى لەرزۆكى بەسـەر گـۆچانەكـە داگـرتبـوو، هۆن هۆن فـرمـێـسكى دادەباراند.

من تی نهدهگهیشتم ئه و پیره ژنه بوچی ده گریی ؟ ئایا ئه و پیره ژنه چیی قینوس بوو ؟ دایکی، داپیری ؟ نازانم. پاشان، ئاخو قینوس چیی به سهر ها تووه ؟ سهیره! چما چه ند وه خت به سهر دووایین یه کتر بینینی من و قینوس تیپه ریبوو ؟ به ههمووی مانگیک نابی که و اته ، نابی ئه و قینوسهی ئه و باسی ده کا ههمان قینوسی من بی! سهیره! پاشان ئه گه ر پهیوه ندییه که له نیروان ئه م پیره ژن و قینوس نه بی ، چون ئه و پیره ژنه ناوی من ده زانی ؟ سهیره! چون من ده ناسی ؟

فەرھاد ييربال

هیّـواش هیّـواش لهناو دهرگـاکـه سـهری ههلّبـپی. له تویّی چرچی و لوّچیی چاوه کزهکانیهوه، قهیریّک ههر تهماشای کردم. تهماشای دهکردم و بیری دهکردهوه، بیّ نُهوهی هیچ ههستیّکی پیّشوازی پیشان بدا.

لهودهمهی که من لهناو قوولایی چاوهکانیدا ههولم دهدا بیرم بکهویتهوه ئاخو من ئهم پیرهژنهم لهکوی دیوه؛ پیرهژن یهکسهر به دهنگیکی گازاندهبارهوه وتی:

– دارا!

دەنگى ئەو پىرەژنە زۆر لە روخسارى ئاشناتر، رايچلامكاندم:

- ئەوە تۆي؟

من، داتۆقيو، سڵۆك، بەلام زياتر حەپەساو، گوتم:

– بەلىق، دارام.

پیرهژن له کانگای دلییهوه به قسه هات:

- ئەو ھەموو ماوەيە لەكوى بووى، ھا؟

زۆر به تووړەييەوە ئەم پرسيارەى لى كردم، بەلام بەھىچ شىدويەك نەيدەتوانى ئەو سۆز و خۆشەويستىيەى كە لەوانەيە ھەر بە زگماك ھەيبوو، لەسەر روخسارى توررەبووى خۆى بىشارىتەوه.

من له ئاست ئهم پرسـيــارهي ئهودا دۆش دامــام، نهمــدهزاني چي وهلام بدهمــهوه، لمئاكامدا گوتم:

- ببووره ئەگەر سەغلەتم كردبن!

هیّشتا قسهکهم تهواو نهکردبوو، به دهنگیّکی توند و تووره یهکسهر گوتی:

- ئيستا چيت دهوي؟

وتم: ئيره مالني خاتوو ڤينوسه؟

وتى: چيت له ڤينوٚس دەوێ؟

که ئهمهی وت، له خوّشیان شاگهشکه بووم. له دلّی خوّمدا گوتم «کهواته، خوّیهتی؛ ئهمه مالّی قینوّسه». وتم:

- حەزم دەكرد چاوم پينى بكەوي.

پیروژن کهمیّک داما، پاشان لهناکاو یه کسه لهف له پرمهی گریانی دا. به ههموو بوون و ههست و نهستی خوّیهوه، بن ئهودی هیچ وه لامیّک بداتهوه؛ گریان له ناخهوه دایچله کاند. ههموو ئهندامه کانی لهشی له گهل ئهم گریانه کهوتنه لهرزین.

من لهو دەمهدا ههستم دەكرد كه ئهو پيرەژنه دەيهوێ شتێكم تێ بگهيەنێ بهلام نهيدهتوانى، منيش له ههمان كاتدا دەمويست شتێكى تێ بگهيهنم بهلام نهمدهتوانى.

- بمبووره.. من دەمەوى تەنيا لەوە تى بگەم: تۆ بۆچى دەگرىت؟

دیسانه وه گوچانه خواره گری گریپه کهی به رهو رووم به رز کرده وه، قیژاندی به سهرما:

- بچۆ له دايكت بپرسه، له خوشكهكانت بپرسه..

که وای گوت، من بیرم بو ئهوه چوو که ئهو پیرهژنه شیّت بیّت، به لاّم نه مده توانی خوّم دلنیا بکهم، گوتم:

- -.. چي؟ چۆن!
- با ئەوان پىت بلىنن!

ئینجا دەرگاكەي گرت و قیژاندى بەسەرما:

– تەو او .

بهدهم دهرگا داخستنهوهی به رووما، تفیکی لی کردم:

- جاريكى ديكه روو نهكهيتهوه ئيره!

توند دەرگاکهی له رووم داخست. منیش له بهردهم دەرگا، شانم دایه پال دیواره ساردهکه. خهریک بوو ههردس بینم. ههستم دهکرد چوّکهکانم دهلهرزین. شانم ورده ورده به دیوارهکهدا داخزایه خواردوه، لهسهر ئهژنوّی چهپمدا خهریک بوو چوّک دابدهم. وهک ئهوهی له خهونیّکی سامناک بیّدار بووبیّت مهوه، به ههر دوو دهستم کهپوّلی خوّمم راگرتبوو؛ حهپهساو، سهرسام، نهمده توانی بیر له هیچ شتیّک بکهمهوه: تهنیا ثینوّس نهبیّ...

12

نیوه روّ، دلّ پر له حهژمهت و نسکوّ، سه رگه ردان، وهک ئه سپی قه ره ج که خاوه نه که ی خوّی بزر کسردبیّ، له ناو بازاری شاری سانتیاگیّ – که خوّی برّ سه ردان و و تاره میّژووییه که ی پا پا رازاند بوّوه – من به تاقی ته نیا، بیّکه س، ده ستم له ناو گیرفانی پالتوّ، غه ریب، غه مگین، ده روّیشتم و چاوم به خه لّک و ده و روبه ری خوّمدا ده گیّرا.. بیرم ده کرده وه: چی بکه م! بوّکویّ بچم؟ له کیّ بپرسم؟ له کویّ بگه ریّم؟

ههرکه بیرم له قینوّس دهکردهوه، یهکسهر دیمهنی پیرهژنهکه دههاتهوه پیّش چاوم و زالّ دهبوو بهسهر میّشکمدا. ههر کاتیّکیش دیمهنی بهر دهرگا و پیرهژنهکهم دههاتهوه پیّش چاو، له خوّمهوه ههستم دهکرد: من دهبیّ سیحریّکم لیّ کرابیّ؛ خوّم وا دههاته پیّش چاو که لهناو خهونیّکی خوّمدا بم.

من بهتهواوهتي دلنيا بووم كه ئهو ماله مالي ڤينوٚس بوو، بهلام سهيره، ئهو پيرهژنه

چییه ؟ بۆچی قینوّس خوّی نههات دهرگام لیّ بکاتهوه ، یان بهلای کهمییهوه بیّت وهلامم بداتهوه! بوچی فینوّس خوّی نههات دهرگام لیّ بکاتهوه! به فینوّس بکهویّ؟ تو بلّیّی دایکی بیّت، داپیری؟ نازانم! بهلام ههرکیّیهک بیّت، ههر چییهکی ئهو بیّت، بوچی نهیهیشت بیبینم؟ له هممووی سهیرتر، بوچی پیّی وتم «ئهو همموو ماوه له لهکویّ بووی؟ سهیره! بهلام بهراستیش، ئهو پیرهژنه زوّر لهوه دهچوو شیّت بیّ. به ئادگار و دههنی خوّیهوه بهتهواوه تی له شیّتیک دهچوو. ئاخر پیرهژنیّکی شیّت له مالی ئهوان چ ده کا؟ قینوّس ههرگیز باسی ئهوه ی بو نهدهکردم که پیریژنیّکی شیّت له ماله کهیاندا ههبیّ!». ههر چوّنیّک بیّ، ئهو پیرهژنه تاقه کهسیّکه که بزانیّ قینوّس له کویّیه و بتوانیّ پیّم بلیّ چارهنووسی قینوّس چییه؟

نائومیّدییهکی کوشنده دلّی رنهک دهدام. پرسیار له کیّ بکهم؟ لهکویّ بگهریّم! چوّن بتوانم قینوّس، نهو فریشته نازهنین و خوّشهویستهی خوّم بدوّزمهوه؟ چوّن!

پارهی خواردنی چینستخانه که م دا و هه نسام، چوومه دهرهوه. له پیش ده رگای چیستخانه که ئیستیکم کرد و چاوم به دهوروبه ری خوّمدا گیرا؛ نهمده زانی له کویی شاره که م! دیسان چوومه وه ژووره وه، له خاوه نی چیستخانه که م پرسی:

– زەحمەت نەبىخ؛ من لە كويم؟

پیش ئەوەى بهیللم كابراى خاوەن چیشتخانەكە ھەست بە ناماقوولیى پرسیارەكەم بكات؛ پرسیارەكەى خۆمم راست كردەوە:

- ببووره، مهبهستم: من لهكويي سانتياگوم؟
 - يەعنى چۆن؟
 - كاتيدرالى سانتياگۆ لەكوييه؟
 - دەستى بۆ لاى راست درية كرد، وتى:
- سێيهم جاده بهدهسته راست بسوورێوه..
 - بەلىر...
- پاشان رێک بڕۊ، ئيتر لهوێ لووتکهی کاتێدراڵهکه بهدهسته چهپ دهردهکهوێ.

له نیوهی ریّگا بووم، ئاورم دایهوه: به دهسته راستما، له دوورهوه، باغیّکی گهورهم کهورته بهرچاو. باغیّکی تابلّیّی قهشهنگ و خوّش دیاربوو. پهشیمان بوومهوه لهوهی بچمه لای کاتیّدرالهکه. له دلّی خوّمدا گوتم «لهوانهیه ڤینوّس بهریّکهوت هاتبیّته ئهو باغه و لهوی بیبینم!». «بوّنا؟».

ههنگاوم هه لننا بهره و باغه که چووم. لیّی نووسرابوو (باغی فریشتان) ههمان ئه و باغه ی قینوّس باسی دهکرد.

باغهکه، جگه لهو دەرگايهي که من دەمويست لێيهوه بچمه ژوورهوه، دەرگايهكي

فەرھاد پيربال

دیکهشی لهوبهرهوه ههبوو که دهیروانییه نیوه مهیدانیکی رازاوهی به گول و گولزار، که لهویشهوه شهقامیکی ئاپوورهی پر له خهلکی لیوه ههلدهکشا بهرهو سهرهوه.

ئهملا و ئهولای شهقامه که، ههمووی ههر قاوه خانه و بار بوون، بهرده رگاکانیان ویزپای سهر شوّسته، کورسی و میزیان تیدا ریز کرابوو. خه للّکی ئهو ناوه، که دیار بوو زوّربهی زوّریان تووریست و گهریده بوون، جووت جووت، کوّمه للّ کوّمه للّ ، لهبهر ههتاوی سهر شوّسته، به دیار بوتلّی خواردنه و دی جوّراو جوّره و دانیشتبوون. ده نگه ده نگیّکی زوّر له و ناوه ده هات، به ته واوه تی له جه ژنیّکی بچووک ده چوو.

له بهرده رگای باغه که راوه ستابووم، ته ماشای ئه و ئاپووره ره نگینه ی بهرده م بار و قاوه خانه کانم ده کرد، پاشان ئاور تکم بو لای باغه که دایه وه، و تم «با جاری بچمه ناو ئه م باغه، پاشانیش ده چم پیاسه یه که به ناو ثه و شهقامه ئاپووره ی ئه ویدا ده کهم»، «به آکو ئه و ئیواره یه به ریخه و تووشی بیم و بیبینم!». «هه بی و نه بی نه گهر ئهم ئیواره یه بو پیاسه ها تبییته ناو ئه م باغه یانیش چووبیته شهقامه که ی نه و به به ناوه ناوه ندی قه ده بالغی شاره که بی !».

لهناو باغه که چاوم ده گیرا و ئهم قسانهم به خوّم ده گوت.

ماوهیهک خوار و ژووری باغهکه گهرام. بهدهم پیاسهوه چاوم به ههر کچیکی بالآ بهرزی قر رهشی توخ، چاو سهوز، ناو قهد باریک بکهوتایه، دادهچلهکام و لینی ورد دهبوومهوه. لهکوتاییدا، دووای گهران و چاوگیرانیکی زور، هیلاک بووم، دلسارد، لهسهر نزیکترین کورسیی لای خوّم دانیشتم. ئاهیکی ماندووی حهسرهتاویم ههلکیشا، وتم:

- دەترسم ھەفتەيەكى دىكەش ھەر ئاوھا لەم شارە نامۆ و نائاشنايەدا ھەر بگەرپىم و چاو بگيرم، بى ھىچ ئەنجامىك!

لهناکاو بریارم دا یه کسه ربچمه ما آهوه، بچم پرسیار له مادام کارلوّس بکهم. پاشان، ههر له شویّنی خوّم لهسهر کورسیه که بیرم کرده و و تم «به لاّم چیی پی بالّیم؟»، «سوّراغی کیّی لیّ بکهم! چوّن؟ خوّ من له ناوی قینوّس – خوّی و باوکی زیاتر له گهلّ ناونیشانه کهی، هیچی دیکه لهباره ی قینوّس نازانم! چی به مهدام کارلوّس بالیّم؟».

لهوانهیه ئهوکاته مهدام کارلوّس، کونجکوّلانه یهکسهر گومانیّکی لهلا دروست بیّت. ئهو روّژه لیّمی پرسی: «تو بوّچی له پاریسهوه هاتوویتهته ئیّره؛ ئاخو ئهم جارهیان ئایا باشتر وا نییه راست و رهوان پیّی بلّیّم که بوّ لای کچیّک هاتووم! بوّ لای ئهو کچهی که تا ئیّستاش ههر نهمدوّزیوه تهوه و هیّشتا له ناونیشانه کهی دهگهریّم؟ نه ع. وای پیّ نالیّم، چونکه ئیتر مهوکاته دهبیّ له نووکهوه ئهو چیروّکهشی بوّ بگیرمهوه که له بهرده رگای ماله کهیاندا له گهل پیرهژنه که بهسهرم هات، پیّویسته باسی ئهوهشی بوّ بکهم که تاکو ئیّستا دوو جاران چوومه ته ماله کهیان و ئاوهای پیّ وتووم. نه د. وا باشتره

پنی بلیم که من نیگارکیشم و له پاریس ده ژیم؛ زانیومه که پاپا دیته نهم شاره و ئیتر شارهکه گهریده و تووریستیکی زوری تنی دهرژی، هاتووم بو ئیره: ههم به سهفهر و ههم بۆئەوەي يۆرترىت بۆ خەلكى توورىست دروست بكەم و كەمىكى يارەم دەست بكەويت. یانیش ده لیم: کاتی له پاریس بووم زانیم که پاپا له ۱۸ و ۱۹ی ئهم مانگهدا سهر له سانتياگۆ دەدات، ئيتر منيش وەك ئەو ھەموو خەلكە، كە لە سەرتاسەرى ولاتانى ئەورووپاوە ھاتوون، ھاتووم بۆئەوەي لە كاتيدرالەكەي سانتىياگىز گوي لە قىسە و فەرمايشتە ئاينييەكانى پاپا رابگرم. وا باشترە قسەكانى خۆم راست بكەمەوە. ئا. پێويسته ههر ئاوها به مهدام كارلوٚس بڵێم. بهڵێ. دوواي ئهوهش ئيتر يهكسهر ستاند و بۆرد و كەلوپەلەكانى نىگاركىتشان بە پشتم دادەم و دىمە دەرەوە، دەچمە بەردەم كاتيدرالهكه: ستاند و بۆردەكەم لەوى، له بەردەم كاتيدرالهكه هەلدەدەم و پۆرتريت بۆ خەڭك، بۆ توورىست و گەرىدەكان دروست دەكەم. ئىتر لەوى، تا خۆر كەوتنان، بەدەم پۆرتریت دروستکردنهوه کات بهسهر دهبهم و چاوهری دهکهم، بهشکو ئیتر لهناکاو ڤينوٚس بەرێكەوت بەوێدا تێـپـەر ببـێت و بمبـينێ! دڵنيـام هەر سـەر لەوێ دەدات و دەيبىنم. خۆ ئەگەر ئەم ئىوارەيەش نەيبىنم، ئەوا شەو دىسان دەچمەوە بەردەرگاكەيان، له زەنگى دەرگاكەيان دەدەمەوە. ناشى دىسان پىرەژنەكە بىت دەرگاكەم لى بكاتەوە! خۆ ئەگەر دىسان ھەر لەوى نەبوو، ئەوا ئىتىر بەدەم پىياسىەكىردنەوە دەچم ھەرچى بار و مه یخانه و دیسکوتیک و مه یخانه هه یه ، یه ک یه ک ههمووی ده گهریم، چاو به ههموویاندا دهگیرم.. ئهمشهو، سبهی، دوو سبهی.. ههر دهگهریم؛ تا دهیدوزمهوه!

خەرىك بوو خۆشى و ئومىدىكىم بە دلدا دەگەرايەوە. ھەلسامەوە سەر پى: بە نيازى ئەودى كە لەسەرەتادا بىچمەوە ماللەوە و مەدام كارلۆس بېينىم. لە دلى خۆمدا گوتىم:

- سانتياگۆ جى ناھىللم. ھەر دەبىي ڤىنۆس بدۆزمەوه.

13

- ئەم خانووە.. شوومە.

لالق، پیاویکی ردین ماش و برنجی؛ ئیواره درهنگ، له مهیدانی بهردهم کاتیدراله که یه کترمان ناسی. من دانیشتبووم پورتریتم بو ئافره تیک دروست ده کرد؛ هات داوای لیم کرد پورتریت یک بو ئهویش دروست بکهم. بهدهم پورتریت دروستکردنهوه کهوتینه قسه کردن و ورده ورده لهوه ده چوو بتوانین له گهل یه کتر ببینه برادهر. له کوتاییدا من ده سهه قی پورتریته کهم لینی نهسه ند، ئهویش داخوازیی لیم کرد که ئهم ئیواره یه بمباته باریکی خوشی سانتیا گو و ده عوه تی ئهو بم! پیم خوش بوو. چووم.

لالق ئادگاریّکی شیّوهی هیندییه سوورهکانی ههبوو، بهلاّم به بنهچه (ئهندهلووسی) بوو. دهیگوت «دوکانیّکی ئهنتیکفروّشیم ههیه لهلای خهستهخانه کوّنهکهی شار.

كرد، من پيشتر همموو چيرۆكەكەم بۆ لالۆ گيرابۆوه. لالۆ ديسان جەختىي لەسەر قسەكەي خۆي كردەو ە:

- ئەم خانووە، شوومە.. شووم!

ئنجا درێژهي پێدا گوتي:

- به گوێي مامي خوٚت دهکهي، جارێکي ديکه ههرگيز له زهنگي ئهو دهرگايه

من وهک مندالیّک له دایکی خوّی بزر بووبی، سهرگهردان، خهریک بوو بگریم. لالوّش به ئاوازيكي پر لاواندنهوه، ئاموّرْگاريي دهكردم:

- ناوبانگی شوومیی ئهم خانووه نهک ههر تهنیا له گهرهکی ئیمه، بهلکو له ههموو سانتياگۆ ئاشكرايە.

بني ئەوەي بمەوى، لە لالۇم پرسى:

- توّ چەند ساللە لەم شارە دەژىت؟

- پەنجا و يەك سالە. ھەمبور خەلكى ئىرە چىبرۆكى ئەفسسورناويى ئەم خانورە دەزانن. تەنانەت واي لىخ ھاتووە كى خەلك، كاتىخ گەنجى وەكىو تۆدىن و دەپرسن «ئەرى فالان مال بۆ لەوى نىن و فالان كەس لەكوپىد ؟» ئىتر وەلامىان نادەنەوە؛ چونكە دەزانن ئيتر ئەو گەنجە خۆى لەكۆتايىدا ماندوو دەبيت و دەگەريتەوە ئەو شوينەى ليوه

له دلّی خوّمدا دەمگوت:

- به لام من له خومه وه نه ها تووم. ڤينوس پيني گوتووم بيم بو ئيره. پهيوهنديي من بهم حەكايەتەوە چىيە؟

- زور کهس واتیدهگهن که ئهم خانووه ئهجندهی لنی بینت، یان هیچ نهبی سیحری لنی

من كاتى خوى كه له هه له بجه ميردمندال بووم، زور لهم جوره قسانهم له پر و پیرهژنه کانی لای خوّمان بیستبوو که فالآنه شویّن ئهجنده ی لیّیه و فیساره مال سیحری لتي كـراوه؛ ئەمــه يەكــهم جـار بـوو – لەوەتەي لە ئەورووپا بـووم – ئەم جــۆرە قــســانە ببيستمهوه؛ زۆرم لهلا سهير بوو!

- هەندى كەسى دىكەش پىيان وايە كە ئەم پىرەژنە - خۆى، سىحرباز بى.

من واقم ورمابوو؛ بيرم دهكردهوه:

لالو زور به بايهخهوه بو دل و عمقلم دهدووا:

فەرھاد ييربال

نه خشمی جوگرافی و پرستکارت و تابلوی دیرین و وینهی کون و شتی ئهنتیک.. به ههرزان دهکرم و به پارهیه کی باش دهیانفرو شمه وه تووریست و پسپورهکان».

- كەواتە، سەبارەت بە كارەكەت، دەبئ سەفەر و ھاتوچۆ زۆر بكەي؟

- بەلىّى. ئەمسەر تا ئەوسەرى ئەورووپا بۆكارەكەي خۆم تەي دەكەم. جارى وا ھەيە وينديه کي يان نه خشه يه کي جوگرافي که له ڤاتيگان دهيگرم، له ههمان روزدا ههر له ئەرىنش دەيفرۇشمەوە؛ ھەندى جارىش پۆستكارتىك يان تابلۆيەكى كۆنى لويسى چواردهههم له لشبوّنه دهكرم، به پارهيهكى زوّر باش به شهيدايهكى ئهو پاشا فهرهنسييه له رۆتردام دەيفرۆشمەوه. ئىدى ئاوھا... دەگەريم.

- تووریست زور دینه سانتیاگو؟

- خراب نييه.

- زۆرتر لەوانەيە بۆ بىنىنى كاتىدراللەكە بىن:

- هەروەها بۆبىنىنى خەستەخانە شاھانەكەي ئىگاس و ئەو زانكۆپەش كە لە سهدهی شازده ههمه وه لیّره دروستکراوه. پاشان کهناره جوانه کانی ئه تلهنتیک و قیگوّ و لاكۆرۆنياش ليرەوه دوور نين.

- كەرەستەي ئەنتىك زۆرتر لەكوي پەيدا دەكەي؟

- له ههموو شوێنێک. به لام بو کرين و پهيداکردن زورتر دهچمه پورتوگاڵ و هوٚڵهندا. پيرێ له ئەمستردام گەراومەتەوه.

- كەرەستەي ئەنتىك و كۆنيان زۆر لێيە؟

- به لني، چونکه پۆرتوگالني و هۆلهندىيه کان ههر له كۆنهوه به دنيادا زۆر گهراون. ئيستاش ناومال و زانكو و تەنانەت دوكانە توحفەفرۇشەكانىشيان ئەنتىكەخانەيەكن بۇ

من ئەو رۆحە سەركىيش و گەرىدەييەي لالۆم خۆش دەويست؛ بە زەردەخەنەيەكەوە پىيم

له كۆتايىشدا ھەر دەگەرێيتەوە ئێرە.

لالوّ، كالاويّكي شيّوهي كالاوي ڤيكينگهكاني لهسهر بوو. لهو وهختهوهي بينيبووم و پیکهوه بووین، ئهو کلاوهی ههر دانهکهندبوو. که ئهم قسمیهم کرد، یهکسهر پیکهنی و كلاوه ڤيكينگييهكهي داكهند، لهسهر ميزهكهي بهردهم خوّى دانا و گوتي:

بەلىّى. ھەموو ئىٽوارەيەك دىم لىرە، لەم بارە تارىكە سەرى خۆم گەرم دەكەم.

باريّکي جواني خوّش بوو، له ژيرزهمينيّکدا.

لهو کاتهی لالق گارسۆنهکهی بانگ کرد و دووهم بوتله شهرابی بـوّ ههردووکمان داوا

- من پێم گوتیت: «تفی له من کرد». به منی گوت: «جارێکی دیکه نهیهیتهوه بهر ئهم دهرگایه».

- پۆلىس دەلىّى: پىرەژنىّىكى بەستەزمانە و خەلىّك وازى لىن ناھىيّىن. ئاوھا وەكو تۆ ئىستا...

- من جيام، لالوّ.. من جيام.

- ئيستا تۆ بۆچى وازى لى ناھينى ؟

- من بانگ کراوم. من کهسیک دهعوه تی نهویی کردووم و ناونیشانی نهویی پی اوم.

لالق لاسميّلني خوّى بادهدا و پيدهكهني:

- ههموو ئهوانهى له دەرگاى ئهو پيرەژنه دەدەن؛ ههمان ئهم قسانهى تۆ دەكەن.

پاشان من چ پهيوهندييه کم بهم پيرهژنهوه ههيه؟

- با!

- چۆن؟

- تۆ گەنجى. جگە لەمەش تۆ ھونەرمەندىت. پياوتكى دلناسك و عاشقىت.

- يەعنى چى؟

یه عنی، وه کو پیم گوتی: ده آین «ئهم پیره ژنه.. سیحربازه»، «دیته خهونت».
 گهنج و هونه رمه ند و عاشقی وه کو تق، هه میشه، ئاسانتر و زووتر ده که ونه داوی وهم و سیحر و جوانییه وه.

لالۆ ھەر دەتگوت كۆنە سىحرباز و جادووگەرنىكە لەگەلىم دەدوى، لىيمى پرسى:

پێم بڵێ: تۆ، حهشیشه دهکێشی؟

۰ جار به جار.

- تەنيا يەك جارىش حەشىشەت كىنشابىت بەسە بۆئەوەى تووشى وەھمىنگ ھاتبىت كە واتىبگەى عاشق بورىتە.

ئهم قسانه ی لالق، لهناکاو، خستمیه گومانیّکی قوولهوه. وای لیّکردم به ههموو ئهو ساته خوّشانه دا بچمهوه که له پاریس، لهگهل قینوّس، له دهعوه ته کهی فیلیپ و پاشان له باره کهی مهیدانی مادلیّن بهیه کهوه به سهرمان برد! بهلاّم ماقوول نییه: چوّن ده کری ئهو ساته خوّشه جوانانه خهیال بن؟ چوّن ده کری ئهو فهموو سهوزاییه رهنگینه ی چاوه کانی، که له بازووه کانی.. خهیال بن؟ چوّن ده کری ئهو ههموو سهوزاییه رهنگینه ی چاوه کانی، که له کاتی جودابوونه و ددا، تنزی تنزی بوّ من ده تکا.. ته نیا و ههمیّک بن! ئهو ههموو قسه

- پیم بلنی، ئەمە چەندەمىن جارە تۆ دەچىتە بەردەرگاى ئەو مالله؟

من فرياى تيّگهيشان له قسه كانى لالو نهده كهوتم، وتم:

-دووهمي*ن ج*اره.

- خەڭك دەڭين تەنيا لە سيپهمين جارى لە دەرگاداندا ريگات دەدا بچيتە ژوورەوه.

- بۆ؟

- كه دەشچىتە ژوورەوە، ئىتر نايەپتەوە دەرەوه.

– نايەيتە دەرەوە؟

- خەڭك وا دەلىين.

من سهرم سورما بوو، نهمده تواني باوه ربهم قسانه بينم:

-ئەمە خورافاتە. چۆن؟

لالۆ، ھەر لە سەرەتاى ئەم باسەوە، ھەستم دەكرد دەيەوى ئامۆژگارىم بكا:

- من خوّم دیومه: نیوهشهوان، سیسارک و دالّی برسی، پوّل پوّل هاتوون، ماوهیهک بهسهر خانووهکهدا سووراونه تهوه، پاشان به قیره قیری سامناکی خوّیانهوه دابه زیونه ته ناو حهوشه که؛ که لاکی بوّگه نبووی ناو ماله که یان هه لگرتووه و له ئاسمانه وه فریّیان داوه ته وه داوه که!

- تۆخۆت ئەمەت ديوه ؟

- بەلىنى. من خۆم ئەمەم دىوه.

- به شهو؟

- به لنى به شهو. نيوهشهويك درهنگ لهم باړهوه ههستابووم و بهويدا تيپهړبووم، به چاوى خوّم ئهمهم بيني.

- پۆلىس قەت نەچۆتە ئەم ماللە و سۆراغى ئەم دياردەيە بكا؟

- پۆلىس گاڵتەيان بەم قسانە دێت!

- بۆچى؟

- پۆلىس دەڭين «خورافاته»!

- چۆن خورافاتە.

- باوەرناكەن؛ دەڭين خورافاتە.

- هيچ قسهيان لهگهڵ ئهم پيرهژنه نهكردووه؟

– کێ؟

- پۆلىس.

- نهێنيي چي؟
- نهينييهک که ئهو له ژباني خوّيدا ئازاريکي زوّري بهدهستييهوه چهشتووه.
- له دلّى خوّمدا گوتم: «لالوّ كه ئهم ههموو دنيايه گهراوه، توّ بلّيّي له دنياي سيحر و سيحربازيشدا شارهزا بيت!». لالو گوتى:
- ئەم پىرەژنە جادووگەرە دەيەوى پىت بسەلمىنى كە ئەمەيە چارەنووسى گەنجىتى: پير دەبىخ. دەيەوى پېت بسىملىنىنى كە ئەمەيە چارەنووسى جوانى: ناشىرىن دەبىخ..
- ياشان گوتى: دەيەوى وات لى بكا باوەر بەوە بھينى كە واقىيعى جوانى و ئاسوودەيى تەنيا وەھميكە.
- به لام من ڤينوسم له باوهش گرت، ماچم كرد. قسهم لهگه لمى ده كرد. زياتر له هه ژده سهعات يێکهوه بووين...
- تەواو. تەواو. تەواو بوو... ناگەرپتەوە. ئەو ئاسوودەييە ناگەرپتەوە؛ ئەو جوانييه نايهتهوه دهست.
- من دەمويست ئەو ساتانەي لەگەل ڤينۆس بەسەرم بردبوون، بۆ لالۆ زندوويان پيشان
- بهلام ڤينوّس بهلٽني يٽدام که يهکتر ببينينهوه، دهعوهتي ئيرهي کردم. به ههمووی، دوو ههفتهیه کنابی. له پاریس به لیّنی نهوهی پیّدام که نهگهر بیّه سانتياگۆ؛ يێكەوە بژين...

لالوّ كونجكوّلانه ديسان ليّمي يرسى:

- ئەمە ئەو شەوە بوو كە حەشىشەت كېشابوو؟
- ئنجا حەشىشەكىشان پەيوەندىي بەمەوە چىيە؟
 - با .
 - چىيە؟
 - تۆخەونت ديوه.
- من له نیگهرانی و شلهژانی خوّمدا به لالوّم گوت:
 - تۆ دەڭيى سەرخۆشىت، لالۆ!
- من پینت ده لیم: من ڤینوسم له باوهش گرت، ماچم کرد، قسهم لهگه لی دهکرد.. زياتر له ههژده سهعات يێکهوه بووين...

خوش و دلنه وازانه!

به خوّمم گوت: پاشان ناونیشانه کهی، که ئیستاش، به دهستی خوّم نووسیم و له دەفتەرەكەمدا ھێشتاش ماوە. ناكرێ. نەخێر.

لالۆ پرسى:

- بير له چې دهکهيتهوه؟

گوتم: یه عنی تو وای دهبینی که من به دهم حه شیشه کیشانه وه نه و کچهم دیبی ؟

- به دووری نازانم.

- بهلام من له ههموو ژبانمدا، هيچ ساتيكي ژبانم، هيندهي ئهو چهند ساتانهي له گهل قینوس بووم، ههستم به هیزی واقیع و جوانیی واقیع نه کردووه.

لالوّ به زەردەخەنەيەك، زور به دلنياييەوه گوتى:

- ههموو حهشیشهکیشیک، دووای خهوبینین، پهکسهر ئهم قسهیهی تو دهکا.

به لالوّم گوت:

- باشه، ئەدى كەواتە ئەم پيرەژنە چۆن ناوى منى زانى؟ چۆن من دەناسى؟

- له بهردهم دهرگاکه ناوی خوّتی هیّنا؟

- بەلىخ. وتى: «دارا... تۆي؟».

لالۆ يەكسەر وتى:

- دەبىنى: ئەو يىرەژنە زۆر باش تۆي ناسىوەتەوە!

- مەبەستت چىيە ؟

لالوّ قەيرىّك بىدەنگ ما، بىرى دەكردەوه. پاشان كونجكوّلانە لىتمى پرسى:

- تۆ لە ژيانى خۆتدا ھىچ ئەوت دىوە؛ ئەوت ناسيوە؟

- نهخير. بهلام راستييه كهي، من دوواتر بيرم ليكردهوه: شيوه و ئادگاري ئهم پیرهژنه زۆر له شیّوه و ئادگاری ڤینوّس دهچیّ. ئهم پیرهژنه ههر دهتگوت ڤینوّسه و پیر

لالوّ په نجه ی شایه تمانی به رز کرده وه و وه ک ئه وه ی نهینییه کی دوزیبیته وه:

- ئيستا تيكه يشتيت؟ ئهم پيرهژنه هاتوته خهونت و خوّى له شيّوهي ڤينوسدا به توّ پیشان داوه.

من خەرىك بوو ميشكم رادەوەستا، بە لالۆم گوت:

- خەونىي چى؟

- ئەم پىرەژنە.. سىيىحىربازە و دەيەوى لۆژىكىكى ژيانت لەلا ئاوەژوو بكاتەوە و

- تۆ شێتم دەكەى! يەعنى چى؟

لالۆ گوتى:

- یه عنی: جوانی و ئاسووده یی و گه نجیتی هه رگیز هه تا سه ر نامیننیننه وه؛ له ناوده چن...

14

لهسهر سیسهمه کهم، و و کاسی دووای خواردنه و دیه کی زوّر – که ههرگیز ناوها پیّی رانه هاتبووم – ، مهست و ماندووی دووای جگهره یه کی خهستی حهشیشه؛ لهسهر پشتم راکشا بووم، به بی نومیدییه وه تهماشای نوقته یه کی بچووکی بنمیی چه کهم ده کرد. لهناکاو، لهودیو دیواری ژووره که مهوه، گویّم له چرپه چرپیّک بوو که ههر ده تگوت له تهنیشتمه وه قسه ده کهن:

- چاوت لێيه؟ دەنگى نەما!

ئەممە دەنگى مەدام كارلۆس بوو، كە لە ھەمان نهۆمى ژوورەكەى مندا دەژيا؛ بە (مەدام تارديۆ)ى دراوسيكەيانى دەگوت:

- ماوهیه ک پیش ئیستا ده گریا. لالانهوه ی روزه رییه ک دهرویشت.

من بهبیرم نهدههاتهوه ئاخو کهی بوو له باری (بوورگوس) لهلای لالوّی تاقه هاوریّمهوه گهرابوومهوه ژوورهکهی خوّم. نهمدهزانی چهند هاوریّمهوه گهرابوومهوه ژوورهکهی خوّم. نهمدهزانی کهی بووه گریاوم؛ بهلام نهوهم بهباشی بهبیر دههاتهوه که خهلک «گهوره و گچکهی خهلکی سانتیاگوّ» به چهپله و هوتاف و خوّههویستییهکی زوّرهوه پاپایان بهری دهکرد.

سێ چوار روٚژێکه نههاتوٚته دهرهوه.

ئەمە دەنگى مەدام كارلۆس بوو.

- يەعنى ھەر نەھاتۆتە دەرەوە؟

ئەمە دەنگى مەدام تاردىق بوو.

- خوّى له كونى ژوورهوه ناوه و نايهته دەرهوه. قەت نەمديوه بيته دەرەوه.

- له دەرگات نەداوه.

- بى فايدەيە.

- چۆن ؟

تەنيا يەك جار؛ بەستر پيٽرێ بوو.

فەرھاد ييربال

- هەموو ئەو ساتە خۆشانەى باسى دەكەى كە لەگەل قىنۆس بەسەرت بردوون؛ لەناو وەهمىخكدا بووى. بە وەهم و خەيال ئەو ساتە خۆشانەى خۆتت بەسەر بردووه. لە كاتى حەشىشەكىنشانەكەدا خەونت ديوه.

– يەعنى ڤينۆس وەھمە.

به لني، ڤينوس وههمينكه و هيچى تر.

- ئەگەر وەھم بیّت، ئەم پیرەژنە چۆن دەزانى كە پەيوەندىيەك لەنیّوان من و ڤینۆسدا ھەبووە؟ منى چۆن ناسىيەوە؟ ناوى منى چۆن دەزانى؟

لالوّ گوتى:

-ئەدى ئەگەر وەھم نەبيت، كوانى قىنىۆس؟ ئەم پىرەژنە بۆچى نەيھىيەت كە تۆ قىنۆس بېينىتەوە؟

راستییه کهی، منیش دهمویست وه لامیک بق ئهم پرسیارانه بدوزمهوه. گوتم:

- ئەم پىرەژنە لەوانەيە پنى ناخۆش بنت كە من بىبىنم، يان لەوانەيە غيرە بكات.

لهو دەمەدا لالو قاقايەكى زۆر سەيرى لى ھەستا. ئەمە يەكەمىن جار بوو لە ژياغدا بىينم پياوتكى بەناوساڭكەوتوو بەم شتوەيە پى بكەنى. لالو، لەنتوان پىكەنىنەكەى خۆى و پىكى شەرابەكەى دەستى، پچر پچر، دەيويست بلىن:

– چ.. ز.. ن؟

بارەكە ھىندە پر غەوغا و ئاپوورە بوو، كەس ئاورى بۆ پىتكەنىنەكەى لالۆ نەدايەوە؛ بەلام لەگەل ئەمەش من دەمويست مەبەستى خۆم بەشىيوەيەكى باشتىر بۆ لالۆ روون بكەمەوە. لەناو دوودلىدا گوتم:

- لهوانهیه ئهم پیروژنه دایکی بیّت، یان خوشکی گهورهی بیّت. یان داپیری! چوزانم. ههر چوّنیک بیّت، دهبی قینوّس خوّی لهم ماوهیهدا باسی منی بوّ ئهو کردبی. چونکه، توّ سهیرکه؛ ئهگهر پهیوهندییهک لهنیّوان ئهم پیروژنه و قینوّسدا نهبیّ، ئهو پیروژنه چوّن ناوی من دهزانیّ؟ چوّن من دهناسیّ؟

لالۆ فرمىيسىكى پىكەنىنە درىر خايەنەكەى خۆى سربىيەوە، تەباى ھاورىيەك كە سالانىكى زۆر دائسۆزى يەكتر بىن، گوتى:

- هاورێي ئازيزم؛ من قسهي خوٚمم کرد. تهواو.

ئنجا ويستى كليل له قسهكاني خوّى بدا، گوتى:

- شتيكي ديكەش ھەيە.

وتم: چييه؟

لالوّ گوتى:

و لهو میوانه بخوا، یه کسه ر شیّت دهبی. ههر میوه یه کیش لهو میوانه، جوّره شیّتییه کی تایبه تی ههیه».

به لالزم گوت: ههموو ئهم شتانه خورافات و قسمى خهلكن.

لالۆ بە تانووتەوە گوتى:

- به لنی؛ بو ئه وه دروستکراون که هونه رمه ند و گه نجی عاشقی وه ک تو چیتر توخنی «جوانی» نه که ون. و انییه ؟

لالوّ كه ههمیشه دهیویست ئاموّرْگاریم بكا. پیّم گوت:

- ههر چۆنێک بێ، سوپاست دهکهم، لالۆ. تۆ ههمیشه دهتهوێ ئامۆژگاریم بکهیت و دلنیاشم تۆ دهتهوێ من بهختهوهر بم؛ بهلام من پێم وا نییه ئهو ڤینۆسهی من و ڤینۆسی پیروژن دوو ڤینۆسی جیا بن. تهنیا یهک ڤینۆس ههیه.

– كام ڤينوّس؟

- ئەو قىنۆسەي من بەدووايدا دەگەريم.

- لالو که ههمیشه به ناواز و متمانهی سیحربازیک قسهی دهکرد، گوتی:

- ئەگەر ئەم قىسىەيەى تۆ چەوتىش بىت، با بىلىيم: راسىتىە، قىبوولىمە؛ بەلام تۆ ھەرگىزاوھەرگىز ئەم ڤىنۆسەت نادۆزىتەوە.

– بۆچى؟

- چونکه تو ناتوانی به قینوس بگهی.

- ئەي؟

- دروستی بکه!

به گازاندهوه به لالوم گوت:

- تۆ ھەمىشە تانووتم لىدەدەيت كە من تەنيا بە وەھم دەتوانم بگەمە ڤينۆس.

- نهخیر، من مهبهستم نهوهیه که تق هونهرمهندیت. تهنیاش هونهرمهند دهتوانی «ڤینوّس» دروست بکات. دروستی بکه! تق ناتوانی به ڤینوّس بگهیت و بیکهیته هی خوّت؛ تو تهنیا دهتوانی دروستی بکهی!

لالو پیکی شهرابه سوورهکهی به دلخوشییهوه ههلدا:

- من ئەم ماوەيە لەگەل تۆ بوومە فەيلەسووف ھێندەى باسى ئەم مەسەلەيە بكەم. من ئيستا زۆر باش دەتناسم: كورى خۆم؛ ئەوەى تۆ بەدووايدا دەگەريخى، تەنيا جوانييه، جوانييه ، جوانييه كى ھونەرمەندانەيە. تۆ كە ھونەرمەندىت تۆ خۆت ئەو جوانييه دروست بكە!

- «ناتوانم. ناتوانم». یهک به دهنگی خوی هاواری ده کرد «ناتوانم. ناتوانم.

- سهری له دهرگاکه هینا دهرهوه و چل و پینج ههزار پهسینتی دامی و گوتی: «بوّ مانگیّکی تر لیّره دهمیّنمهوه. نهمهش کریّی ژوورهکه».

فەرھاد ييربال

- دايناوه ههر ليّره بژي؟

- ئەمەى گوت و دەرگاكەي لەسەر خۆى داخستەوە. نازانم.

بهبيرم دههاتهوه، راسته: رۆژنك من وام به مهدام كارلۆس گوت.

- رۆژنیک جاسووسیکم لهسهری دانا.

مهدام كارلۆس واي گوت.

- ئير!

کوره پارچه له کهی مهدام لۆرەنس، ژیریمی؛ پیم گوت: «ژیریمی؛ ئهم پیاوه بو ههر
 چی شوینیک رویشت و ههر چی شتیکی کرد، بومی بگیرهوه!».

- ئىخ؟

- ژیریمی هاته وه گوتی: هیچی نه کرد. پیکه نیم، گوتم: چوّن ژیریمی؟ گوتی: که له مال ده رچووه ده ره وه، به دو و ایدا رویشت، چوو ستاند و بوّرده که له به رده م کاتید راله که دانا. تا ئیواره دره نگ هه رله وی مایه وه. هه رخه لک ده هاتن و پوّرتریتی بوّ ده کردن. پاشانیش که دنیا مهیله و تاریک داهات، ستاند و بوّرده کهی پینچایه وه و به به ده م که دنیا مهیله و تاریک داهات، ستاند و بوّرده کهی پینچایه وه و به به ده م که دنیا مهیله و تاریک داهات، ستاند و بوّرده کهی پینچایه وه و به به ده ده که دنیا مهیله و تاریک که شده امی (پوتنی قیدرا)، با ره که ناوی (بوورگوس) بوو. لیم پرسی گوتم: ژیریمی، که سی له گه ل نه بوو؟ ژیریمی گوتی: نه خیر، به لام له ناو با ره که اله که لام پیاویکی ردین ماش و برنجیی کلاو به سه ردانیشت، ده سیان کرده شه راب خواردنه وه.

«ژیریتمی» راستی بو مهدام کارلوس گیراوه ته وه: چه ندین شه و بوو، ته نانه ت دوینی و پیریش، خووم به م باره وه گرتبوو؛ هه موو شه ویک، هه ر له کاتژمیر نوی شه وه وه، کاتی له گهران به دووای قینوسدا ماندوو و بیهووده و دلسارد ده بووم، ده چوومه نه و باره؛ به ده م خواردنه وه ی چه ند پیکیکی (مارتینی) و جارجار حه شیشه کیشانه وه له گهل لالو داده نیشتم، تا کاتژمیر یه ک و دووی شه و؛ پاشانیش ئیتر هه لده ستام، ته نیا، بی نومید، بیکه س، ده گه رامه وه ژووره که م.

بهبيرم دي، دووايين جاري لالوّم بيني، لالوّ پيني گوتم:

- دارا؛ هاورتیه کی خوم، که پیاویکی خه لکی گهره که کهه، تهمه نی شهست سالیّک دهبی، ده دیگوت: «ده لیّن: گورستانیکی بچکوله لهناو مالی ئهم پیرهژنه هههه. ههر گوریّکی ئهو گورستانه داریّکی عهنتیکهی لهسهر شین بووه. ههر داریّکیش جوره میوه یه کی سهیری پیّوه یه ». ده یگوت: «ده لیّن: ههر که سیّک ئه گهر بچیّته ناو ئهم ماله

دەنگى مەدام كارلۆس بوو، بۆ مەدام تارديۆى باس دەكرد.

- ناتوانم چي؟

دەنگى مەدام تاردىق بوو لە مەدام كارلۆسى پرسى.

دهیگوت: «ناتوانم وینهی جوانی بکیشم. ناتوانم وینهی جوانی بکیشم»؛ «بهدهم
 گریانهوه ههر هاواری دهکرد».

مهدام كارلوس راستي دهكرد: من ئهو ماوهيه، پينج شهش روزيك بوو خوم له ژوورهوه نابوو، نهدهچوومه دهرهوه: تهنيا رهسمم دهکرد. دهمويست رهسمي ڤينوّس بكهم، دەموپست رەسمى ئەو ڤينۆسە بكەم كە منى لە يارىسەوە ھێنابووە سانتياگۆ و لالوّ پیّی دهگوتم «تهنیا وههمیّکی خوّته و هیچی تر» ، ئهو ڤینوّسهی که ههستم دهکرد له مندالییهوه دهیناسم و خوّشیم ویستووه. رهسمم دهکرد و دهمدراندن. رهسمم دهکرد و دەمـــدراندن. هیچ تابلۆیەک، هیچ نیگاریّک لهو نیگار و تابلۆیانهم تهنانهت مليمه تريّكيش نُهو جوانييه مهزنه يان پيشان نه ده دا كه له خه ياليّ خوّمدا هه بوو. من چەندى دەمكرد و دەمكرد، نەمدەتوانى ئەو جوانىيە دەرببرم كە دەمەويست. ھەستم ده کرد ته نانه تنگارکیشان و هونه ره که شم هه رفریام ناکه ون. کاتن فلیچه و ستاندهکهم بهجی دههیشت و تابلوّکانم ههپروون به ههپروون دهکرد، ئیتر تا سیبارهی نیوهشهوان له باری بوورگوس یان له قاوهخانه و شهقامه کانی سانتیا گو دهمامهوه؛ پاشان سەرلەنوى دەگەرامەوە مال و دىسان دەكەوتمە سەر نىگاركىشان، تا ئەوكاتەي كە ئيتر ديسان برستم لي دهبرا و به تهواوي شل و كوت دهبووم؛ پاشان ديسان دهمدراندن و سهر لهنوي دهستم پي دهكردهوه. به تهواوهتي وهک شينتم لي هاتبوو. به رەسمكردنيش نەبووايه ھەرگيز خەوم لى نەدەكەوت. تاقە سەبوورى و ئومىدىكىشم، كە ههمیشه ئۆقرەپەكى پى دەبەخشىم و سىپەنى پى دەگرتم: تەنيا نىگاركىتشان بوو، نیگارکیشان و بهس؛ که نهویش له دراندن و سهرلهنوی دهستپیکردنهوهیه کی دیکه زياتر، هيچ ئاكاميكي ديكهي نهبوو.

- نیوه شهوی که به هاوار هاوار و گربانی، له خهو راچله کیم. چووم له په نجه ره که ی مهودیوه وه، به دزییه و مهاوار هاوارهی له چییه و چی ده کات؟.. له ناکاو، چی ببینم!؟

مهدام کارلۆس بۆ مهدام تارديۆى دەگيرايهوه.

- چې دهکرد؟

- ئەوكاتەى من گەيشتمە بەر پەنجەرەكەى، دىتم يەكسەر سەتلىّىكى پى لە بۆيەى سوورى، بە ھەر دوو دەستى خۆى ھەلگرت و كىردى بە سەروگويّلاكى خۆيدا.. پاشان سەتلىّىكى دىكەى زەرد و سەتلىّىكى دىكەى شىن.. ھەر ھاوارىشى دەكرد «من ناتوانم،

من ناتوانم، من ناتوانم». ئنجا لهكۆتايىدا چووه بەر ئاوينىدى ژوورەكەى خۆى و، لەسەر يەك چۆك ھەرەسى ھينا، سەروقىۋى خۆى دەړنىيەوە و دەيكىيشا بە سەرى خۆيدا. دەگريا. گالتەى بە خۆى دەكرد. بەدەم چەمۆلە لەخۆ گرتنەوە بۆيە رژاوەكانى سەر لەشى خۆى لەخۆى ھەلدەسوو. خۆى رەسم دەكرد.

مهدام كارلوّس راستى دەكرد. من پيّم سهير بوو: ئهو ژنه چوّن تاقهتى ههبووه لهو ههموو ساته جوّراوجوّرانه و بهم ههموو وردبينييهوه خوّى له من مات بدا!

- شەويتكى دىكە دىسان بە دەنگى گريانتكى لەناكاوى ھەستامەوە. زەندەقم چوو.
- بەستەزمانە خەونى ديوه. كويرايى دايكت دايه؛ غەرببه؛ بەدەم خەونەوە ھاوارى كردووه.

دەنگى مەدام تاردىۆ بوو؛ ديار بوو بەزەيى پيمدا دەھاتەوه.

من ئهو شهوه، به بیرمه: خهونم نهدیبوو، بهپنیچهوانهوه لهو کاتهدا له گهرمهی هوشیاری و ههستپیکردندا بووم؛ بهلام له گهرمهی نائومیندی و ههستی بی توانایی خوّمدا تووشی فیگارییه کی کوشنده هاتم! قوماشی تابلوّکهم، به چپنووک، به ددان، به گاز، به چهقوّ.. جیپ به جیپ کرد و هاوارم دهکرد: چونکه دیسان بینیم ئهو تابلوّیهی کردوومه ههرگیز نهیتوانیوه تعجیبر لهو جوانییه مهزن و پایهدارهی ناو خهیالی خوّم بکات؛ تهنانهت سانتیمهتریّکیش جوانیی ئهو قینوّسهی دهرنهبریبوو که من دیبووم.

ههر چۆنتک بنی، سهره رای هه موو ئه مانه ش، له و کاتانه دا، باوه ر و خواستی هونه رمه ندانه میننده به هیز بوو؛ واتیده گهیشتم ئه گهر خودی فینوس له سانتیاگو نه شبینمه وه، به لام له ناکامدا ههر ده توانم تابلویه کی ئه و تو دروست بکه م که جوانیی فینوس به رجه سته بکات. ئه م باوه ر و متمانه یه دلی خوش ده کردم و سه بووری ددایه و دد ایه و د.

- ئەگەر ئاوھا بروا ئەم پياوە رۆژنىك شنت دەبى.
 - من شهوێک بينيم.

ئەمە دەنگى مەدام تاردىق بوو، درىترەى پى دا:

- من لهناو دهرگای خوّمان بووم: کاتی دهرگاکهی کردهوه، به بهردهم شوققهکهی تیهمهدا تیپه په بوو، به بهردهم شوققهکهی تیهمهدا تیپه په بوو، بهسهر قالدرمهکاندا سهرکهوت: هیّنده سهرخوّش بوو، قاچهکانی زدویی نهدهگرت. پیاویکی کوّک و جوانیشه؛ دهزانی؟

- پياويکي کەشخەيە. بەلىي.

ئيّوارهيه ک لالو گوتي: وهره ناوله پت بخويّنمهوه!

گوتم: دەي.

لالوّ تهماشاي ناولهيي مني دهكرد، گوتي:

فەرھاد پيربال

ده یگوت: ئهو وهخته ی من گهنج بووم، له ههمان ئهو گهره ی و له ههمان ئهو کولانه ی باسی دهکهیت، دهیانگوت کچیک ههبوو، فیعلهن، ناوی «ڤینوّس» بوو؛ کچی دکتوّر ئيستيبان؛ زۆر جوان بوو.. خەڭكى گەرەك ھەمووى باسى جوانىيى ئەو ڤىنۆسەيان دەكرد. بەلام زياتر لە حەفتا سال پيش ئيستا؛ نەك ئەمرۆ.

- من بهبیرم نایه، نازانم؛ بهلام مهدام سیمونیش ههر ئهم قسمیهی توی دهکرد. دەيگوت: حەفتا سالنىك يىش ئىستا؛ راستە: كچى دكتور ئىستىبان ناويك، ناوى قینوس بووه و زور جوان بووه؛ مالیان لهلای کهنیسه کهی سانت ژاک بووه. ههموو خەڭكى سانتياگۆ باسى جوانيى ئەو ڤينۆسەيان كردووه. خەڭكى يىر لەبىريانە. حەفتا ساليّک ييش ئيستا، نه ک ئهمرة.

مهدام تاردیق توومهز دووای پرسیارکردنهی من، چووه پرسیاری له مهدام سیمون كردووه، ئەويش وەلامى داوەتەوە و پاشان نەشھاتووە وەلامەكە بۆ من بگيريتەوە؛ كهچى ئيستا هاتووه بۆ مەدام كارلۆسى باس دەكا!

حەفتا سالْیّک پیش ئیستا، نەک ئەمرۆ!

من لهودهمه دا بيرم له قسمكاني مه دام كارلوس و مه دام سيمون ده كردهوه. نهم دوو ژنه له زمانی خه لکهوه و بهینی بیرهوه ربی باوانی خوّیان پیّیان وابوو که حهفتا سالیّک پیش ئیستا (نهک ئهمرق) کچیّکی زور جوان به ناوی ڤینوّس ههبووه و کچی دكتور ئيستيبان بووه! سهيره، لالوّش، ئهو شهوه كه سهرخوّش ببوو، ههمان شتى پي

پیرهژن خودی ڤینوسه و پیر بووه.

ههر چهند بیرم لهم قسانهی مهدام کارلوّس و مهدام سیموّن و لالوّ دهکردهوه و ئهو ساته خوّش و پر ئاسوودەييانەم دەھينايەوە پيش چاوى خوّم كە لەگەل ڤينوّس بەسەرم بردبوو؛ بۆم وەديار دەكەوت كە ئەو ژيانە خۆشەي رابردووم لەگەل ڤينۆس (ئەگەرچى وهم و خهیالیکی ئهفیوونیش بووبیت به رای ئهوان) سهدان جار واقیعیتر و لوّژیکتر و ماقوولتر بۆ باوەركردن دەھاتە بەرچاو، لەچاو ئەو ھەموو قسە ناماقوول و نالۆژىك و ناواقیعییانهی ئهوان دهیانکرد. چونکه ئهم قسانهی ئهوان دهیانکرد، به هیچ شیّوهیهک نه ده چووه عه قله و ه و لوّريک نه بوو. ئهمه شتيکي ناماقووله و ناچيته عه قلهوه که ڤينوٚس له ماوهيه كى هينده كورت و كهمخايهندا ئهو ههموو گهنجيٚتى و جوانييهى ويران بووبیّت و ئاوها پیر و پهژمورده پیّشوازیم بکات! گهنجیّتی و جوانی، چوّن دهبیّ ئاوها

باشه، ئەدى پيرەژنەكەي بەردەرگاي مالى ڤينۆس، ئەدى ئەو - خۆى؛ بۆچى پيمى گوت: «ئەو ھەموو ماوەيە لە كوئ بووى؟». پيرەژنەكە زۆر بە توورەييەوە ئەم پرسيارەى لني كردم. به دهنگينكي توند و توورهوه گوتي: فەرھاد ييربال

- تۆ، خودى جوانيى خۆت تووشى نامۆيى و مەرگەساتى كردووى؛ دەزانى؟ وتم: چۆن، لالۆ؟

وتى: تۆلە جوانىي يياوانەي خۆت و كەشخەيى خۆت زۆر دلنىيايت..

- ئچى؟

- ئەمـه وای لیکردووی ھەست بکەیت کـه ھەر ئافرەتیک ئەگـەر ماچیکتی پی بهخشى، ئيتر ئهم ئافرهته دهشيّت ههموو قوربانييهكت لهپيّناو بدات و تا ههتايه ههر شهیدا و دلسوزت بیت و تاکه نایدیالت مینیتهوه.

- كەچى لەكۆتاپىدا دەبىنى: لە چۆلى قولفەدا بەجىنماويت، تەنيا و كەساس! ئەو ئافرەتە بەجينت ديلني و جاريكى ديكه نايەتەوە بە لاتا. تۆ تەماشا دەكەي: ئەو جوانى و خۆشەويستىيە زووگوزەرە لە وەھمينک زياتر ھيچى ديكه نەبووه!

- من تيبينم كردووه، مهدام كارلۆس؛ هونهرمهند زۆربهيان جوانن. دهليني ههر جوانييه كهيانه دوبانكاته هونه ومهند.

ئەمە دەنگى مەدام تاردىق بوو.

ديار بوو مهدام تارديق هاتبووه نهوّمي سيّيهم، بوّلاي مهدام كارلوّس.

پیم سهیر بوو: دیواریکی ئهستوور له نیوان ژوورهکهی من و ژوورهکهی مهدام كـارلوّسـدا هـەبوو، بەلام لەگـەل ئەوەش چرپە چرپى ئەم دوو ژنـە بەناوسـالْكـەوتووە، لەو ديوهوه، لهتويّي ديواره ئهستـوورهكـهوه، ئهو شـهوه، زوّر ئاشكرا، زوّر بههيّـز له گوێچکهمدا دەزرنگايهوه.

- مهدام سيمون دهيگوت: مهدام كارلوس، سويند به ئينجيل دهخوم، ئهم پياوه کریچییه تازهیهی تو شیّته!

- منیش وام پنی گوت. گوتم: چون؟ بوچی شیّته؟ دهیگوت: نُهو روّژه بینیومه: مندالْیّکی کوّلانهکهمانی راگرتبوو، لیّی دهپرسی «توّ مالّی ڤینوّس پیّ نازانی؟»، منداله که شده ده یگوت «فینوس کی؟»؛ گویّم لیّ بوو ئه ویش گوتی «فینوّس، کیچی دكتۆر گۆرباشق ئيستيبان. مالى لەلاى كەنىسەى سانت ژاكە». شيتە. تەواو نىيە. منداله که ههر رایکرد. وابزانم ترسا.

- ئەرى بەراست، لە تۆشى نەپرسيوه؟

مهدام تاردیو ئهم پرسیارهی له مهدام کارلوس کرد.

- من پيم گوت. گوتم: له زهماني پيش جهنگي ناوخودا، باوكم دهيگيرايهوه

- به لام من، سهيره؛ لالق، ناونيشانيم پٽيه... ناونيشان.
- کنی پیمی داوی؟ کنی توی تووشی ئهم شوینه نهفره تلیکراوه کردووه؟ ئهوه کییه توی رهوانهی ئهم چلپاوه رهشه کردووه؟
 - فريشته په که . .

لالو ديسان تووره، گوتي:

- نەختر.. ئەھرىمەنتكە!

من لهو دەمەدا دلم له هەموو كاتيك غەمگينتر، گوتم:

- ئەگەر فریشته بیّت یان ئەهریمەن، لالق؛ تەنیا ئەو دەتوانتى ژیانم ئاسوودە و رۆحم رزگار و دنیام رووناک بکاتەوه..

ههستم كرد لالوّ دهيويست وه ك باوكيّك قسهم لهگهل بكات:

کوری خۆم، تۆ ئەسلەن خەلكى رۆژھەلاتىت.. پىتم نالىنى چى تۆى گەياندۆتە ئەم
 بنى دنيايه؟ ئەمە ئەورووپايە، رۆلەكەم.

هەستم دەكرد لالۆ باسى ڤينۆس يان پيرەژنەكەم بۆ دەكات:

- ئەم ئەورووپايە ھەزارى وەک تۆى قىووت داوە! ئەم شىوينىە نەفىرەتلىپكراوە شىيىتت دەكا؛ دەتكوژى. وازى لىي بىينە و بگەرپيوە ولاتى خۆت!

گوتم: ئهم ماله! مالني ئهم پيرهژنه! مالني ڤينوّس! شيّتي كردم!

لالۆ گوتى:

- مالّی ڤیننوسی چی و مالّی پیرهژنی چی، کوړم؟ ئهمه ئهورووپایه! توٚچ کارت به نهیّنی و سیحر و خهراباتهکانی ئیرهوه ههیه؟ ئهمه ئهورووپایه!
 - ئەوەى ناونىشانى ئىرەى پى داوم، خۆشى دەويم، بەلىننى داومەتى ...
 - ئەمە ئەورووپايە، كورم...
- «ئیره ئەورووپایه. چلپاوه. درۆیه. وههمه. ئیره تهنیا وههمیکه». وهک پلنگیک له ژووریکدا بهسترابیتهوه و هاوار بکا، ئاوا یهک به دهنگی خوّی هاواری دهکرد. ئیتر شیّت بوون لهوه زیاتر چیی تری دهویّ، مهدام کارلوّس؟!

دەنگى مەدام كارلۆس بوو، بە مەدام تاردىۋى دەگوت.

- جنێوی به ئهورووپا دهدا؟
- رِوْژ لهدووای رِوْژ زیاتر عمقل و همستی خوّی لهدهست دهدا. من وا همست دهکهم. بهتایبهتی لهم دوو رِوْژهی دوواییدا هیچ رِهفتاریکی به رِهفتاری مروّقیّکی ئاسایی

- ئيستا چيت دهويٚ؟!

پیرهژن، گۆچانه سووره خوارهکهی رووهو سنگم، بهدهم گریانهوه، ههر دهیقیژاند:

- دووای ئهو ههموو ساله، دهتهوی هیشتا ههر چاوهریت بکا ؟!

ئهم قسانهی پیروژن، له ههموو جاریکی بیرکردنهوهی پیشووم زیاتر دائی رنهک دهدام؛ خهریک بوو عمقلّی لهدهست دودام. ورده ورده دهگهیشتمه ئهو باوه روی که به خوّم بلیّم:

-لالۆ راست دەكا: پيرەژن خودى ڤينۆسە و پير بووه..

لالو دەيگوت:

- چونکه جـوانی و ئاسـوودهیی و گـهنجــێــتی ههرگــیــز ههتا ســهر نامــێنێننهوه؛ لهناودهچن...

15

- ئنجا بەراستى ئەمە سەير نىيە؟

ئەمە دەنگى مەدام تاردىق بوو.

- چي؟

- تۆ لە پارىسەوە بێيت سۆراغى كچێك بكەيت كە حەفتا ساڵ پێش ئەمړۆ ماڵيان لەلاى كەنيسەكەى سانت ژاك بووبێت!؟ ئەمـە شێتى نيـە؟ ئەمـە يەعنى چى؟ وەلآ مەدام سيمۆن ھەقيەتى كە دەڵێ: ئەم كرێچييە تازەيەت شێتە.

من له ماوهی ئهو چهند روزهدا، لهنیتوان بهرداشی قسه کانی لالو و قسه کانی ئهم رانانه و قسه ی خه خه که تیدا و نانه و قسه ی خه نانه و قسه ی خه نانه و قسه ی خه نانه و درده ورده هستم به شتیک ده کرد که له دهماغ و میشکمدا تیک ده چوو. هه ستم به «که میک شیت بوده» ده کرد.

لالق ئەو شەوە پنىي گوتم:

- كورى خوّم، به گويمي من بكه! واز لهم عهشقه وههمييهت بينه!

من نهمده توانی جوانیی قینوّس، به لیّنی قینوّس، ئه و ههموو میهرهبانی و خوّشه ویستیهی که من بینیبووم لهبیر خوّمیان ببهمهوه. دلّم توند ببوو. حهزم دهکرد وه ک مندالیّنک بگریم و بلیّم:

- ناتوانم

لالوّ هەندىّك لىم توورە بوو:

- كەواتە پۆلىس ناھەقى نىيە كە دەڭى: خەڭك خۆى واز لەم ماڭە و لەم پىرەژنە

Santiago De Compostela

لهوانهیه بیدوزمهوه». چووم ریبهری ناونیشان و ناوی شهقامه کانی سانتیاگوم بوّی هیننا، هیننده ی گهرام و گهرام نهو ناونیشانهم نه دوزییه وه. ماوهیه ک داما، پاشان لهبهر خوّیه وه ئیستیّکی کرد، وتی: «نازانی نهم مالّه کیّن؟». وتم: «کام مالّ؟». وتی: «نهم مالّه ی که لهم ناونیشانه دا نووسیومه»: منیش تهماشای ناوی خاوه ناله کهم کرد (دکتور گورباشو ئیستیبان). وتم: «نه منایانناسم». وتی: «ههر قهت ناوت نهیستون؟».

- لينت نه پرسي «ئهو ماله كين؟ چن؟».
 - با.
 - وتى: چى؟
 - وتى «منيش نايانناسم».

لهو دەمـهدا مـهدام كـارلۆس و مـهدام تارديۆ پێكهوه به دەنگێكى زۆر بهرز دايانه قاقاى پێكهنين، ئينجا مهدام كارلۆس، بهدهم پێكهنينهوه درێژهى پێدا، وتى:

- پێم دهڵێ «من تهنیا کچهکهیان دهناسم». وتم: «کام کچ»؟ وتی: «ڤینوّس».
 پێکهنیم، وتم: «نایناسم».
 - ليت نهيرسي ئهو كچهيان چۆن دەناسى؟
 - مهدام تاردیق ئهم پرسیارهی له مهدام کارلوس کرد.
- با. له سهره تادا وتى «دهزگيرانمه» پاشان شله اوري «نه، تهنيا هاوريمه». ده لاخ «له ياريس ناسيومه».
 - لهوانهیه درو بکا ، مهبهستی دیکهی بهو ماله ههبی.
- ئینجا تو راوهسته! لیّم پرسی «ئهو کچه خوّی ئهم ناونیشانهی پیّ داوی؟». وتی «ئا». و تم «ئهی چوّن نایدوزیتهوه؟!» وتی «نایدوزمهوه». پاشان ئیتر، ههستم پیّی کرد، یه کجار شپرزه و نیگهران دیار بوو، لهناکاو دهفتهره کهی خسته وه باخه لی خوّی و لهبهرخوّیهوه و تی «دهچمهوه لای پیروژنه که». منیش چیتر نهمتوانی خوّم لهبهر ئهو دیمه نه سهیر و سهمهرهیه رابگرم، له قاقای پیکهنینم دا، وتم «کام پیروژن؟». وه لاّمی نهدامهوه، وه ک شیّت، به پهله پرووزی رویشته دهرهوه.
 - سەيرە!
 - تەواو نىيە، نەء.
 - به منى دەگوت «هاتووم ليره سهر له هەڤالينكم بدهم».
- كـهچى به منيـشى دهگـوت «هاتووم ليّـره پۆرتريّت بۆ خـهلّک دروست بكهم و پارهيهكم دهست بكهويّ».

فەرھاد ييربال

ناچێ. دەترسم لەكۆتايىدا شێت ببێ. چەندىش خۆمى لێ مات دەدەم، قەت نەشمدىوە بێته دەرەوه. نازانم چ وەختێک دەچێته دەرەوه!

گويّم هه ڵخستبوو بزانم مهدام تارديوٚ چي وه لاّم دهداتهوه. هيچي نهوت. ئنجا مهدام کارلوّس گوتي:

- من یه کهم روّژ کاتی له ویستگهی شهمهنده فهره که بینیم و کلیلی ژووره کهم دایه، ئاوها نهبوو: پیاویکی زوّر هیّمن و ماقوول دیار بوو.
 - منیش و ا ههست دهکهم. تهنیا لهم ههفتهیهی دوواییدا وای بهسهر هاتووه.
 - داينابوو ههر شهوينک و دوو شهو ليره بمينيتهوه، ها؟
- ئاخر، پاش نیوهروّی روّژی دووه م تهلهفوّنی بوّکردم. وتی: «مهدام کارلوّس، دوو سی شهوی دیکهش ههر لای ئیّده دهمیّنمهوه. وتم: باشه، تهلهفوّنه کهی داخست، سی چوار سه عاتی پی چوو، دیتم ئه مجاره یان هاته مالهوه، یه کسه ربی سی و دوو خوّی کرده ژووره وه، وتی: «ببوره مهدام کارلوّس، پرسیاریّکم ههیه». من شاهرام، به مههه سهیه وه کرده ژور نائارام به مههه په دیرد، رونگی وه ک په لکه پیاز زورد هه لگه رابوو، زوّر نائارام و ماندوو دیار بوو، وتم: «فهرموو، خیره!؛». ده فته ریّکی چکوّلانهی، به پهله پوووزی له باخه لی خوّی ده رهیّنا و لا په رویه کی عه نتیکهی له ناو ده فته ره کهی خوّیدا بوّم کرده وه پیّی نیشان دام. لا په روکه نازانم به چ زمانیّک نووسرابوو! ئه و پیاوه فه ره نسی نییه، توّ ده زانی؟
 - بەراست؟
 - فەرەنسى نىيە! نەء.
 - به قسهى خۆى، به منى دەگوت كه له پاريسهوه هاتووه.
 - درة دهكا، له پاريسهوه نههاتووه، له ولاتيكي ديكهوه هاتووه.
 - چۆن دەزانى؟
- خهت و نووسینه کهی، خهت و نووسینی فه رهنسی نهبوو. نازانم چ خه تیک بوو؟ له خهتی عاره بی ده چوو.
 - لەوانەيە عارەب بى.
- نه ، سهر و سه کوتی به عاره بان ناچیّ. ئیدی ئه و لاپه ره عمنتیکه یه خسته به رده مم. په نجه ی خسته سهر ناونیشانیّک که ته نیا هه ر ئه و به لاتینی نووسرابوو، ئه ویش به خه تیّکی شهره پشیله ی زور ناخوّش، زوّر به زهحمه ت برّم ده خویّندرایه وه.
 - ناونیشانی کی بوو؟
- منیش نازانم. پیّم ده لّیّ: نَهم ناونیشانه پیّ نازانی؟ منیش له ناونیشانه که ورد بوومهوه (شهقامی پهرهدیس. خانووی ژماره ۹). پیّم وت «پیّ نازانم، به لام راوهسته،

مهدام كارلوس راستى دەكرد: هەناردمى بوّ لاى مهدام ميّلاگاى فالْگرەوه. مهدام ميّلاگا، ژنيّكي ئەسمەرى جوان، گۆشتن، سەرى كەپووى زۆر درشت كوترابوو؛ چل و چوار کهزیهی دریّژی زوّر وردی زهردی سیحربازانهی بهردابوّوه. تهشک و دامهنیّکی تهواو قەرەجانەي ھەبوو. ئەو جلە رەنگىنە پەلكەزىرىنەييەي، زۆرى لى دەھات. لە ههمووي سيحراويتر چاوهکاني بوون که وهک چاواني ههڵۆ بهردهوام ليم ورد دهبوونهوه.

له مهدام میلاگام پرسی:

- من دەممەوى ئەوە بزانم: ئايا جگە لەو پيرەژنە كەسى دىكە ئەمرۆ لەو خانووە

- من پيشتر پيم وتي: نهخير. بهلام ده لين: حهفتا ههشتا ساليک پيش ئهمرو كچێكى زور جوان، كچێكى زور بەدەو لەوێ دەژيا، دەلێن ناوى (ڤينوٚس) بووه. ئەمروٚ ئهم کچه لهوی نهماوه، کهس نازانی چی بهسهر هاتووه و بو کوی چووه! تهنانهت ده لیّن كه ئهم پيرهژنه بۆ خۆيشى نازانى.

- نالينن ئهو پيرهژنه چيي ئهو کچه بووه؟

- هەندى كەس دەلىين دايكى بووه، هەندى خەلكى ترىش دەلىين «نا»، ئەو پىرەژنە ههمان كچهكهى ههشتا سال ييش ئيستهيه.

ئەمە چۆن دەبىخ! ؟

مهدام میّلاگا، داویّکی رهشی دریّژی به دهمهوه گرتبوو. دهستی چهپی گرتبووم و تەماشاي ناولەپى دەكردم، ليمى پرسى:

- تۆكاتى بۆيەكەمىن جار چاوت بەم پىرەژنە كەوت، ھەستت كرد كە دەيناسىت، یان پیشتر دیوته؟ تهماشای ناو چاوم بکه!

لهو دەمەدا مەدام مىيلاگا وەك ھەلۆيەك تەماشاي ناو چاومى دەكرد. دووبارەي کردهوه: تهماشای ناو چاوم بکه!

گوتم: بەلنىّ. تەنانەت پىيرەژن بۆ خۆيشى، بىي ئەوەي ھىيشىتا من ناوى خىزم بە ئەو

مهدام میلاگا چهپکیک لهپکه و مازی و خهناوکهی قهرهجانهی به گهردنی خوّیهوه شۆركردبۆوه. لەو دەمەي كە من ئەم قسەيەم كرد، ليني ورد دەبوومەوە: تابلۆيەكى جوانى نەريمانى ھاوريم بيركەوتەوە كە لە پاريس بە قەد ديوارى مالەكەي خۆيانى ھەلۇواسيبوو، دەيگوت: «ئەمە دايكمە».

مهدام ميلاگا گوتي:

- كورى خوّم، كورى شيرينم؛ توّ جادووت لني كراوه.

- به لام ئاخر من كچهكهم بينيوه، قسهم له گه لني كردووه.

فەرھاد ييربال

- ژوورهکهی پر کردووه له بوّرد و ستاند و پاستیل و رهنگ و کارتوّن و قوماش و زهیت و تابلوی پارچه پارچه کراو. عمینهن ژووری شیتانه.

- به لام درو ده کا: بو پورتریت و پاره پهیداکردن نه ها تووه بو ئیره، ههر بو ئه و کچه هاتووه. عاشقه.

مهدام کارلۆس ئەمەي گوت.

پاشان گويم له مهدام تارديو بوو، گوتى:

- مهدام كارلوس، من پيم وابي: هونهرمهند و نيگاركيش و ئهم جوّره پياوانه.. ههموويان ههروا شيّت و ييّتن.

- ئەو رۆژە دەيگوت: شەو لە بارى كۆلۆمبيەكاندا جانتاى پارەيان لى دزيوم.

- بەلىخ. دەيگوت (٤٠٠٠٠) يەسىنىتى تىدا بووه.

- لەوانەيە راست بكا. پياويكى ھەندىك خۆنەويست ديارە.

- نه، سهرخوش بووه، ئاگای له خوّی نهماوه و ونی کردووه.

- بيّگومان. پياو ئەگەر سەرخوش نەبى، چۆن جانتاى پارەى خۆى لىي ون دەبىي؟

- راستیه که ت دهوی، مهدام کارلوس، ئهم جوره پیاوانه زیاتر جیکای بهزهیی هاتنهوهن نهک رق لني بوونهوه.

پاشان مەدام كارلۆس گوتى:

- من وابزانم سبهيني پيي ده ليم كه چيتر رازي نابم ئاوها بمينيتهوه. ئهو ههموو ناله و فیغان و دهنگه دهنگ و ههرایه..

- كچن، ئاخر گوناحيشه دەرى بكەي..!

- ژوورهکمهی پر کردووه له بویاغ و پارچه پهروک و رهنگ و پارچه کارتونی دراو! ههر پارچه تابلزیه کی دراو له شوینیک کهوتووه. ئهو ژوورهی که بزیم ریک خسبوو، كردوويەتيە شێتخانەيەكى بچووكى رەنگاورەنگ. زېڭخانەيەكە بۆخۆي! كێ ھەموو ئەمانەي لى قبوول دەكا ؟ سەرەراي ھەموو ئەمانەش، تاكو ئىستا من نازانم تا كەي ھەر ليره دەمينيتهوه؟ ئەتوارى عەنتىكە و سەيرىشى ھەيە؛ ئەو رۆژە ھاتووە دەلىن: مەدام كارلۆس، تكات لى دەكەم، «خەرىك بوو دەستىم ماچ بكا» توخوا ژنيكى فالْگرەوەم پیشان بده! پیکهنینم پیی دههات و بهزهییشم پییدا دههاتهوه: بهراستی گوناح دههاته پیّش چاوم. کچیّ ئاخر گهنجه و تووشی دەردی خوّی هاتووه. خوّ دیاره. وتم: چی؟! وتى: دەلنين: «سانتياگۆ پرە لە ژنه قەرەجى فالنچى و بەختگرەوە. دەمەوى بەختى خۆم بخويّنمهوه». چي بكهم! ناردمه لاي مهدام ميّلاگا.

Santiago De Compostela

- ئەم وەھمە چىيە؟
- ماددییات نییه. سهرتاپای رووناکی و خیر و جوانی و سهفایه. به لام لهم نزیکانهی خوّت و لیره ههرگیز دهستت ناکهوی: تمنانهت له همموو ئهورووپاش دهستت ناکهوی.

مهدام میداگا پشته چاوه کلریژه کانی ده تگوت پیستی ئهستووری جوانی رهشماریکه. زور باریکبین له ناوله پم ورد ده بوه.

- کوری خوّم.. تو گەلیّک ولاتانی دیکهی ئهم ئهورووپایه تهی دهکهی، گهلیّک شار و ریّگهوبانی دیکهش پهی دهکهی. لهو ریّگهوبانه ئاوارهیهی عهودالبوونی خوّتدا، هیچ دوور نییه روّژیّک (پیّش درانی پیّالاوهکانت) به حهسرهتی «ڤینوّس» سهربنیّیتهوه.... ئهمهش چارهنووسی ههموو هونهرمهندیّکه.

۱۹۸۹ – ۱۹۹۸ یاریس

- ئهم رِوْمانه له ۱۹۸۹ ۱۹۹۱ له پاریس نووسراوه. له ههولیّر له سهرهتای ۲۰۰۲ پاکنووس کراوه.
- چەند كۆپلەيەكى شىعر كە بەكارھاتوون، بە دەسكارىيەوە، لە دىيانى (زەردك)ى د. ئەحمەدى مەلا وەرگىراون.
- ئەو ناوانەى لەم رۆمىلانەدا بەكسارھاتوون، وەك ناوى كەسايەتىيەكانى ھەموو چيرۆك و نۆڤلىتىتىكى دىكەم، دروستكراوى خۆمن: لە واقىعدا نىن، يان ئاگام لىي نىيە ھەبن.

فەرھاد ييربال

- خەيال بووه. لەوانەيە بە خەيال غەربېيى خوشكىكى خۆت كردبىت و واتزانىبى ئەم كچەيە.
 - ماچیم کردووه، شهو و روزژیک پیکهوه بووینه، پیاسهمان پیکهوه کردووه...
 - تەنيا وەھمينک بووه و ھيچى تر.
 - چۆن؟!
- لهوانهیه کۆنه دەزگیران یان خۆشهویستیکی خوّت بووبیّت و واتزانیبی ئهم کچهیه.
 - ئەدى بۆچى، چۆن ئەم ناونىشانەي ئىرەي پى داوم؟
- هەمــوو ئەوكـەسـانەي جادوويان لىخ دەكـرى يان خــەونيــكى ناخــۆش دەبيـىن؛ ئەم پرسيارانە دەكەن، رۆلەي شيرينم.

– سەبرە!

مهدام میلاگا، دووباره، ئهم جاره دهستی راستی گرتم؛ کهوته خویندنهوهی ناولهپم:

- ئەم كچە خولقاوى بىرى خۆتە. تۆ بە خەيال جيھانىكى مىھرەبان و ئاسوودەت لەو كچەدا بۆ خۆت دروست كردووه و ھاتووى لىرەدا بە دووايدا دەگەرىيى.

من خەرىك بوو لە بەرامبەر قسەكانى مەدام ميلاگا دلم شەقى دەبرد. ئنجا لەناكاو لىتمى پرسى:

- تۆ تەمەنت چەندە؟

گوتم: سي و دوو ساله. بۆ؟

مهدام میلاگا به زهردهخهنهیه کی دایکانهوه گوتی:

- تو ههرگيز نهدهبوايه له كهسوكارى خوّت جيا ببيتهوه! بهتايبهتيش له دايكت.

وتم: بۆ؟

مهدام میّلاگا به په نجهی شایه تمانی تنوّکیّک کلی له قولینچکهی چاوی چه پی خوّی دهسرییهوه، غهمگینانه، گوتی:

- کورِم، تۆ زۆر لەوە ناسکترى که بتوانى له دوورەولاتى و غەرىبىدا به بێکەسى و بەبى خۆشەويستى بژيت.

پاشان وتى:

- تۆ ھاتووى ليـره، به دوواى رابردوويهكى وندا دەگـهريــى كــه لهدەســـتت چووه. بهدوواى وەھميـــكدا دەگەريــى...

منیش لهگهڵ ئهو تهماشای ناولهپی خوٚمم دهکرد: